

การกำหนดวาระของหนังสือพิมพ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน
ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2542

นาง จิราวัฒน์ แดงเดช

สถาบันวิทยบริการ
จฬาลงกรณ์มหาวิทาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ ภาควิชาวารสารสนเทศ

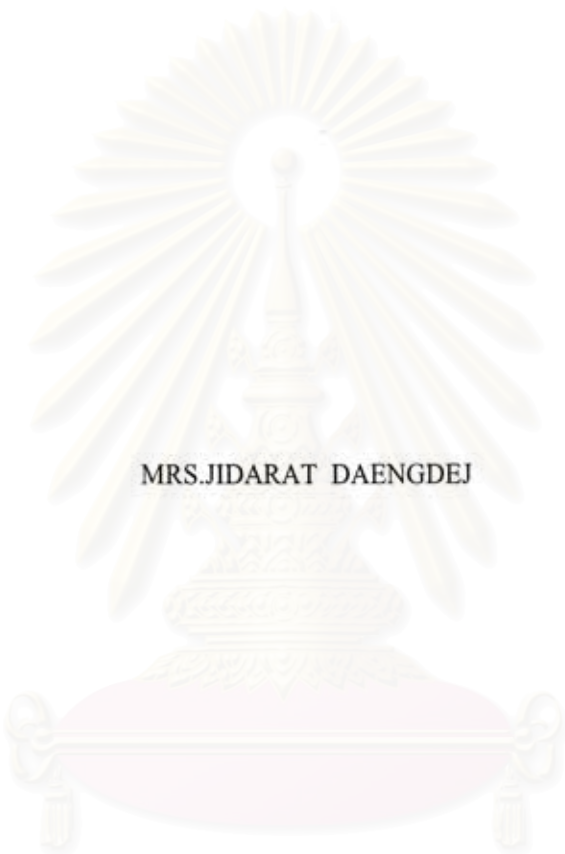
คณะศึกษาศาสตร์ จฬาลงกรณ์มหาวิทาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-601-5

ลิขสิทธิ์ของจฬาลงกรณ์มหาวิทาลัย

NEWSPAPER AGENDA SETTING AND UTILIZATION OF ECONOMIC NEWS
DURING JULY TO SEPTEMBER 1999 ECONOMIC CRISIS

MRS.JIDARAT DAENGDEJ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of The Requirements
for The Degree of Master of Arts in Journalism

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-334-601-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การกำหนดวาระของหนังสือพิมพ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชนในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2542

โดย นาง จิรารัตน์ แดงเดช

ภาควิชา วารสารสนเทศ

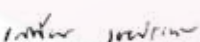
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.เสถียร เชยประทับ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิร โสภณ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสถียร เชยประทับ)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ณรงค์ ขำวิจิตร)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จิตรัตน์ แดงเดช : การกำหนดวาระของหนังสือพิมพ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชนใน
ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2542. (NEWSPAPER AGENDA SETTING AND
UTILIZATION OF ECONOMIC NEWS DURING JULY TO SEPTEMBER 1999 ECONOMIC CRISIS)
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.เสถียร เชษประทีป, 168 หน้า. ISBN 974-334-601-5

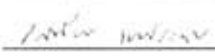
การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า การกำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับ
หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีความสอดคล้องกันหรือไม่ และต้องการศึกษาว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปและรายวันธุรกิจเป็นผู้กำหนด
วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจหรือไม่ และอย่างไร รวมทั้ง วิเคราะห์ปัจจัย
ส่วนบุคคลกับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ และหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และ
ความพึงพอใจต่อข่าวสารที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์

ระเบียบวิธีวิจัยในครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ (1) การวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ในเชิงปริมาณความถี่ เนื้อที่ และน้ำ
หนักความสำคัญของหัวข้อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่นำเสนอในช่วงวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 (2) การวิจัย
เชิงสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจที่มีต่อข่าวสาร และความสำคัญของหัว
ข้อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ประเมินโดยกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (3)การ
สัมภาษณ์เจาะลึกบุคคลที่ทำงานอยู่ในแวดวงที่เกี่ยวข้องกับข่าวสารทางเศรษฐกิจในเรื่องการเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์ ความ
พึงพอใจต่อข่าวสารที่ได้รับและความสำคัญของหัวข้อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ประเมิน โดยผู้ให้สัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า :

1. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือ
พิมพ์รายวันธุรกิจ
2. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่าน
หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
3. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่าน
หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ
4. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์
รายวันธุรกิจ สอดคล้องไม่แตกต่างกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับวาระข่าวสาร
ทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
5. ปัจจัยส่วนบุคคลในด้าน อายุ อาชีพ และรายได้คือเดือน ที่แตกต่างกัน ทำให้มีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทาง
เศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
6. พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทาง
เศรษฐกิจของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.2815$)
7. พฤติกรรมกาเปิดรับและใช้ประโยชน์ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มี
ต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r ของพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร
 $= 0.2737$ และ r ของการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร $= 0.6605$)
8. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจได้ใช้ประโยชน์จากข่าวสารทาง
เศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ มีความพึงพอใจต่อข่าวสารทาง
เศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์น้อยกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05

ภาควิชา วารสารสนเทศ
สาขาวิชา การหนังสือพิมพ์
ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม _____

408 50592 28 : MAJOR JOURNALISM

KEY WORD : AGENDA SETTING / NEWSPAPERS / MEDIA EXPOSURE / UTILIZATION / GRATIFICATION

JIDARAT DAENGDEJ : NEWSPAPER AGENDA SETTING AND UTILIZATION OF ECONOMIC NEWS DURING JULY TO SEPTEMBER 1999 ECONOMIC CRISIS. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. SATIEN CHEYPRATUP, Ph.D. 168 pp. ISBN 974-334-601-5

The purpose of the study was to investigate the consistency of economic agendas set by general daily newspapers and business daily newspapers. The study also explored whether the general daily newspapers and business daily newspapers set the economic agendas for public. Besides, the study was aimed to analyze readers' personal attributes and exposure behavior to economic news, as well as to find out the correlation between media exposure, utilization and gratification of newspapers' information.

The following research methodologies were employed : 1). Content analysis of newspapers published during July 1 to September 30, 1999. Frequency, space and degree of importance of news articles were units of enumeration used. 2). Survey research on media exposure, utilization and gratification by readers of general and business dailies. 3). Depth interview of the persons whose economic activities were related to media exposure, utilization and gratification.

The findings showed that :

- 1). Economic agendas of the general daily newspapers and of the business daily newspapers were not significantly correlated.
- 2). Economic agendas of the general daily newspapers and of readers of general daily newspapers were not significantly correlated.
- 3). Economic agendas of the business daily newspapers and of readers of business daily newspapers were not significantly correlated.
- 4). The correlation between the economic agendas of the business daily newspapers and of readers of business daily newspapers were not significantly different from the correlation between the economic agendas of the general daily newspapers and of readers of general daily newspapers.
- 5). Different personal attributes such as ages, career and monthly incomes led to significant difference in economic information exposure at 0.05 level.
- 6). The correlation between media exposure and utilization of economic information was significant at 0.05 level.
- 7). Exposure to and utilization of economic information in newspapers were significantly related to gratification at 0.05 level.
- 8). Readers of general dailies and of business dailies were not different from one another in terms of utilization of economic information. However, readers of business dailies were less gratified with economic information than readers of general dailies at 0.05 level.

ภาควิชา _____ วารสารสนเทศ _____
สาขาวิชา _____ การหนังสือพิมพ์ _____
ปีการศึกษา _____ 2542 _____

ลายมือชื่อนิสิต _____
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา _____
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม _____

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้ สามารถสำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.เสถียร เชยประทับ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาและความเป็นกันเองที่ได้รับ จึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์มา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิรโสภณ ที่ให้เกียรติเป็นประธานกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ณรงค์ ขำวิจิตร ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.บุญศรี พรหมมาพันธุ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการประมวลผลทางสถิติ

ขอขอบคุณ “แดง” อัครเดช แดงเดช เพื่อนร่วมชีวิต ผู้ซึ่งเข้าใจและให้กำลังใจอยู่เสมอ “อมรรัตน์ น้ำแก้ว” พี่สาวผู้คอยให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ “น้องดัน” ลูกชายผู้สร้างสีสันความสดใสให้กับชีวิต รวมทั้ง อ้น ยวง วรรณ พี่เหนง พี่นาย คุณอ้อม และ พี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ อีกมากมายหลายท่านที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เขียนจนทำให้งานชิ้นนี้สำเร็จลงได้

คุณความดีของงานเล่มนี้ ขอมอบให้กับ “คุณพ่อคุณแม่” ผู้ซึ่งให้โอกาสในการเรียนรู้แก่ลูกเสมอมา

จิदारัตน์ แดงเดช

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญแผนภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามนำวิจัย	8
วัตถุประสงค์การวิจัย	8
นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
บทที่ 2 ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์	13
ทฤษฎีการกำหนดควาระข่าวสาร	16
สมมติฐานการวิจัย	16, 20, 25, 27
แนวคิดการเปิดรับข่าวสาร	20
ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจ	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบการวิจัย	28
วิธีการวิจัย	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
ตัวแปรและกำหนดการวัดค่าตัวแปร	30
เครื่องมือวัดและเกณฑ์การให้คะแนน	31
ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
บทที่ 4 ผลการวิจัย	39
ตอนที่ 1 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	40
ตอนที่ 2 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	51
ตอนที่ 3 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	61
ตอนที่ 4 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	78
ตอนที่ 5 การสัมภาษณ์เจาะลึก	96
ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน	103
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	121
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	122
การอภิปรายผล	123
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต	147
รายการอ้างอิง	149
ภาคผนวก	152
ตารางบันทึกข้อมูล	153
แบบสอบถาม	156
แบบคำถามการสัมภาษณ์เจาะลึก	167
ประวัติผู้เขียน	168

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1.1 ความดีและอันดับความดีในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจ ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	41
ตารางที่ 4.1.2 ความดีและอันดับความดีในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือ พิมพ์มติชน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542 ...	42
ตารางที่ 4.1.3 อันดับความดีรวมในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไป (ไทยรัฐและมติชน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	43
ตารางที่ 4.1.4 เนื้อที่และอันดับเนื้อที่ในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือ พิมพ์ไทยรัฐ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542 ...	44
ตารางที่ 4.1.5 เนื้อที่และอันดับเนื้อที่ในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือ พิมพ์มติชน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542 ...	45
ตารางที่ 4.1.6 อันดับเนื้อที่รวมในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไป (ไทยรัฐและมติชน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	46
ตารางที่ 4.1.7 น้ำหนักความสำคัญและอันดับของน้ำหนักความสำคัญในการเสนอ ข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	47
ตารางที่ 4.1.8 น้ำหนักความสำคัญและอันดับของน้ำหนักความสำคัญในการเสนอ ข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์มติชน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	48
ตารางที่ 4.1.9 น้ำหนักความสำคัญรวมในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือ พิมพ์รายวันทั่วไป (ไทยรัฐและมติชน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	49
ตารางที่ 4.1.10 อันดับเฉลี่ยและอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดจาก ความดี เนื้อที่ และน้ำหนักความสำคัญของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.2.1	ความถี่และอันดับความถี่ในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	51
ตารางที่ 4.2.2	ความถี่และอันดับความถี่ในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	52
ตารางที่ 4.2.3	อันดับความถี่รวมในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (กรุงเทพธุรกิจและผู้จัดการรายวัน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	53
ตารางที่ 4.2.4	เนื้อหาและอันดับเนื้อหาในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	54
ตารางที่ 4.2.5	เนื้อหาและอันดับเนื้อหาในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	55
ตารางที่ 4.2.6	อันดับเนื้อหาที่รวมในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (กรุงเทพธุรกิจและผู้จัดการรายวัน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	56
ตารางที่ 4.2.7	น้ำหนักความสำคัญและอันดับของน้ำหนักความสำคัญในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	57
ตารางที่ 4.2.8	น้ำหนักความสำคัญและอันดับของน้ำหนักความสำคัญในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	58
ตารางที่ 4.2.9	น้ำหนักความสำคัญรวมในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (กรุงเทพธุรกิจและผู้จัดการรายวัน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.2.10 อันดับเฉลี่ยและอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดจาก ความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนักความสำคัญของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542	60
ตารางที่ 4.3.1 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามเพศ	61
ตารางที่ 4.3.2 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามอายุ	61
ตารางที่ 4.3.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	62
ตารางที่ 4.3.4 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามอาชีพ	62
ตารางที่ 4.3.5 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	63
ตารางที่ 4.3.6 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามสถานภาพการสมรส	64
ตารางที่ 4.3.7 ความสนใจต่อข่าวเศรษฐกิจ	64
ตารางที่ 4.3.8 การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อมวลชน	65
ตารางที่ 4.3.9 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์	66
ตารางที่ 4.3.10 ปริมาณการเปิดรับหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้ง	67
ตารางที่ 4.3.11 จำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้ง	67
ตารางที่ 4.3.12 การพึ่งพาหนังสือพิมพ์ในแต่ละวันของกลุ่มผู้อ่าน(ตอบมากกว่า 1 ข้อ)	68
ตารางที่ 4.3.13 ประเภทข่าวในหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มผู้อ่านให้ความสนใจ (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)	68
ตารางที่ 4.3.14 การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์ :.....	69
ตารางที่ 4.3.15 หนังสือพิมพ์ที่กลุ่มผู้อ่านเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจเป็นประจำ (ระบุ)	70
ตารางที่ 4.3.16 เหตุผลสำคัญในการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	70
ตารางที่ 4.3.17 ความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ ที่มีต่อกลุ่มผู้อ่าน	71
ตารางที่ 4.3.18 การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์	72
ตารางที่ 4.3.19 ความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปที่มีต่อ ข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์	73
ตารางที่ 4.3.20 ประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจที่หนังสือพิมพ์ควรนำเสนอ	74
ตารางที่ 4.3.21 ความเห็นของกลุ่มผู้อ่านเกี่ยวกับลักษณะการนำเสนอข่าวสาร ทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.3.22 อันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจประเมินโดย กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	76
ตารางที่ 4.3.23 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	77
ตารางที่ 4.4.1 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจำแนกตามเพศ	78
ตารางที่ 4.4.2 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจำแนกตามอายุ	78
ตารางที่ 4.4.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	79
ตารางที่ 4.4.4 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจำแนกตามอาชีพ	79
ตารางที่ 4.4.5 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	80
ตารางที่ 4.4.6 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามสถานภาพการสมรส	81
ตารางที่ 4.4.7 ความสนใจต่อข่าวเศรษฐกิจ	82
ตารางที่ 4.4.8 การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อมวลชน	83
ตารางที่ 4.4.9 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์	84
ตารางที่ 4.4.10 ปริมาณการเปิดรับหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้ง	85
ตารางที่ 4.4.11 จำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้ง	85
ตารางที่ 4.4.12 การพึ่งพาหนังสือพิมพ์ในแต่ละวันของกลุ่มผู้อ่าน(ตอบมากกว่า 1 ข้อ)	86
ตารางที่ 4.4.13 ประเภทข่าวในหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มผู้อ่านให้ความสนใจ (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)	86
ตารางที่ 4.4.14 การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์	87
ตารางที่ 4.4.15 หนังสือพิมพ์ที่กลุ่มผู้อ่านเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจเป็นประจำ (ระบุ)	88
ตารางที่ 4.4.16 เหตุผลสำคัญในการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	88
ตารางที่ 4.4.17 ความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ ที่มีต่อกลุ่มผู้อ่าน	89
ตารางที่ 4.4.18 การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์	90
ตารางที่ 4.4.19 ความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจที่มีต่อ ข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์	91
ตารางที่ 4.4.20 ประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจที่หนังสือพิมพ์ควรนำเสนอ	92
ตารางที่ 4.4.21 ความเห็นของกลุ่มผู้อ่านเกี่ยวกับลักษณะการนำเสนอข่าวสาร ทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์	93

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.4.22	อันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจประเมิน โดย กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	94
ตารางที่ 4.4.23	วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	95
ตารางที่ 4.6.1	เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดได้ จากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	105,137
ตารางที่ 4.6.2	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอันดับความสำคัญของวาระข่าวสาร ทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับอันดับความสำคัญของ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	105
ตารางที่ 4.6.3	เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดได้ จากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไป.....	107,139
ตารางที่ 4.6.4	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอันดับความสำคัญของวาระข่าวสาร ทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับอันดับความสำคัญของ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	108
ตารางที่ 4.6.5	เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดได้ จากหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ รายวันธุรกิจ.....	109,140
ตารางที่ 4.6.6	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอันดับความสำคัญของวาระข่าวสาร ทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับอันดับความสำคัญของ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	110
ตารางที่ 4.6.7	การเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจ ของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับอันดับความสำคัญของวาระข่าวสาร ทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และ วาระข่าว สารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับวาระข่าวสารทาง เศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ.....	112
ตารางที่ 4.6.8	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย t-test ในหัวข้อ “เพศกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์”	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.6.9 แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน ในหัวข้อ “อายุกับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์”	113
ตารางที่ 4.6.10 แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน ในหัวข้อ “การศึกษากับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจาก หนังสือพิมพ์”	114
ตารางที่ 4.6.11 แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน ในหัวข้อ “อาชีพกับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจของ ประชาชน”	115
ตารางที่ 4.6.12 แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน ในหัวข้อ “รายได้กับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจาก หนังสือพิมพ์”	116
ตารางที่ 4.6.13 แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน ในหัวข้อ “สถานภาพทางครอบครัว กับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร ทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์	117
ตารางที่ 4.6.14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ทางเศรษฐกิจของประชาชน กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทาง เศรษฐกิจของประชาชน	118
ตารางที่ 4.6.15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับ และใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของ ประชาชน กับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทาง เศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์	119
ตารางที่ 4.6.16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย t-test เกี่ยวกับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของ ประชาชนที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์ รายวันธุรกิจ	120
ตารางที่ 5.1 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์	134
ตารางที่ 5.2 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ เปรียบเทียบกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ	135

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5.3	วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ เปรียบเทียบกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ	136
ตารางที่ 5.4	เปรียบเทียบระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไป กับรายวันธุรกิจ	137
ตารางที่ 5.5	เปรียบเทียบวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับวาระ ข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	138

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1.1 แบบจำลองการกำหนดควาระข่าวสารของ McComb and Shaw...	17, 141
แผนภาพที่ 1.2 แบบจำลองการใช้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534)	26, 146

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ขณะนี้ ประเทศไทยกำลังเผชิญหน้ากับวิกฤตการณ์เศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบในวงกว้างทั้งต่อภาครัฐและเอกชนที่รุนแรงที่สุดเท่าที่เคยประสบมา เรียกได้ว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับทุกระบบในสังคม ธุรกิจแทบทุกประเภทไม่เว้นแม้แต่ธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์เอง ต่างก็ต้องดิ้นรนเพื่อหาทางออกให้กับองค์กรธุรกิจของตน การได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง กอปรกับมีการประเมินสถานการณ์อย่างแม่นยำ จึงเป็นสิ่งจำเป็นมากในเวลานี้ ดังนั้น หนังสือพิมพ์ซึ่งถือเป็นแหล่งในการให้ข้อมูลข่าวสารทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จำเป็นต้องแสดงบทบาทและจุดยืนที่ชัดเจนของตนเองในการกำหนดวาระข่าวสารที่ถูกต้องให้ประชาชนได้ตระหนักและเข้าใจถึงวิกฤตเศรษฐกิจที่กำลังเผชิญอยู่

หนังสือพิมพ์ได้รับการยอมรับว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีสิทธิและเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่ได้มากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ เพราะเป็นสื่อมวลชนประเภทเดียวที่ไม่ได้ตกอยู่ภายใต้การดำเนินงานของรัฐบาลหรือนโยบายของรัฐ ทำให้หนังสือพิมพ์มีอิสระเสรีภาพนอกกรอบจากบทบาทที่รัฐกำหนดและเป็นกระบอกเสียงแทนประชาชนได้ในการเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการในเรื่องต่างๆ ที่เห็นสมควรเป็นประหนึ่งสถาบันสาธารณะที่คอยดูแลรักษาผลประโยชน์ของประชาชนและปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังมีคุณสมบัติที่ได้เปรียบสื่อมวลชนอื่นๆ คือสามารถให้รายละเอียดมากกว่าสื่ออื่นๆ และยังสามารถติดตามข่าวได้เสมอโดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลา หรือสถานที่ในการรับสื่อ (สุภาศิริมานนท์, อ้างถึงใน กิตติชาติ นิลวรรณ, 2537 : 33)

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อหน้าที่ในการกำหนดเรื่องพิจารณาจะส่งผลในการช่วยเน้นปัญหาเฉพาะของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมให้เกิดเป็นความสำคัญขึ้นในสายตาสาธารณชน ซึ่งจะนำไปสู่การถกเถียงวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง ทั้งจากประชาชนและผู้มีอำนาจหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อปัญหาที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอ อันเป็นหนทางที่จะได้มีการร่วมมือกันเพื่อแก้ไขป้องกันเหตุการณ์นั้นๆ (วิไล จัตุรกุล ณ อยุธยา, 2534 : 5)

หากมองย้อนกลับไปในเส้นทางการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของไทย จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ได้มีการต่อสู้ในช่วงวิกฤตการณ์ทางการเมืองอยู่หลายครั้ง ที่สำคัญๆ ได้แก่ วิกฤต

การณ์ 14 ตุลาคม 2516 วิกฤตการณ์ 6 ตุลาคม 2519 และวิกฤตการณ์เดือนพฤษภาคม 2535 แต่เท่าที่ผ่านมา สังคมไทยยังไม่เคยเผชิญกับปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่หนักหนาสาหัสเท่าครั้งนี้ อย่างในยุคที่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ในช่วงปี พ.ศ. 2524 – 2531 นั้น ประเทศไทยได้เผชิญกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอันเนื่องมาจากความผันแปรของเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้เกิดภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศ การขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลง และราคาพืชผลตกต่ำ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเฉพาะในบางส่วนของสังคมเท่านั้น แต่วิกฤตการณ์เศรษฐกิจฟองสบู่ในปี พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบันนี้ เรียกได้ว่ามีดีกรีความรุนแรงมากกว่าหลายเท่า เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจนี้ได้ส่งผลกระทบต่อถึงทุกส่วนหรือทุกระบบของสังคม ซึ่งก็รวมไปถึงองค์กรธุรกิจ หนังสือพิมพ์ที่ต้องสูญเสียเม็ดเงินจำนวนมากจากหน้าโฆษณาและยอดขายที่ลดลง ส่งผลให้หนังสือพิมพ์บางฉบับต้องมีการเลิกจ้างพนักงาน มีการปรับลดค่าใช้จ่าย หรือไม่ก็ต้องยอมปิดตัวเองไป

คำว่า “วิกฤตการณ์” หรือ “CRISIS” ตามคำอธิบายที่มีอยู่ในพจนานุกรมเวบสเตอร์ มีความหมายดังนี้ (อ้างถึงใน กิตติชาติ นิลวรรณ, 2537 : 6 – 7) วิกฤตการณ์ คือ ช่วงเวลาที่จะมีการตัดสินใจว่ากิจการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง จะต้องดำเนินไป หรือจะต้องมีการปรับเปลี่ยนหรือต้องยุติลง เป็นช่วงเวลาแห่งการตัดสินใจ หัวเลี้ยวหัวต่อ และยังคงหมายถึงไปถึงสภาพที่สิ่งต่างๆจะถูกเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากการตัดสินใจนั้น

เจมส์ เอ. โรบินสัน (JAMES A. ROBINSON) ได้อธิบายถึงความหมายของวิกฤตการณ์พอสรุปได้ว่า วิกฤตการณ์ หรือ CRISIS นั้น เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกับคำว่า ความฉุกฉะหุก (STRESS) ความอลหม่าน (PANIC) ความหายนะ (CATASTROPHE) ความรุนแรง (VIOLENCE) โรบินสันได้อ้างงานค้นคว้าทางวิชาการของ ไวนเนอร์และคาห์น (WIENER AND KAHN) ซึ่งได้ทำการศึกษาและประมวลลักษณะของวิกฤตการณ์ว่ามีลักษณะทั่วไปถึง 12 มิติ ดังนี้

1. โดยทั่วไปแล้ว วิกฤตการณ์ก็คือหัวเลี้ยวหัวต่อของเหตุการณ์หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
2. วิกฤตการณ์คือสถานการณ์ซึ่งบุคคลผู้มีส่วนร่วมมีความต้องการในระดับสูงที่จะให้เกิดการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. วิกฤตการณ์จะถูกคามต่อเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของผู้ที่เกี่ยวข้อง
4. วิกฤตการณ์เป็นเหตุการณ์ที่ตามมาจากการเกิดขึ้นของผลบางอย่างที่จะกำหนดอนาคตของผู้ที่เกี่ยวข้อง

5. วิฤตการณ์ประกอบด้วยจุดบรรจบของเหตุการณ์ซึ่งมีผลต่อการกำหนดสถานการณ์ใหม่
6. วิฤตการณ์สร้างความไม่แน่นอนใจในการควบคุมสถานการณ์และในการสร้างทางเลือกต่างๆที่จะมีต่อเรื่องนั้น
7. วิฤตการณ์ลดความสามารถที่จะควบคุมเหตุการณ์และผลที่จะเกิดขึ้น
8. วิฤตการณ์ทำให้เกิดสภาวะฉุกเฉิน ซึ่งมักจะสร้างความฉุกเฉินและความวิตกกังวลใจ
9. วิฤตการณ์ ก็คือ สถานการณ์ซึ่งผู้มีส่วนร่วมจะได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าปกติ
10. วิฤตการณ์เพิ่มความกดดันทางด้านเวลาแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง
11. วิฤตการณ์ถูกกำหนดโดยความเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนร่วม
12. วิฤตการณ์เพิ่มความตึงเครียดระหว่างผู้มีส่วนร่วม โดยเฉพาะในวิฤตการณ์ทางการเมือง

หากพิจารณาถึงความหมายของคำว่า “วิฤตการณ์” ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว จะเห็นได้ว่าสภาพวิฤตการณ์เศรษฐกิจที่สังคมไทยกำลังเผชิญอยู่นี้ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับคำจำกัดความดังกล่าวในแง่ที่ว่า วิฤตการณ์คือช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของเหตุการณ์หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งประกอบด้วยจุดบรรจบของเหตุการณ์ที่มีผลต่อการกำหนดสถานการณ์ใหม่ นอกจากนี้ วิฤตการณ์ยังสร้างความไม่แน่นอนใจในการควบคุมสถานการณ์ และในการสร้างทางเลือกต่างๆที่จะมีต่อเรื่องนั้น รวมทั้ง ลดความสามารถที่จะควบคุมเหตุการณ์และผลที่จะเกิดขึ้น ก่อให้เกิดความฉุกเฉิน ความวิตกกังวลใจ และความตึงเครียดเกิดขึ้น

จากการที่สังคมในปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น สภาพสังคมแปรเปลี่ยนไป สังคมชนบทค่อยๆเล็กลง สังคมเมืองโตขึ้น การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทั้งด้านภูมิศาสตร์และด้านจิตวิทยานั้นมากมายมหาศาล ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของประชาชนในปัจจุบันมักมีขอบเขตระดับชาติหรือระดับระหว่างประเทศมากกว่าระดับท้องถิ่น ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาสำคัญ แต่อยู่ไกลตัว ประชาชนไม่มีประสบการณ์กับปัญหาโดยตรง เพราะฉะนั้น จึงไม่ค่อยทราบเกี่ยวกับปัญหา ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะที่ก่อให้เกิดคิมิมาซัน เป็นปัญหาที่เราเรียนรู้ผ่านสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่ ดังที่ W. LIPMANN กล่าวไว้กว่า 70 ปีที่แล้วว่า โลกการเมืองเป็นโลกที่เราเชื่อมั่นไม่ถึง มองไม่เห็น แต่เป็นสิ่งที่ต้องมี “การสำรวจ รายงาน และจินตนาการ” W. LIPMANN เชื่อว่าสื่อมวลชนเป็นท่อเชื่อม (CONDUIT) ระหว่างโลกภายนอกกับภาพลักษณ์เกี่ยวกับโลกใบนั้นในสมองของเรา ถ้อยคำ 3 คำ อันได้แก่ “การสำรวจ รายงาน และ จินตนาการ” เป็นจุดที่ชี้

ให้เห็นถึงบทบาทที่เกี่ยวกับปัญหาสาธารณะของสื่อมวลชนและประชาชน (W. LIPPMAN, อ้างถึงใน เสถียร เชยประทับ, การสื่อสาร มติมหาชน และการเมือง, หน้า 2)

ดังนั้น ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจเช่นนี้ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจที่รวดเร็ว ชัดเจน และถูกต้อง จึงเป็นสิ่งที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการรับทราบเป็นอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจทั้งในแง่ส่วนตัว และการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น สื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือพิมพ์จึงจำเป็นต้องเข้ามามีบทบาทในการสำรวจและตรวจสอบความเป็นจริงทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ผลกระทบจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่มีต่อสังคมไทย รวมถึง แนวทางการแก้ปัญหาของรัฐ เพื่อรายงานข่าวคราวความเคลื่อนไหวให้คนในสังคมได้รับทราบ

อย่างไรก็ตาม ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีจำนวนมาก แต่ด้วยข้อจำกัดในเรื่องของเนื้อที่ ทำให้หนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวได้เพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น โดยข่าวทุกข่าวที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน จะถูกคัดเลือกและจัดอันดับความสำคัญจากกองบรรณาธิการ ประกอบด้วย บรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าว และผู้สื่อข่าว ซึ่งทำหน้าที่นายประตู (GATEKEEPER) กรองข่าวสารที่พิจารณาแล้วเห็นว่ามีค่ามากที่สุดและรองลงมาให้กับผู้อ่าน นั่นคือ หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการกำหนดวาระข่าวสาร (TO SET AGENDA) ซึ่งหมายถึง การที่สื่อมวลชนทำหน้าที่ในการเป็นผู้กำหนดวาระว่าในช่วงเวลาดังกล่าวข่าวสารประเด็นใดหรือหัวข้อใดที่มีความสำคัญประชาชนซึ่งเป็นผู้รับสารก็จะทราบว่าในช่วงเวลานั้นข่าวสารใดบ้างที่มีความสำคัญ (การดา ร่วมพุ่ม, 2541 : 2)

การเลือกข่าวและวิธีการเสนอข่าวในแต่ละวันของสื่อมวลชน ทำให้เราทราบว่าอะไรคือปัญหาสำคัญของวันนั้น ปัญหาที่โดดเด่นในข่าวจะถูกมองว่ามีความสำคัญในสายตาของผู้เปิดรับสื่อ และเมื่อผ่านช่วงเวลาหนึ่ง ปัญหานั้นก็อาจกลายเป็นปัญหาที่มีลำดับความสำคัญสูงสำหรับประชาชน กล่าวอีกนัยหนึ่ง วาระของสื่อ (MEDIA AGENDA) ที่โดดเด่น จะได้รับความสำคัญจากประชาชน และกลายมาเป็นวาระของมหาชน (PUBLIC AGENDA) การรายงานข่าวของสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนคิดว่าปัญหาที่รายงานเป็นปัญหาสาธารณะที่มีความสำคัญ ซึ่งส่งผลให้เกิดการก่อตัวของมติมหาชน และมติมหาชนที่เกิดขึ้นจะผลักดันให้สื่อมวลชนรายงานข่าวเกี่ยวกับปัญหาเรื่องนั้นมากยิ่งขึ้น (เสถียร เชยประทับ, อ้างแล้ว)

บทบาทในการกำหนดวาระของสื่อมวลชน ก็คือ สิ่งที่ อาร์ พาร์ค (R. PARK) เรียกว่าหน้าที่ในการส่งสัญญาณของข่าว (THE SIGNAL FUNCTION OF THE NEWS) เรื่องราวในข่าวส่งสัญญาณให้ประชาชนทราบว่ากำลังมีพฤติกรรมผิดปกติเกิดขึ้น และพฤติกรรมผิดปกติ

มักเกี่ยวข้องกับรัฐบาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือสถาบันสาธารณะ แต่การที่เรื่องราว หรือเหตุการณ์ จะถูกสื่อมวลชนรายงานเป็นข่าว เรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นต้องมีความน่าสนใจในตัวของมันเอง หรือมีละมุนนั้นก็เป็นที่สนใจของประชาชนจำนวนมากพอที่จะทำให้มันมีความสำคัญทางสังคม (เสถียร เชยประทีป, อ้างแล้ว)

ที่ผ่านมา ในการศึกษาที่เกี่ยวกับการกำหนดเรื่องพิจารณา ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาใน ประเด็นหัวข้อทางการเมือง อันเป็นระยะเริ่มแรกของการศึกษาในแนวคิดนี้ แมคคอมส์และชอว์ (McCOMBS AND SHAW, 1972) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์เปรียบเทียบกับ การรับรู้ของสาธารณชน ในเรื่องการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐ ในปี ค.ศ. 1968 ผลปรากฏว่าการจัดอันดับความสำคัญของหัวข้อข่าวที่กระทำโดยหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจัดอันดับความสำคัญที่กระทำโดยประชาชนทั่วไป แต่ผลที่ปรากฏนี้ ไม่สามารถบอกได้ว่าฝ่ายใด (หนังสือพิมพ์หรือประชาชน) เป็นผู้มียุทธิพลในการกำหนดหัวข้อข่าว ดังนั้น แมคคอมส์และชอว์ (McCOMBS AND SHAW, 1977) จึงได้ทำการวิจัยอีกครั้งหนึ่งในปี ค.ศ. 1978 โดยทำการสำรวจเนื้อหาหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ พร้อมกับสำรวจความคิดเห็นของ ประชาชนในการให้ความสำคัญกับหัวข้อข่าว โดยแบ่งการสำรวจเป็น 2 ช่วง แต่ละช่วงห่างกัน 4 เดือน แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากวิธีที่เรียกว่า CROSS-LAGGED CORRELATION ผล ปรากฏว่าข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ให้ผลในทางตรงกันข้ามกับข้อมูลที่ได้ จากการวิเคราะห์เนื้อหาทางโทรทัศน์ โดยข้อมูลที่ได้จากหนังสือพิมพ์สนับสนุนสมมติฐานของ องค์ประกอบของการกำหนดวาระข่าวสาร (AGENDA SETTING FUNCTION) ที่ว่าสื่อมวลชน เป็นผู้มียุทธิพลในการกำหนดหัวข้อข่าวให้กับสาธารณชน ส่วนข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหาทาง โทรทัศน์แสดงว่าผู้ชมมียุทธิพลต่อการเลือกหัวข้อข่าวของโทรทัศน์ (วิลโลว์ นัฏกุล ณ อยุธยา, 2534 : 5 - 6)

ซอห์น (SOHN, A.B., 1984 : 892 - 897) ได้ทำการศึกษาการกำหนดเรื่องพิจารณาของ หนังสือพิมพ์กับความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อเมืองด่านหินใหม่ โดยวิเคราะห์เนื้อหาจาก หนังสือพิมพ์เปรียบเทียบกับ การรับรู้ของประชาชนจากวิธีการสอบถาม ผลปรากฏว่าหนังสือพิมพ์ กำหนดประเด็นความสำคัญของข่าวในเรื่องของเมืองด่านหินใหม่อย่างไร ประชาชนก็มีความ เห็นและคาดหวังเช่นเดียวกันกับที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอไว้ ซึ่งเท่ากับเป็นการสนับสนุนสมมติ ฐานของการกำหนดวาระข่าวสาร (Agenda Setting) ในด้านของสื่อมวลชน อย่างไรก็ตาม หนังสือพิมพ์ในท้องถิ่นได้ยอมรับว่าในการกำหนดวาระข่าวสารเกี่ยวกับเมืองด่านหินใหม่ หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอในเชิงบวกตามความรู้สึกว่าผู้รับสารมีความคาดหวังและต้องการในสิ่งนั้น

ดังนั้น หากวาระข่าวสารของหนังสือพิมพ์มีความสอดคล้องกับวาระข่าวสารของประชาชนผู้รับสารจริง ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาข่าว จะได้ตระหนักถึงความสำคัญในการคัดเลือกข่าวและส่งเสริมให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลในบางประเด็นที่มีความสำคัญ เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ฯลฯ ซึ่งเป็นเรื่องระดับมหภาค เข้าใจยาก และประชาชนยังมีความรู้อย่างผิวเผิน เพื่อประชาชนจะได้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของเรื่องเหล่านี้ (การดา ร่วมพุ่ม, อ้างแล้ว)

อย่างไรก็ตาม มีข้อน่าสังเกตเกี่ยวกับบทบาทในการกำหนดวาระของสื่อมวลชนว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความสำคัญของปัญหา (THE SALIENCE OF AN ISSUE) มากกว่าต่อทิศทางของปัญหา การรายงานข่าวเกี่ยวกับปัญหา ทำให้ปัญหานั้นโดดเด่น ซึ่งส่งผลให้ประชาชนคิดว่าปัญหานั้นมีความสำคัญ แต่ไม่จำเป็นต้องมีอิทธิพลต่อทิศทางของความเห็นเกี่ยวกับปัญหานั้นของประชาชน (อาจมีก็ได้) เช่น การรายงานข่าวเรื่องใดเรื่องหนึ่งในลักษณะแง่เดียวมุมเดียวอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องของสื่อมวลชน จะทำให้เรื่องนั้นกลายเป็นวาระของมหาชน (PUBLIC AGENDA) แต่ประชาชนไม่จำเป็นต้องคล้อยตามความเห็นนั้นของสื่อมวลชนด้วย อาจมีความเห็นตรงข้ามก็ได้ (เสถียร เชยประทับ, อ้างแล้ว)

จากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศไทย รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชีย นั้น ได้ส่งผลกระทบต่อกันเป็นลูกโซ่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการขึ้นลงของอัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงินตราต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อค่าเงินบาท การปิดตัวของสถาบันการเงิน ความอ่อนไหวของตลาดหลักทรัพย์ การชะลอตัวของธุรกิจนำเข้าส่งออก การว่างงาน การขึ้นราคาของสินค้าอุปโภคบริโภค รวมทั้งปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้น ซึ่งในสถานการณ์เศรษฐกิจดังกล่าวนี้ หนังสือพิมพ์ซึ่งถือได้ว่ามีบทบาทในการทำหน้าที่ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจด้วยการเสนอข่าวสารความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จำเป็นต้องเสนอข่าวสารที่ชัดเจนและถูกต้องเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยรวมเป็นหลัก

พีระ จิรโสภณ ได้แบ่งประเภทหนังสือพิมพ์โดยแบ่งตามลักษณะเนื้อหา (เอกสารการสอนชุดวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 1 – 17, หน้า 193) ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มีอยู่ทั่วไป มีความหลากหลายในการเสนอเนื้อหา จะมีตั้งแต่ข่าวคนเดินถนนจนถึงข่าวในรั้วในวัง มีทั้งข่าว บทความ บทวิจารณ์ และคอลัมน์ต่างๆ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้านการศึกษา วิทยา

การ ด้านสังคมสตรี ด้านศิลปะ บันเทิง วัฒนธรรมและด้านกีฬา เป็นต้น หนังสือพิมพ์รายวัน ส่วนใหญ่ที่จำหน่ายอยู่ในท้องตลาดเวลานี้ จัดอยู่ในประเภทหนังสือพิมพ์ทั่วไป

2. หนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่อง (หรือเฉพาะกลุ่ม) หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มีลักษณะแตกต่างไปจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปคือ เสนอเนื้อหาเน้นเฉพาะเรื่องเพื่อคนอ่านเฉพาะกลุ่ม ตัวอย่างหนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่องที่ได้เห็นได้ในท้องตลาดเวลานี้คือ หนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้งหลาย หนังสือพิมพ์เหล่านี้เน้นเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ธุรกิจการเงิน และการค้าเท่านั้น แม้ว่าจะมีข่าวในลักษณะอื่น เช่น ข่าวการเมือง ข่าววิทยาศาสตร์เทคโนโลยี หรือแม้แต่ข่าวสังคมบันเทิงอยู่ด้วยก็ตาม แต่ข่าวหรือเนื้อหาเหล่านี้มักจะต้องเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ หรือธุรกิจไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมเสมอ

หากจะมองถึงวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบัน จะเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป หรือหนังสือพิมพ์ธุรกิจต่างก็พยายามที่จะหยิบยกประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจมาเสนออย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสาเหตุหลัก 2 ประการ คือ 1. วิกฤตเศรษฐกิจเป็นปัญหาใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้างเกือบทุกระดับชั้น 2. ประชาชนผู้รับสารต้องการทราบถึงข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ผลกระทบที่เกิดขึ้น ตลอดจน แนวทางการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล เพื่อเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงธุรกิจและตอบสนองความต้องการด้านอื่นๆ

ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีความสอดคล้องกันหรือไม่ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ มีความสอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจหรือไม่ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป มีความสอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปหรือไม่ รวมทั้ง เปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ และวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ว่าแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อเป็นการทดสอบบทบาทของหนังสือพิมพ์ไทยในการกำหนดวาระข่าวสารให้สาธารณชน นอกจากนี้ จะศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ว่าเป็นอย่างไร ตลอดจน หากความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร และความพึงพอใจต่อข่าวสารควบคู่กันไปด้วย

ปัญหานำการวิจัย

1. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ในช่วงภาวะวิกฤตเศรษฐกิจมีความสอดคล้องกันหรือไม่
2. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปมีความสอดคล้องกันหรือไม่
3. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีความสอดคล้องกันหรือไม่
4. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ มีความสอดคล้องกันมากกว่า วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป หรือไม่
5. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันของประชาชน จะมีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่
6. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชนหรือไม่
7. การเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร และความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กันหรือไม่
8. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ได้ใช้ประโยชน์และได้รับความพึงพอใจจากข่าวสารทางเศรษฐกิจเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจในช่วงภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ
2. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
3. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

4. เพื่อศึกษาว่าหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเป็นผู้กำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ มากกว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเป็นผู้กำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
5. เพื่อสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจของประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน
7. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์จากข่าวสารและความพึงพอใจต่อข่าวสารที่ได้รับ
8. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

หนังสือพิมพ์ หมายถึง หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทั่วไป จำนวน 2 ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ และ มติชน และหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันธุรกิจ จำนวน 2 ชื่อฉบับ ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ และ ผู้จัดการรายวัน

ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้รับสารที่อาศัยหรือทำงานอยู่ในเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

กลุ่มผู้อ่าน หมายถึง ประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ซึ่งอาศัยหรือทำงานอยู่ในเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ หมายถึง ข่าวที่เป็นประเด็นทางเศรษฐกิจ หรือมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ เช่น ข่าวการเงินการคลัง ข่าวตลาดหลักทรัพย์ ข่าวปัญหาเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียและภูมิภาคอื่นๆที่ส่งผลกระทบต่อไทย ข่าวธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ข่าวธุรกิจนำเข้าส่งออก ข่าวการค้าการลงทุนทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ข่าวการตลาดเกี่ยวกับสินค้าอุปโภคและบริโภค และข่าวเกี่ยวกับปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้น เป็นต้น

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ หมายถึง อันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดจากหนังสือพิมพ์ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 โดยวัดจากความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนักความสำคัญของข่าว

ความถี่ หมายถึง จำนวนครั้งของข่าวสารทางเศรษฐกิจแต่ละประเด็นที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542

เนื้อที่ หมายถึง พื้นที่ในการนำเสนอข่าวทางเศรษฐกิจแต่ละประเด็นข่าวของหนังสือพิมพ์ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 ประกอบด้วยพาดหัวข่าว เนื้อข่าว ภาพประกอบข่าว และคำบรรยายภาพ วัดเป็นคอลัมน์นิ้ว

น้ำหนักความสำคัญ หมายถึง การกำหนดระดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจในแต่ละประเด็นของหนังสือพิมพ์ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 แบ่งเป็น ข่าวนำ ข่าวยรอง ข่าวธรรมดา บทบรรณาธิการ บทความ รายงาน สกู๊ป คอลัมน์ประจำ บทสัมภาษณ์ และภาพข่าว วัดโดยกำหนดคะแนน ดังนี้

ข่าวนำหน้า 1 = 3 คะแนน

ข่าวยรองหน้า 1 / สกู๊ปหน้า 1 = 2 คะแนน

ข่าวนำหน้าใน / บทบรรณาธิการ / คอลัมน์ หน้า 1 = 1.5 คะแนน

ข่าวธรรมดาหน้า 1 / ภาพข่าวหน้า 1 / รายงาน / บทความ / บทสัมภาษณ์ / คอลัมน์ประจำ / ข่าวยรองหน้าใน = 1 คะแนน

ข่าวธรรมดาหน้าใน และภาพข่าวหน้าใน = 0.5 คะแนน

ข่าวนำ หมายถึง ข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ทั้งในหน้า 1 และหน้าใน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 ซึ่งถูกจัดอันดับโดยกองบรรณาธิการให้เป็นข่าวที่มีความสำคัญมากที่สุดในแต่ละวัน วัดโดยการใช้นาฬวัดอักษรพาดหัวข่าวใหญ่ที่สุด

ข่าวยรอง หมายถึง ข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ทั้งในหน้า 1 และหน้าใน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 ซึ่งถูกจัดอันดับโดยกองบรรณาธิการให้เป็นข่าวที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 2 วัดโดยการใช้นาฬวัดอักษรพาดหัวข่าวใหญ่เป็นอันดับ 2

ข่าวธรรมดา หมายถึง ข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ทั้งในหน้า 1 และหน้าใน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 ซึ่งนอกเหนือจากข่าวนำ และข่าวยรอง

บทบรรณาธิการ หมายถึง ข่าวสารทางเศรษฐกิจซึ่งปรากฏอยู่ในคอลัมน์บทบรรณาธิการ ซึ่งถือว่าเป็นบทที่แสดงให้เห็นถึงจุดยืนของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ที่ตีพิมพ์ในระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542

สกู๊ป หมายถึง ข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ถือเป็นเรื่องเด่นประจำฉบับของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ซึ่งตีพิมพ์ในระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 โดยเน้นการรายงานข่าวในลักษณะ Investigative Reporting ที่มุ่งให้ข้อมูลในเชิงเจาะลึก ร้อยเรียงเป็นรายงานชุดยาวที่ต้องการอธิบายให้ผู้อ่านเห็นถึงภาพรวมทั้งหมดของเหตุการณ์หรือประเด็นปัญหาที่หยิบยกขึ้นมานำเสนอทั้งหมด

บทความ / รายงาน หมายถึง บทแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางเศรษฐกิจที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542

ภาพข่าว หมายถึง รูปภาพเกี่ยวกับบุคคล หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542

บทสัมภาษณ์ หมายถึง การนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจในลักษณะการสัมภาษณ์บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบ หรือมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นเศรษฐกิจ ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542

คอลัมน์ประจำ หมายถึง คอลัมน์ที่มีชื่อเรียกเฉพาะ มีคอลัมนิสต์เขียนข่าวประจำคอลัมน์นั้นๆ และเป็นคอลัมน์ที่นำเสนอเป็นประจำทุกวันในหน้าเดิม ตำแหน่งเดิม โดยเนื้อหาที่นำเสนอจะเกี่ยวข้องกับประเด็นทางเศรษฐกิจ ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน หมายถึง อันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 ที่ประเมินโดยประชาชน กำหนดให้ข่าวที่มีความสำคัญมากที่สุดอยู่ในอันดับ 1 ข่าวที่มีความสำคัญรองลงมาอยู่อันดับ 2, 3, 4, จนถึงอันดับ 7

การเปิดรับ หมายถึง ปริมาณความถี่ หรือความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วัดโดยมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ บ่อยที่สุด ... บ่อย ปานกลาง น้อย ไม่เคยเลย

การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร หมายถึง การนำข้อมูลข่าวสารทางเศรษฐกิจที่อ่านไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านข่าวสาร ด้านข้อมูลความรู้ ด้านประโยชน์ต่อตนเอง และด้านประโยชน์ต่อการบริหารงาน วัดโดยมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ความพึงพอใจต่อข่าวสาร หมายถึง ความพอใจที่ผู้รับสารได้รับจากการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านข่าวสาร ด้านข้อมูลความรู้ ด้านประโยชน์ต่อตนเอง และด้านประโยชน์ต่อการบริหารงาน วัดโดยมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ช่วยให้เห็นถึงบทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ ในการนำเสนอหัวข้อข่าวสารทางเศรษฐกิจในช่วงภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ
2. ทำให้ทราบถึงประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจ ที่หนังสือพิมพ์ และประชาชนให้ความสำคัญ
3. เป็นการตรวจสอบแนวคิดเรื่อง “บทบาทของหนังสือพิมพ์ในการกำหนดวาระข่าวสารหรือประเด็นปัญหาแก่สาธารณชน
4. ทำให้เข้าใจพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร และความพึงพอใจที่ประชาชนได้รับจากวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การกำหนดวาระของหนังสือพิมพ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารของประชาชนในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ” นี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

บทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

การสื่อสารมวลชนถือเป็นช่องทางการสื่อสารที่สำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างผู้ส่งสาร (สถาบันต่างๆ เช่น รัฐบาล หรือสถาบัน ปรวิษัทขนาดใหญ่) กับผู้รับสาร (ประชาชน) จำนวนมาก จึงทำให้สื่อมวลชนกลายเป็นสถาบันที่มีบทบาทและอิทธิพลสูงมากในสังคมปัจจุบัน การขาดความเข้าใจในสื่อมวลชน ก็จะทำให้ขาดความเข้าใจถึงสังคมในแก่นแท้ เพราะสื่อมวลชนเป็นภาพสะท้อนของสังคมได้อย่างแจ่มชัด ยิ่งกว่านั้น หากปราศจากสื่อมวลชนแล้ว ก็เสมือนหนึ่งสังคมที่ขาดความมีชีวิต ขาดความเคลื่อนไหว (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533 : 33)

ดังนั้น หนังสือพิมพ์ซึ่งถือเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่ง จึงมีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการเป็นกระบอกเสียงเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาและความเคลื่อนไหวต่างๆ ในสังคม มีภาระหน้าที่ที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม มีหน้าที่หลักในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงนำเสนอให้สาธารณชนได้รับทราบในลักษณะของข่าว บทความ บทวิจารณ์ เป็นต้น นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ต้องให้ข้อเสนอแนะในลักษณะที่เป็นการแสดงความคิดเห็นต่อข่าวต่างๆ อย่างถูกต้อง ตรง และเป็นธรรม หนังสือพิมพ์จึงย่อมต้องมีความรับผิดชอบต่อความคิดและจิตใจของผู้อ่านพร้อมกันไปด้วย เพราะหน้าที่ของหนังสือพิมพ์คือให้แสงสว่าง ให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางทวีปัญญา รวมทั้ง ช่วยการศึกษาและปลูกฝังวัฒนธรรมอันดีแก่ประชาชน (อุทธรณ์ พลกุล, 2517 : 115)

นอกจากนี้ เสรี วงษ์มณฑา (อ้างถึงใน กิตติยวดี นิลวรรณ, 2537 : 34 – 36) ยังได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับบทบาทและภาระหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่โดดเด่นจากสื่อมวลชนประเภทอื่น ดังนี้

1. บทบาทในการพัฒนาความรู้ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม หนังสือพิมพ์ให้ความรู้ทางการเมืองแก่บุคคลซึ่งนอกเหนือไปจากสิ่งที่ได้รับจากห้องเรียน อันเป็นการทำให้เกิดการหลอหลอมทางสังคมในด้านการเมือง (POLITICAL SOCIALIZATION) สร้างความรู้และความเข้าใจ

เกี่ยวกับการเมือง ทำให้บุคคลยอมรับและปรับตนเองให้เข้ากับระบบการปกครองที่เป็นอยู่ รวมทั้ง สร้างทัศนคติทางการเมืองและความสนใจทางการเมืองแก่ประชาชนที่จะเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการเมืองให้มีสภาพที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ยังช่วยตอกย้ำโน้มน้ามนักของปัจเจกชนให้เรียนรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองในฐานะประชาชนคนหนึ่งที่เป็นสมาชิกในสังคม

ทางด้านเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์สามารถสร้างความสนใจ ตลอดจนความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยชี้ให้เห็นถึงสถานะทางด้านเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นอยู่ รวมทั้ง ปัญหาต่างๆในระบบเศรษฐกิจอันเป็นต้นตอของปัญหาสำคัญๆของประเทศเรา เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ และร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

ทางด้านสังคม หนังสือพิมพ์ยังมีบทบาทในกระบวนการกล่อมเกลางานสังคมหรือกระบวนการสังคมนิยม (SOCIALIZATION PROCESS) ซึ่งเป็นกระบวนการอบรมบ่มนิสัย ขัดเกลา หรือฝึกฝนให้สมาชิกของสังคมได้เรียนรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางสังคมหรือบรรทัดฐานของสังคม ตลอดจน วัฒนธรรมของสังคม เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ยังทำหน้าที่เป็นองค์กรควบคุมทางสังคม โดยการวิพากษ์วิจารณ์ประณามผู้ที่มีพฤติกรรมนอกรีตในลักษณะที่สังคมไม่ต้องการหรือเป็นอันตรายต่อส่วนรวม ทำให้สังคมเสื่อมเสียและเสื่อมโทรม ป้องกันสังคมให้หลุดพ้นจากบุคคลประเภทนั้น รวมทั้ง ตอบโต้การกระทำที่ถือว่าเป็นภัยต่อสังคมด้วย

2. บทบาทในการเป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างรัฐบาลกับประชาชน หนังสือพิมพ์เป็นผู้ติดตามเหตุการณ์ทางการเมืองอย่างใกล้ชิด แล้วรายงานข่าวสารต่างๆ ตลอดจนทัศนะทางการเมืองของผู้บริหารรัฐบาล หรือ นักการเมือง เพื่อให้ผู้อ่านหรือประชาชนโดยทั่วไปทราบความเคลื่อนไหวทางการเมืองตลอดเวลา และทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลต่างๆอย่างพอเพียงในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสำคัญๆที่มีผลกระทบต่อสังคมอย่างมาก และในทางกลับกัน ประชาชนก็จะเสนอความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลโดยผ่านหน้าหนังสือพิมพ์เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เพราะหนังสือพิมพ์อยู่ในฐานะตลาดเสรีทางความคิดเห็น ซึ่งจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงออกทางความคิดเห็นด้วย

3. บทบาทในการตรวจตราการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาล หนังสือพิมพ์ไม่เพียงแต่นำเสนอข่าวสารทางการเมืองแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์ที่ดีต้องคอยติดตามสอดส่องพฤติกรรมของรัฐบาลและนักการเมืองให้กระทำหน้าที่อย่างสุจริตต่อประเทศชาติตามนโยบายที่วางไว้

ในปัจจุบัน ประเทศที่พัฒนาแล้ว รัฐบาลต่างยอมรับฟังความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ เพราะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของมติมหาชน เป็นกระบอกเสียงของประชาชนที่คอยดูแลพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชน เสียงของหนังสือพิมพ์จะมีส่วนในการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้า หากรัฐบาลหรือผู้บริหารประเทศเล็งเห็นความสำคัญของหนังสือพิมพ์ ไม่เพิกเฉยต่อคำท้วงติงของหนังสือพิมพ์ ด้วยเหตุนี้ หนังสือพิมพ์จึงเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อรัฐบาลในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลสถาบันหนึ่ง จนได้รับการยกย่องจากนักการเมืองและนักปกครองของประเทศอังกฤษสมัยหนึ่ง (BURKE EDMUND, 1729 – 1797) ให้หนังสือพิมพ์เป็นฐานันดรที่ 4 (FORTH ESTATE) รองลงมาจากฐานันดรทางศาสนาหรือนักบวช ฐานันดรขุนนางหรือสภาสูง และฐานันดรสามัญหรือสภาล่าง

4. บทบาทในการสร้างสาธารณมติ หนังสือพิมพ์มีบทบาทในการสร้างสาธารณมติให้เกิดขึ้นในสังคม สาธารณมติในที่นี้คือความคิดเห็นและทัศนคติของกลุ่มสาธารณชนที่มีต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมตามสภาพแวดล้อมของกาลสมัยและสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ถ้าหากข้อมูลสภาพแวดล้อมต่างๆเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสาธารณมติจะประกอบไปด้วยประเด็นปัญหา (ISSUES) ความคิดเห็นที่ขัดแย้ง (CONTROVERSY) และสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง (PUBLICS)

จากบทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เปรียบเสมือนกับเป็นกรอบหรือแนวทางที่นักหนังสือพิมพ์ควรจะต้องปฏิบัติตาม ดังนั้น หากมองถึงการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปและหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจในช่วงภาวะวิกฤตเศรษฐกิจแล้ว จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทต่างตระหนักถึงความรุนแรงของวิกฤตการณ์เศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง ไม่เว้นแม้แต่ในแวดวงธุรกิจหนังสือพิมพ์ ทำให้หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทต่างให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจมากขึ้น โดยหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจพยายามนำเสนอข่าวเศรษฐกิจในเชิงเจาะลึกมากยิ่งขึ้นกว่าภาวะปกติ ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปก็ได้หันมาให้ความสำคัญกับข่าวเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน โดยพิจารณาจากการหยิบยกประเด็นข่าวเศรษฐกิจมานำเสนอในข่าว หน้า 1 มากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากระดับความรุนแรงของปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อภาครัฐและภาคเอกชนในวงกว้างนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม แม้ว่า ขณะนี้ หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจะหันมาให้ความสำคัญกับประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปยังให้น้ำหนักความสำคัญกับประเด็นข่าวสารด้านอื่นๆด้วย อาทิ ข่าวการเมือง ข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิง ฯลฯ อยู่เช่นเดิม ซึ่งในจุดนี้ ทำให้มีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจะเสนอ

ข่าวเศรษฐกิจเฉพาะประเด็นที่เด่นๆเท่านั้น ในขณะที่ หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจะเสนอข่าวเศรษฐกิจครบถ้วนทุกแง่มุมมากกว่า เพราะฉะนั้น จึงอาจกำหนดเป็นสมมติฐานได้ว่า

สมมติฐานที่ 1 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

คิดวิธีใหม่ ทดสอบ

ทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร (AGENDA SETTING FUNCTION)

ทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสารของสื่อมวลชน เป็นแนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อผู้รับสารในลักษณะที่ว่าหากสื่อมวลชนให้ความสำคัญกับประเด็นหรือหัวข้อข่าวเรื่องใดๆ ก็จะมีส่วนทำให้ประชาชนได้รับทราบและตระหนักถึงความสำคัญของประเด็นปัญหาดังกล่าวตามไปด้วย

หน้าที่ของสื่อมวลชนในการกำหนดหัวข้อข่าวหรือวาระข่าวสาร (THE AGENDA SETTING FUNCTION) นั้น หมายถึงความสามารถของสื่อมวลชนในการเป็นผู้กำหนดประเด็นหรือหัวข้อปัญหาต่างๆในสังคม ให้ประชาชนผู้รับข่าวสารทั่วไปได้ทราบและเห็นความสำคัญ จากการเสนอหรือไม่เสนอข่าวสารเรื่องใดเรื่องหนึ่งของสื่อมวลชน มีผลให้สาธารณชนมีความเห็นคล้อยตามว่า เรื่องนั้นเป็นหัวข้อหรือประเด็นที่มีความสำคัญหรือไม่มีความสำคัญ ที่จะนำมาพิจารณาหรืออภิปรายพูดคุยกัน (พีระ จิร โสภณ, 2529 : 662)

จุดเริ่มต้นของแนวคิดนี้ เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1922 เมื่อ วอลเตอร์ ลิปปมันส์ (WALTER LIPPMAN) ใช้คำว่า "PICTURE IN OUR HEADS" โดยเสนอความเห็นที่สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญช่วยให้คนเราได้รับรู้และเรียนรู้สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งตามปกติแล้วเราไม่มีโอกาสสัมผัสด้วยตนเอง (LIPPMAN, 1922, อ้างถึงใน การดา ร่วมพุ่ม, 2541 : 8)

เบอร์นาร์ด โคเฮน (BERNARD COHEN, B.C., 1963) ก็เป็นอีกผู้หนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิดในเรื่องนี้ โดยได้กล่าวถึงอิทธิพลของหนังสือพิมพ์ในการเป็นผู้บอกกับผู้อ่านว่า ควรจะคิดเกี่ยวกับเรื่องอะไร (WHAT TO THINK ABOUT) ซึ่งตรงกับแนวคิดในเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน (COHEN, 1963, อ้างถึงใน วิไล ฉัตรกุล ณ อยุธยา, 2534 : 4)

จากแบบจำลองของการกำหนดวาระข่าวสารของ แมคคอมบส์ และ ชอว์ (MCCOMBS AND SHAW) ที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของสื่อมวลชนว่าในขอบเขตของประเด็นปัญหาหรือหัวข้อพิจารณา หากปรากฏว่าเรื่องใดที่ได้รับการเอาใจใส่จากสื่อมวลชนมาก จะสร้างความคุ้นเคย

ต่อเรื่องนั้นๆให้กับประชาชนยิ่งขึ้น และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างที่สุด (McCOMBS AND SHAW, 1976, อ้างถึงใน สวานิด ขมาภัย และ ระวีวรรณ ประกอบผล, 2528 : 122)

ประเด็นปัญหา	การให้ความสำคัญของสื่อมวลชน	การรับรู้ของประชาชน
x1		X 1
x2		X 2
x3		X 3
x4		X 4
x5		X 5
x6		X 6

แบบจำลองการกำหนดวาระข่าวสารของ McCombs และ Shaw

จากแผนภาพที่ 1.1 สามารถอธิบายได้ว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมซึ่งแทนด้วย X1, X2, X3, X4, X5, และ X6 มีความสำคัญในตัวเองเท่ากัน แต่เมื่อสื่อมวลชนนำประเด็นเหล่านี้มาเสนอต่อสาธารณชน ก็มีการให้น้ำหนักของแต่ละประเด็นปัญหาที่แตกต่างกันออกไป ปรากฏตามความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนักความสำคัญของข่าวที่นำเสนอ ดังแสดงด้วยรูปแท่งตามแนวนอนที่มีขนาดไม่เท่ากัน และเมื่อประชาชนได้บริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนแล้ว ก็เกิดการรับรู้หรือตระหนักในประเด็นปัญหาทั้ง 6 ประเด็นแตกต่างกันไปตามน้ำหนักความสำคัญที่สื่อมวลชนเสนอ (การดา ร่วมพุ่ม, อ้างแล้ว)

อย่างไรก็ดี สัมฤทธิ์ผลของการไหลเวียนของสารสนเทศตามทฤษฎีการจัดการวาระสารนั้น ต้องขึ้นอยู่กับทั้งในด้านสื่อมวลชนและในด้านผู้รับสาร มิใช่เฉพาะด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น การกิจของสื่อมวลชนในทฤษฎีการจัดการวาระข่าวสาร อาจกล่าวได้ว่าเป็นผลผลิตของการกรองข่าวสารโดยสื่อ (PRODUCTS OF MEDIA GATEKEEPING) ที่ประสงค์จะสร้างอิทธิพลของข่าวนั้นให้กับผู้รับสาร ความสำเร็จของสื่อมวลชนจึงเป็นเพียงการปรบมือข้างเดียว หากผู้รับสารไม่ยอมรับการจัดการดังกล่าวแล้ว ข่าวนั้นก็จะไม่เกิดสัมฤทธิ์ผลตามทฤษฎีการจัดการวาระข่าวสารเลย การจัดการวาระสารจึงต้องพิจารณาความพร้อมของผู้รับสารด้วย โดยเฉพาะภูมิหลังของผู้รับสาร ในด้านความรู้ ความสนใจต่อข่าวประเภทนั้นว่าเป็นอย่างไร หากข่าวนั้นมีพื้นฐานที่สอดคล้องกับความรู้ และความสนใจของประชาชนผู้รับสารแล้ว ผู้รับสารก็จะแสวงหาข่าวสารนั้นต่อไป โดยการติดตาม

หรือการจับชีพจรของข่าวเพื่อต้องการทราบทิศทางข่าว ทั้งนี้ ผู้รับสารอาจแสวงหาข้อมูลของข่าวนั้นเพิ่มเติมจากบุคคลรอบข้าง โดยการสนทนารับฟังหรือวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งอาจทำให้ข่าวจากการจัดวาระนั้นขยายตัวออกไปยิ่งขึ้น ซึ่งบางส่วนอาจพัฒนาไปเป็นข่าวลือ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533 : 147 – 149)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า อิทธิพลของการจัดวาระนั้นขึ้นอยู่กับ

1. ความสำคัญของเหตุการณ์หรือคุณค่าของข่าว (ตัวสาร)
2. จำนวนผู้รับสารซึ่งได้ติดตามข่าวจากการจัดวาระ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นประสิทธิผลของการจัดวาระสาร
3. อายุของข่าวในการจัดวาระนั้นนับตั้งแต่เกิดข่าวนั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นประสิทธิภาพของการจัดวาระ

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทยที่ศึกษาในแนวทางนี้ ได้แก่ วิไล ฉัตรกุล ณ อยุธยา (2534) ทำการศึกษาเรื่อง “หนังสือพิมพ์ไทยกับการกำหนดวาระข่าวสาร” โดยวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน และสยามรัฐ ในช่วงวันที่ 1 ตุลาคม - 31 ธันวาคม 2533 และสำรวจความคิดเห็นจากผู้อ่านในเขตปทุมวันจำนวน 200 คน ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ ให้ความสำคัญกับหัวข้อข่าวในช่วงนั้นสอดคล้องกัน แต่อันดับความสำคัญของหนังสือพิมพ์กับประชาชนไม่มีความสอดคล้องกัน

คนยา รัชชนก (2538, อ้างถึงใน การดา ร่วมพุ่ม, 2540) ทำการศึกษาเรื่อง “หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวันเชียงใหม่ กับการกำหนดวาระข่าวสารการพัฒนาให้แก่ชุมชน” โดยวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ 4 ชื่อฉบับ คือ ไทยนิวส์ เชียงใหม่นิวส์ กรุงเทพธุรกิจภาคเหนือ และผู้จัดการรายวันภาคเหนือ ในช่วงวันที่ 1 สิงหาคม – 31 ตุลาคม 2537 และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 คน รวมทั้งสำรวจความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่พัฒนาในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 32 คน พบว่าวาระข่าวสารการพัฒนาของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวันจังหวัดเชียงใหม่ สอดคล้องกับวาระข่าวสารการพัฒนาของประชาชน และสอดคล้องกับวาระข่าวสารของเจ้าหน้าที่พัฒนา โดยมีหัวข้อข่าวที่ถูกจัดอันดับความสำคัญมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งเหมือนกันคือ ปัญหาขยะ

นอกจากนี้ ยังพบว่าวาระข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่มีเจ้าของเป็นคนท้องถิ่น (ไทยนิวส์ และเชียงใหม่นิวส์) มีความสอดคล้องกับวาระข่าวสารของประชาชน มากกว่าวาระข่าวสาร

ของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่อยู่ในเครือหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง คือ กรุงเทพมหานครภาคเหนือ และผู้จัดการรายวันภาคเหนือ

บุญเลิศ ศุกคติก (2521, อ้างถึงใน วรณศิริ โมรากุล, 2539) ทำการศึกษาเรื่อง “สื่อมวลชนและหน้าที่การกำหนดวาระทางการเมืองในสังคมไทย” โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับ คือ ไทยรัฐ และสยามรัฐ ว่ามีการเสนอข่าวการเมืองมากน้อยเพียงไร ควบคู่ไปกับการสำรวจความตระหนักในความสำคัญของปัญหาของประชาชน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง พบว่า สื่อมวลชนสามารถทำให้คนตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา โดยหัวข้อข่าวที่สื่อมวลชนเสนอมีความสัมพันธ์เชิงสอดคล้องกับหัวข้อหรือประเด็นปัญหาที่ประชาชนกล่าวถึง

ในสถานการณ์ปัจจุบัน หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ได้พยายามนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับวิกฤตการณ์เศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ในลักษณะที่กระตุ้นและชี้ให้เห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญและต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน นอกจากนี้ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมโดยทั่วไป ได้แก่ ปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้น การที่ประชาชนมีรายได้น้อยลงจากการถูกลดเงินเดือน สภาพการว่างงานที่เพิ่มขึ้นของประชาชนในสาขาอาชีพต่างๆ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้และแสวงหาข่าวสารทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม โดยปกติแล้ว หนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับ ต่างก็จะมีกลุ่มผู้อ่านประจำของตนเอง สำหรับข่าวที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจนั้น ส่วนใหญ่มักเป็นข่าวหนัก ที่เน้นในเรื่องของภาพรวมเศรษฐกิจในประเทศ ข่าวการเงินการคลัง ข่าวตลาดหลักทรัพย์ ข่าวธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ ข่าวการค้าการลงทุน ฯลฯ ซึ่งกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มีการศึกษาค่อนข้างสูง และอยู่ในแวดวงธุรกิจที่ต้องการรับรู้ข่าวสารทางเศรษฐกิจเพื่อประโยชน์ในการทำงาน ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป จะเน้นเนื้อหาครอบคลุมในทุกๆ เรื่อง กระจ่ายกันไปตามสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม บันเทิง กีฬา ฯลฯ ทำให้กลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้มีความหลากหลาย ไม่จำกัดเพียงแค่บุคคลที่อยู่ในแวดวงธุรกิจเท่านั้น เพราะฉะนั้น จึงอาจกำหนดเป็นสมมติฐานได้ว่า

สมมติฐานที่ 2 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปสอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

สมมติฐานที่ 3 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจสอดคล้องกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

นอกจากนี้ แม้ว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจะให้ความสนใจในการรายงานข่าวเศรษฐกิจ ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจมากขึ้นกว่าภาวะปกติ แต่กลุ่มผู้อ่านที่เลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป อาจจะมีใช้บุคคลที่ต้องการแสวงหาข่าวสารทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ผู้อ่านกลุ่มนี้อาจจะสนใจหรือมี วัตถุประสงค์ในการอ่านเพื่อแสวงหาข่าวสารในประเด็นอื่นๆ อาทิ ข่าวการเมือง หรือ ข่าวบันเทิง มากกว่าข่าวเศรษฐกิจ เพราะหากผู้อ่านกลุ่มนี้ต้องการจะติดตามข่าวเศรษฐกิจอย่างจริงจัง เขาก็น่าจะ เลือกรับข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมากกว่า ดังนั้น จึงอาจกำหนดเป็นสมมติ ฐานได้ว่า

สมมติฐานที่ 4 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับวาระข่าว สารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ สอดคล้องกันมากกว่า วาระข่าวสาร ทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือ พิมพ์รายวันทั่วไป

แนวคิดการเปิดรับข่าวสาร

ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ข่าวสารถือเป็นปัจจัยสำคัญที่น่าจะมีส่วนช่วย ให้ประชาชนเข้าใจถึงสภาพปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ตลอดจนเป็นแหล่งในการให้ข้อมูลข่าว สารที่ชัดเจนและถูกต้องเพื่อประกอบการตัดสินใจ โดยเฉพาะในช่วงที่เกิดความไม่แน่ใจในเรื่อง ใดเรื่องหนึ่ง ความต้องการรับรู้ข่าวสารก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

แอตคิน (ATKIN, 1973, อ้างถึงใน นันทวัน สุชาโต, เอกสารประกอบการสอนทฤษฎี และแนวทางการศึกษาการสื่อสารมวลชน) กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมาก ย่อมมีภูมิตากว้าง ไกล มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อม และเป็นคนทันสมัย ทันทเหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับ ข่าวสารน้อย

ในการเปิดรับข่าวสารนั้น มนุษย์เรามีกระบวนการในการเลือกรับสาร (SELECTIVITY PROCESS) ดังนี้ (KLAPPER, 1960, อ้างถึงใน สิริพร จิตรักษ์ธรรม, 2537 : 10 – 11)

1. การเลือกเปิดรับ (SELECTIVE EXPOSURE) บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆ ตามความสนใจและความต้องการเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาเพื่อสนองความต้องการของตน
2. การเลือกให้ความสนใจ (SELECTIVE ATTENTION) นอกจากจะเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว บุคคลยังเลือกให้ความสนใจเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิม และหลีกเลี่ยงที่จะให้ความสนใจกับข่าวสารที่ขัดแย้งกับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิมของตนด้วย
3. การเลือกรับรู้ (SELECTIVE PERCEPTION) บุคคลจะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความข่าวสารที่ได้รับไปในทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและประสบการณ์ที่มีอยู่ก่อน ในกรณีที่ข่าวสารที่ได้รับมาใหม่มีความขัดแย้งกับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิม บุคคลมักจะบิดเบือนข่าวสารนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตน
4. การเลือกจดจำ (SELECTIVE RETENTION) หลังจากที่บุคคลเลือกให้ความสนใจและเลือกตีความข่าวสารไปในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่ต้องการจำเข้าไปเก็บไว้เป็นประสบการณ์ เพื่อที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไปและจะพยายามลืมในส่วนที่ต้องการลืมด้วย

การแสวงหาข่าวสาร หรือการเลือกรับข่าวสารนั้น นอกจากเพื่อสนับสนุนทัศนคติ หรือความคิดและความเข้าใจที่มีอยู่เดิมแล้ว ยังเป็นการแสวงหาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นๆ เช่น เพื่อให้มีความรู้ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหา รวมทั้ง เพื่อสนองความสนใจส่วนบุคคลและเพื่อความบันเทิงเร้าใจด้วย นอกจากนี้ การที่บุคคลใดจะตัดสินใจแสวงหาข่าวสาร เจอเมยต่อข่าวสาร หรือ หลีกเลี่ยงการเปิดรับข่าวสารนั้น ก็ขึ้นอยู่กับกระบวนการประเมินเปรียบเทียบถึงความพยายามที่ใช้ และผลตอบแทนในการที่จะรับรู้ข่าวสารใดๆด้วย (สิริพร จิตรักษ์ธรรม, อ้างแล้ว)

เคทซ์ และคณะ (KATZ AND OTHERS, 1975, อ้างถึงใน วินิตา สุริหาร, 2538 : 17-18) กล่าวว่าความต้องการเปิดรับข่าวสารของบุคคลนั้น มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ทางสังคม โดยได้สรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้งสองเท่าที่มีผู้ศึกษาไว้ว่า ประกอบด้วย

1. สถานการณ์ทางสังคมมีความขัดแย้ง วุ่นวายสับสน ทำให้บุคคลได้รับความตึงเครียด และแรงกดดัน บุคคลจึงต้องการผ่อนคลายด้วยสื่อ
2. สถานการณ์ทางสังคมทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกตระหนักรู้ถึงปัญหาที่ควรระมัดระวัง บุคคลจึงต้องการข่าวสาร และข่าวสารนั้นได้มาด้วยการเปิดรับสื่อ
3. สถานการณ์ทางสังคมทำให้โอกาสในอันที่จะสนองความต้องการต่างๆ ในชีวิตจริงของ บุคคลน้อยลง บุคคลจึงต้องหันไปใช้สื่อเพื่อทดแทนหรือชดเชยความต้องการเหล่านั้น
4. สถานการณ์ทางสังคมทำให้เกิดค่านิยมบางประการ ซึ่งการใช้สื่อเป็นการแสดงถึงการ ยืนยันหรือการเสริมย้ำค่านิยมดังกล่าว
5. สถานการณ์ทางสังคมทำให้เกิดความคาดหวังเกี่ยวกับบทบาทของสื่อ ในการรักษาค่านิยมของกลุ่มไว้

นอกจากนี้ ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ นั้น บุคต เบ็ญจรงค์กิจ (2534, อ้างถึงใน ลัดดา ประเสริฐวิริยะกุล, 2540 : 12 – 13) ได้กล่าวสรุปจากงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านไว้ว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อต่างกัน ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นๆ ได้ดังนี้

1. เพศกับการเปิดรับสื่อ

เพศชายกับเพศหญิงมีการเปิดรับสื่อต่างกัน เพศหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายนิยมการอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า สำหรับความนิยมในรายการโทรทัศน์นั้น เพศหญิงนิยมรายการละคร ในขณะที่ฝ่ายชายนิยมรายการข่าวและกีฬา

2. อายุกับการเปิดรับสื่อ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อของเด็กอเมริกันพบว่าเด็กตั้งแต่วัย 2 ขวบ ถึง 8 ขวบ ดูโทรทัศน์เพิ่มขึ้นเมื่อวัยมากขึ้น และเปิดรับสื่อทุกชนิดเมื่อวัยมากขึ้น โดยส่วนใหญ่เด็กจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิงซึ่งเด็กจะดูโทรทัศน์และรับฟังวิทยุมากกว่าสื่ออื่นๆ และเริ่มอ่านหนังสือเมื่ออายุมากขึ้น ส่วนเด็กวัยรุ่นนิยมฟังเพลงมากกว่าดูโทรทัศน์

สำหรับผู้ใหญ่ที่มีการเปิดรับโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์มากในปริมาณใกล้เคียงกัน แต่เมื่อถึงวัย 40 ปีขึ้นไป ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์จะลดลง และเมื่อถึงวัยเกษียณอายุ 55 – 60 ปี ปริมาณการดูโทรทัศน์จะเพิ่มขึ้นอีกครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่การใช้สื่อมวลชนของผู้สูงอายุเพื่อคลายความเหงา

ในส่วนของสื่อหนังสือพิมพ์นั้น ผู้ใหญ่ที่มีวัย 50 ปี อ่านหนังสือพิมพ์ถึง 77 % แต่เมื่ออายุถึง 65 ปี ปริมาณการอ่านลดลงอย่างมาก ขณะที่วัยรุ่นและหนุ่มสาวให้เวลากับการดูโทรทัศน์มากกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ และยังเป็นวัยที่ให้ความสนใจในสื่อนิยายสารและภาพยนตร์มากกว่าวัยอื่นๆ

3. การศึกษากับการเปิดรับสื่อ

การศึกษามีความสัมพันธ์สูงกับการเปิดรับสื่อ โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดรับข่าวสารและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน แต่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดรับเนื้อหาด้านความบันเทิง ผู้รับสารที่มีการศึกษาสูงจะเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย โดยผู้ที่มีการศึกษาน้อยจะฟังวิทยุมากกว่า นอกจากความแตกต่างด้านปริมาณการเปิดรับสื่อแล้ว ยังพบความแตกต่างด้านเนื้อหาด้วย ผู้ที่มีการศึกษาสูงและอายุมากนิยมเปิดรับข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยและอายุน้อย ซึ่งผลของการวิจัยต่างๆพบว่ายิ่งคนมีการศึกษาสูงเท่าไร ยิ่งมีความสนใจในข่าวสาร บทบรรณาธิการ และคอลัมน์ที่มีเนื้อหาหนัก

4. รายได้กับการเปิดรับสื่อ

รายได้เป็นปัจจัยที่มีบทบาทใกล้เคียงกับการศึกษา คือมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงมาก โดยเฉลี่ยแล้วคนที่มีการศึกษาสูงมักมีรายได้สูงไปด้วย ส่วนคนที่มีการศึกษาน้อยนั้น มักมีรายได้น้อยถึงปานกลาง ดังนั้น การศึกษากับรายได้จึงถูกมองรวมเป็นฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ผู้ที่มีรายได้สูงมักนิยมเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์และนิยมข่าวสารที่มีเนื้อหาค่อนข้างหนัก ไม่ค่อยสนใจเนื้อหา ด้านบันเทิง ผู้ที่มีฐานะดีและมีการศึกษาสูง เป็นกลุ่มคนที่ได้รับข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระจากสื่อมวลชนมากที่สุด ทั้งนี้ ผู้ที่มีรายได้สูงนั้นมักมีการศึกษาสูงจึงถูกผลักดันให้มีความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ข่าวสารต่างๆ ให้ทันเหตุการณ์เสมอ การเปิดรับข่าวสารจึงจำเป็นสำหรับกลุ่มนี้มากกว่า ในขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาน้อยและรายได้น้อย มีทักษะในการอ่านน้อย จึงมักเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากกว่า

สำหรับงานวิจัยที่ศึกษาในแนวทางนี้ ได้แก่ เซียร์ส และ ฟรีดแมน (SEARS AND FREEDMAN ,1967, อ้างถึงใน กอบกุล กาญจนาลัย, 2539) ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับข่าว

สารของบุคคลพบว่า กลุ่มตัวแปรทางด้านบุคคลที่เป็นตัวทำนายพฤติกรรมเปิดรับสื่อมวลชนที่ดีที่สุด คือ ระดับการศึกษา และระดับชั้นทางสังคม ซึ่งตัวแปรตัวหลังนี้ใช้อาชีพเป็นเครื่องชี้ได้

เกย์ บี. สแคนเลน และ เคน วิงเลอร์ (GUY B. SCANDLEN AND KEN WINKLER 1982, อ้างถึงใน กอบกุล กาญจนาลัย, 2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย พบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

- ผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจสูง จะอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำ
- จำนวนผู้ที่ไม่เคยอ่านหนังสือพิมพ์เลย พบว่าผู้หญิงมีมากกว่าผู้ชาย
- ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะอ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ
- ข้าราชการ นักศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ จะอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่าผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรรม แม่บ้าน และกรรมกร

สิริพร จิตรักษ์ธรรม (2537) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การเปิดรับและการใช้ประโยชน์ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารด้านธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจการส่งออก” พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจการส่งออกเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร / วารสาร เคเบิลทีวี โดยมีแรงจูงใจด้านการรับทราบความคิดเห็น การใช้ประโยชน์ด้านวิเคราะห์ข้อมูล และความพึงพอใจด้านความบันเทิงจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด นอกจากนี้การวิจัยยังพบว่า ระดับอายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ทำให้ปริมาณการเปิดรับหนังสือพิมพ์ด้านธุรกิจแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน การเป็นเจ้าของธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้ปริมาณการเปิดรับนิตยสารแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติเช่นกัน

จากแนวคิดการเปิดรับข่าวสารที่กล่าวมาข้างต้น จึงอาจกำหนดสมมติฐานได้ว่า

สมมติฐานที่ 5 : ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชนแตกต่างกันตามไปด้วย

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจ

(THE USES AND GRATIFICATION)

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจเป็นการศึกษาที่เน้นผู้รับสาร (MEDIA CONSUMER) เป็นจุดเริ่มต้น โดยศึกษาว่าผู้รับสารนั้นมีกระบวนการอย่างไรในการเลือกเปิดรับ

สื่อหนึ่งๆ กระบวนการดังกล่าวหมายถึงพฤติกรรมการสื่อสาร (COMMUNICATION BEHAVIOR) ที่ครอบคลุมถึงภูมิหลังของผู้รับสาร โดยเฉพาะประสบการณ์โดยตรงของผู้รับสารที่มีต่อสื่อ ด้วยเหตุนี้จึงพบว่าการใช้และความพึงพอใจในการสื่อสารประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533 : 114 – 115) คือ

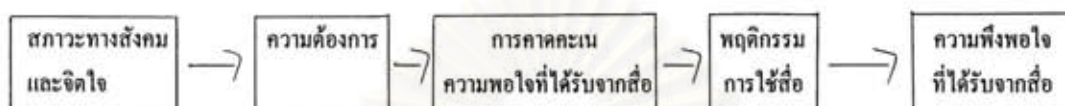
1. ผู้รับสาร ในฐานะเป็นผู้มีบทบาทรุก (ACTIVE) และมีวัตถุประสงค์เสมอในการสื่อสาร (GOAL DIRECTED)
2. การใช้หรือการเปิดรับสื่อหนึ่งๆที่ได้เลือกสรรแล้ว ก็เพื่อสนองต่อความต้องการของคนตามข้อ 1 มิใช่เป็นการเปิดรับสื่อที่เลื่อนลอย หรือเป็นผลชักจูงจากผู้ส่งสารแต่เพียงอย่างเดียว
3. ความพอใจในสื่อ เกิดขึ้นเมื่อการเปิดรับสื่อหรือการใช้สื่อที่เลือกแล้วนั้นเป็นไปอย่าง ต่อเนื่อง ดังนั้น ในทางกลับกัน ผู้ส่งสารต่างหากจำเป็นต้องแข่งขันกัน เพื่อการบริการให้ประชาชนผู้รับสารพึงพอใจ มิใช่เกิดจากตัวผู้ส่งสารเองนั้นพอใจอย่างการสื่อสารก่อนหน้านั้น

เคทซ์ บลูมเลอร์ และกูเรวิทซ์ (KATZ, BLUMLER and GUREVITCH ,1974, อ้างถึงใน จิบ จิตนิยม, 2534) มีแนวคิดในเรื่องการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ โดยเริ่มต้นที่ผู้บริโภคสื่อ แทนที่จะเป็นข่าวสารของสื่อ และศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารของบุคคลจากประสบการณ์โดยตรงที่มีกับสื่อ แนวคิดนี้มองว่าผู้รับสารมีบทบาทในฐานะผู้กระทำ (ACTIVE) ในการที่จะใช้ประโยชน์จากเนื้อหาของสื่อมากกว่าที่จะเป็นผู้รับผลหรือเป็นผู้ถูกกระทำ (PASSIVE) จากสื่อเพียงด้านเดียว

นอกจากนี้ เคทซ์ และคณะ (KATZ AND OTHERS, 1974, อ้างถึงใน ชูบล เบ็ญจรงค์กิจ , 2534) ได้พูดถึงทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจว่าเป็นการศึกษาเกี่ยวกับ (1) สภาวะของสังคมและจิตใจที่มีผลต่อ (2) ความต้องการของบุคคล ซึ่งนำไปสู่ (3) การคาดคะเนเกี่ยวกับ (4) สื่อและแหล่งที่มาของสาร การคาดคะเนนี้นำไปสู่ (5) ความแตกต่างกันในการใช้สื่อและพฤติกรรมอื่นๆของแต่ละบุคคลยังผลให้เกิด (6) ความพอใจที่ได้รับจากสื่อ - และ - (7) ผลอื่นๆที่บางครั้งมิได้คาดหมายมาก่อน

แบบจำลองที่ เคทส์และคณะ สร้างขึ้น อาจอธิบายได้ดังนี้คือ สภาวะของสังคมและจิตใจที่แตกต่างกัน ทำให้มนุษย์มีความต้องการแตกต่างกันไป ความต้องการที่แตกต่างกันนี้ ทำให้แต่ละคนคาดคะเนว่า สื่อแต่ละประเภทจะสนองความพอใจได้ต่างกันไปด้วย ดังนั้น ลักษณะของการใช้สื่อจะต่างกันออกไปด้วย แบบจำลองดังกล่าว อาจเขียนออกเป็นแบบแผนได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1.2 แบบจำลองการใช้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจ (บุล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534)

สำหรับข้อตกลงพื้นฐานล่าสุดของทฤษฎีนี้ ได้แก่ งานของ โรเซ็นเกรน (ROSENGREN, 1974) ซึ่งนำหลักการบางอย่างที่สำคัญในงานที่มีอยู่ก่อนมาผนวกกับประเด็นสำคัญจากงานของหลายๆคน ได้แก่ เคทส์ (KATZ), กูเรวิทช์ (GUREVITCH) และ ฮันช์ (HANCH) (1974) แมคควอล (McQUAIL) และ กูเรวิทช์ (GUREVITCH, 1972) โรเซ็นเกรน (ROSENGREN) และ วินดาลท์ (WINDAHL) (1972) (อ้างถึงใน ขนิษฐา สว่างศรีวิจิตร, 2540 : 38) สามารถสรุปได้ดังนี้

(1) ผู้รับสารเป็นผู้กระทำซึ่ง (2) ส่วนใหญ่ใช้สื่ออย่างมีจุดมุ่งหมาย (3) และมีการเปรียบเทียบกับแหล่งอื่นๆที่สามารถสนองความต้องการได้ (4) ดังนั้น เมื่อผู้รับสารเชื่อมโยงความต้องการของตนเข้ากับทางเลือกในการใช้สื่อ (5) การใช้สื่อจึงสามารถทำให้เกิดความพึงพอใจได้ในหลายระดับ (6) แม้ว่าจะไม่สามารถทำนายรูปแบบของความพอใจได้อย่างเที่ยงตรง โดยอาศัยเนื้อหาของสื่อเพียงอย่างเดียว (7) เนื่องจากลักษณะเฉพาะของสื่อ สามารถทำให้เกิดความพึงพอใจในระดับที่แตกต่างกันในโอกาสต่างๆ (8) การได้รับความพึงพอใจอาจเกิดจากเนื้อหา เกิดจากการเปิดรับสื่อ หรือสภาวะแวดล้อมทางสังคม ในขณะที่เปิดรับสื่อ (PALMGREEN, WENNER AND ROSENGREN, 1974 : 44)

อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อหรือข่าวสารที่ให้ประโยชน์และตอบสนองความต้องการของตนเองเป็นหลัก หากผู้รับสารเปิดรับสื่อในปริมาณสูง ก็น่าจะมีความเป็นไปได้ว่าผู้รับสารผู้นั้นจะใช้ประโยชน์จากข่าวสารนั้นสูงตามไปด้วย ดังนั้น จึงอาจกำหนดเป็นสมมติฐานได้ว่า

สมมติฐานที่ 6 : การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน

นอกจากนี้ บุคคลที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อและใช้ประโยชน์จากข่าวนั้นในปริมาณที่สูง มีแนวโน้มว่าบุคคลผู้นั้นน่าจะมีการมีความพึงพอใจต่อข่าวสารที่ได้รับจากสื่อสูงตามไปด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงอาจกำหนดสมมติฐานได้ว่า

สมมติฐานที่ 7 : ประชาชนที่เปิดรับและใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์

สำหรับการติดตามข่าวสารทางเศรษฐกิจนั้น หากประชาชนต้องการทราบข้อมูลข่าวสารอย่างละเอียดครบถ้วนทุกแง่มุมเกี่ยวกับประเด็นเศรษฐกิจแล้ว หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจน่าจะตอบสนองความต้องการในจุดนี้ได้ดีกว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป อันเนื่องมาจากเหตุผลที่ว่าหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจะนำเสนอข่าวสารธุรกิจเกือบทั้งหมด แต่หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจะให้น้ำหนักความสำคัญกับประเด็นข่าวสารในด้านอื่นๆควบคู่ไปกับข่าวเศรษฐกิจ ทำให้การเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ยังทำได้ไม่เต็มที่นัก ดังนั้น จึงอาจจะกำหนดสมมติฐานได้ว่า

สมมติฐานที่ 8 : กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจได้ใช้ประโยชน์และมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์มากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การกำหนดวาระของหนังสือพิมพ์ กับ การใช้ประโยชน์จากข่าวสารของประชาชนในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ” นี้ ประกอบด้วยวิธีการวิจัย 3 ประเภท ได้แก่

1. การวิเคราะห์เนื้อหา (CONTENT ANALYSIS) ของหนังสือพิมพ์
2. การวิจัยสำรวจ (SURVEY) กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามลักษณะการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ พร้อมทั้งพิจารณาถึงลักษณะปัจจัยทางประชากรที่แตกต่างกันควบคู่ไปด้วย
3. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (DEPTH INTERVIEW) โดยเลือกจากกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง ขนาดกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรและการวัดตัวแปร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูล ระยะเวลา สถานที่ทำวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากร

1. การวิเคราะห์เนื้อหา

ประชากรของการวิเคราะห์เนื้อหาของการวิจัยนี้ คือ หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ในระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542

2. การวิจัยสำรวจ

ประชากร คือ ประชาชนในเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

3. การสัมภาษณ์เจาะลึก

ประชากร คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ขนาดกลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ แบ่งออกได้ดังนี้

การวิเคราะห์เนื้อหา

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์ที่นำมาวิเคราะห์การเสนอเนื้อหาข่าวเศรษฐกิจในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจนั้น ผู้วิจัยคัดเลือกตัวอย่างด้วยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกศึกษาหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำนวน 2 ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ และ มติชน และศึกษาหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ จำนวน 2 ชื่อฉบับ ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ และ ผู้จัดการรายวัน ที่ตีพิมพ์ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 ทุกวันเว้นวัน รวมทั้งสิ้น จำนวน 184 ฉบับ

การวิจัยสำรวจ

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ (PURPOSIVE SAMPLING) คือ การเจาะจงตัวอย่างเฉพาะประชาชนในเขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ จำนวนทั้งสิ้น 200 คน โดยแบ่งออกเป็นสัดส่วนเท่าๆกัน คือ ประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จำนวน 50 คน ประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์มติชน จำนวน 50 คน ประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ จำนวน 50 คน และประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน จำนวน 50 คน ซึ่งในตอนที่ทำการสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของประชาชน การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่ได้รับจากการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับนี้ ผู้วิจัยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายทางลักษณะปัจจัยทางประชากรมากที่สุด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างของหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับมีลักษณะกระจายกันไปในแต่ละสาขาอาชีพ โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มอาชีพ ดังนี้

1. เจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่
2. เจ้าของธุรกิจขนาดกลาง
3. เจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก
4. พนักงานในบริษัทเอกชน
5. พนักงานรัฐวิสาหกิจ / ข้าราชการ
6. พ่อค้าแม่ค้า
7. ผู้ใช้แรงงาน
8. แม่บ้าน

9. นักเรียน/นักศึกษา
10. อื่นๆ

การวิจัยเชิงสัมภาษณ์เจาะลึก

เลือกสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานอยู่ในแวดวงที่เกี่ยวข้องกับข่าวสารทางเศรษฐกิจ หรือ มีความสนใจในประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจ ซึ่งเห็นว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความน่าสนใจและ สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับทราบจากหนังสือพิมพ์ การเปิดรับข่าว สาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารทางเศรษฐกิจได้อย่างละเอียด และชัดเจน โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์

ตัวแปร

การวิจัยนี้มีตัวแปรที่ต้องการวัด 7 ตัวแปร คือ

1. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
2. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ
3. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ
4. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
5. การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน
6. การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน
7. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์

กำหนดการวัดค่าตัวแปรดังนี้

1. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (ตัวแปรข้อ 1 – 2) วัดจาก ความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนักความสำคัญในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์
2. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (ตัวแปรข้อ 3-4) วัดจาก อันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ประเมินโดยกลุ่มผู้อ่านเหล่านั้น
3. การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชน (ตัวแปรข้อ 5) วัดจาก ความถี่ และ ปริมาณการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์

4. การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน (ตัวแปรข้อที่ 6) วัดจากการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยประเมินค่าระดับต่างๆ (RATING SCALE)
5. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจ (ตัวแปรข้อที่ 7) วัดจากการให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามในลักษณะประเมินค่าระดับต่างๆ (RATING SCALE)

เครื่องมือวัดและเกณฑ์การให้คะแนน

1. การวิเคราะห์เนื้อหา

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากข่าว บทบรรณาธิการ บทความ รายงาน บทสัมภาษณ์ คอลัมน์ประจำ และภาพข่าว

ในงานวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 1.1 อันดับความสำคัญจากความถี่ นับเป็น “จำนวนครั้ง” ของแต่ละประเด็นข่าว ที่ปรากฏอยู่ในข่าว บทบรรณาธิการ บทความ รายงาน บทสัมภาษณ์ คอลัมน์ประจำ และภาพข่าว
- 1.2 อันดับความสำคัญจากเนื้อหาในการนำเสนอ วัดเป็น “คอลัมน์นิ้ว”
- 1.3 อันดับความสำคัญจากน้ำหนักความสำคัญ วัดโดย “การให้คะแนน” ของประเภทข่าวสารและตำแหน่งที่ได้รับการเสนอในแต่ละครั้ง ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

<u>ข่าวหน้า 1</u>	แบ่งเป็น	ข่าวนำ	3	คะแนน
		ข่าวรอง	2	คะแนน
		ข่าวธรรมดา	1	คะแนน
		สตู้ป	2	คะแนน
		คอลัมน์	1.5	คะแนน
		ภาพข่าว	1	คะแนน

<u>ข่าวหน้าใน</u>	แบ่งเป็น	บทบรรณาธิการ	1.5	คะแนน
		ข่าวนำ	1.5	คะแนน

บทความ/ รายงาน/ สัมภาษณ์/ คอลัมน์ประจำ/ ข่าวรอง

1 คะแนน

ข่าวธรรมดา/ภาพข่าว 0.5 คะแนน

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 4 ชื่อฉบับ โดยมีตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet) เป็นแนวทางในการรวบรวมข้อมูล เมื่อคำนวณปริมาณเนื้อหาการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจแต่ละหัวข้อของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับตามเกณฑ์ข้างต้น เป็น จำนวนครั้ง ตารางนี้ และจำนวนหน้ากระดาษแล้วจึงหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ก็จะได้อันดับความสำคัญของหัวข้อข่าวสารทางเศรษฐกิจจากค่ามากไปหาน้อยของหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับ จากนั้นจึงคำนวณค่าเฉลี่ยของอันดับความสำคัญหัวข้อข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และอันดับความสำคัญของหัวข้อข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

2. การวิจัยเชิงสำรวจ

ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานที่ทำงาน และสถานภาพการสมรส

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทั่วไปและข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อประเภทต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ LIKERT SCALE โดยคะแนนมากที่สุด 4 คะแนน รองลงมาเป็น 3, 2, 1 และ 0 ตามลำดับ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนความถี่ในการเปิดรับสื่อ

คำตอบ	ความหมาย	คะแนน
ประจำ	ทุกวัน	4
เกือบประจำ	4-6 วัน/สัปดาห์	3
บางครั้ง	1-3 วัน/สัปดาห์	2
น้อยครั้ง	น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์	1
ไม่อ่าน/ไม่ดู/ไม่ฟัง	ไม่เปิดรับเลย	0

จากตารางเกณฑ์การให้คะแนนความถี่ในการเปิดรับสื่อข้างต้น เมื่อนำคะแนนที่ผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนได้มารวมกันและหาค่าเฉลี่ย มีโอกาสที่จะได้ค่าเฉลี่ย 0-4 มีพิสัยเท่ากับ 4

งานวิจัยนี้แบ่งระดับการเปิดระดับการเปิดรับสื่อออกเป็น 3 ระดับ โดยนำค่าพิสัย (4)หารด้วยจำนวนระดับ (3) ได้ 1.33 เป็นช่วงห่างระหว่างค่าเฉลี่ย ดังตารางต่อไปนี้

เกณฑ์ในการกำหนดระดับการเปิดรับสื่อ

ระดับการเปิดรับสื่อ	คะแนน
สูง	2.67-4
ปานกลาง	1.34-2.66
ต่ำ	0-1.33

นอกจากนี้ จะมีการสอบถามเกี่ยวกับปริมาณการอ่านและเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้ง มีระดับการให้คะแนนตั้งแต่ 0-4

เกณฑ์การให้คะแนนปริมาณการอ่านและเวลาในการอ่านแต่ละครั้ง

ปริมาณการอ่านแต่ละครั้ง	เวลาในการอ่านแต่ละครั้ง	คะแนน
อ่านทั้งฉบับ	2 ชม.ขึ้นไป	4
อ่านเกือบทั้งฉบับ	มากกว่า 1 ชม. 30 นาที แต่ไม่ถึง 2 ชม.	3
อ่านครึ่งหนึ่ง	มากกว่า 1 ชม. แต่ไม่ถึง 1 ชม. 30 นาที	2
อ่านมากกว่า 1 ใน 4 แต่ไม่ถึงครึ่ง	มากกว่า 30 นาที แต่ไม่ถึง 1 ชม.	1
อ่านน้อยกว่า 1 ใน 4	ไม่ถึง 30 นาที	0

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบในลักษณะประเมินค่าระดับต่างๆ (RATING SCALE) และแบ่งการให้คะแนนออกเป็นช่วงๆ ดังนี้

ระดับการใช้ประโยชน์มากที่สุด	5 คะแนน
ระดับการใช้ประโยชน์มาก	4 คะแนน
ระดับการใช้ประโยชน์ปานกลาง	3 คะแนน
ระดับการใช้ประโยชน์น้อย	2 คะแนน
ระดับการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด	1 คะแนน

นอกจากนี้ การใช้ประโยชน์จากข่าวสารในงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1. ด้านข่าวสาร - เพื่อใช้เป็นประเด็นสนทนากับบุคคลอื่น
2. ด้านข้อมูลความรู้ - เพื่อใช้พัฒนาความรู้ และความเข้าใจในประเด็นเศรษฐกิจ
3. ด้านประโยชน์ต่อตนเอง - เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัวของผู้รับสาร
4. ด้านประโยชน์ต่อการบริหารงาน - เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินกิจการ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพของหน่วยงาน และเพื่อประโยชน์ในการวางแผนการตลาด

ตอนที่ 4 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อข่าวสาร โดยให้ตอบในลักษณะประเมินค่าระดับต่างๆ (RATING SCALE) และแบ่งการให้คะแนนออกเป็นช่วงๆ ดังนี้

ระดับการสนองความพึงพอใจสูงสุด	5 คะแนน
ระดับการสนองความพึงพอใจมาก	4 คะแนน
ระดับการสนองความพึงพอใจปานกลาง	3 คะแนน
ระดับการสนองความพึงพอใจน้อย	2 คะแนน
ระดับการสนองความพึงพอใจน้อยที่สุด	1 คะแนน

นอกจากนี้ การสนองความพึงพอใจในงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1. ด้านข่าวสาร - สามารถสนองความพึงพอใจด้านข่าวสารแก่ผู้รับสาร อีกทั้งยังสามารถรายงานเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมได้ถูกต้อง ชัดเจน และทันท่วงที
2. ด้านข้อมูลความรู้ - สามารถสนองความพึงพอใจในด้านการให้ข้อมูลความรู้และข้อเท็จจริง
3. ด้านประโยชน์ต่อตนเอง - สามารถสนองความพึงพอใจที่มีต่อตนเอง
4. ด้านประโยชน์ต่อการบริหารงาน - สามารถสนองความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อการบริหารงาน

ตอนที่ 5 อันับความสำคัญของหัวข้อข่าวสารทางเศรษฐกิจ โดยมีข่าวให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก 7 หัวข้อ (เป็นข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับดังกล่าว) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกข่าวที่เห็นว่ามีค่ามากที่สุดไปหาน้อยที่สุด โดยกำหนดคะแนนให้ข่าวที่เห็นว่ามีค่ามากที่สุดให้หมายเลข 1 และข่าวที่เห็นว่ามีค่าให้น้อยที่สุดให้หมายเลข 7

3. การสัมภาษณ์เจาะลึก

การวิจัยเชิงสัมภาษณ์เจาะลึก

สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานอยู่ในแวดวงที่เกี่ยวข้องกับข่าวสารทางเศรษฐกิจ หรือมีความสนใจในประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจ ซึ่งเห็นว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความน่าสนใจและสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับทราบจากหนังสือพิมพ์ การเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารทางเศรษฐกิจได้อย่างละเอียด และชัดเจน โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ แบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 คน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อ/นามสกุล อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่การงาน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ความเชื่อถือที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อการนำเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ และสิ่งที่ต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุง

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับหัวข้อข่าวสารทางเศรษฐกิจ ในช่วงวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 โดยจัดหัวข้อข่าวสารทางเศรษฐกิจจำนวน 7 หัวข้อ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาดังกล่าว

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่วนหนึ่งใช้แนวคำถามของงานวิจัยที่มีผู้ทำมาก่อน บางส่วนเป็นประเด็นคำถามที่คิดขึ้นใหม่ สำหรับการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปสอบถามกับประชาชนในเขตบางรัก กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงกลับมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นตามแบบของ Cronbach โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, อ้างถึงในการค้า ร่วมพุ่ม, 2541) จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α หมายถึง ค่าความเชื่อมั่น

- n หมายถึง จำนวนข้อ
 S_i^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
 S_t^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

ผลจากการคำนวณ ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.8592 (ค่าของหนังสือพิมพ์ทั้งรายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจรวมกัน)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ วัดความถี่ในการนำเสนอ วัดเนื้อที่เป็นคอลัมน์นิ้ว และวัดน้ำหนักความสำคัญจากการให้คะแนน จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าร้อยละ
2. การจัดอันดับความสำคัญของหัวข้อข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา และการจัดอันดับความสำคัญของหัวข้อข่าวที่ประเมินโดยประชาชน ใช้การเรียงอันดับ (Ranking)
3. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ใช้การแจกแจงความถี่ และร้อยละ
4. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ การใช้ประโยชน์จากสื่อ และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสาร ใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ คะแนนรวม และค่าเฉลี่ย
5. การทดสอบสมมติฐาน

5.1 สมมติฐานที่ 1 “วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไม่สอดคล้องกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ”

5.2 สมมติฐานที่ 2 “วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ”

5.3 สมมติฐานที่ 3 “วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

สมมติฐานที่ 1 – 3 ใช้วิธีทดสอบโดยสถิติ SPEARMAN RANK-ORDER CORRELATION COEFFICIENT (rho) เพื่อหาค่านัยสำคัญทางสถิติ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2533) จากสูตร

$$\text{rho} = 1 - \frac{6(\sum D^2)}{N(N-1)}$$

เมื่อ rho	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของคะแนนสเปียร์แมน
D	=	ผลต่างระหว่างตำแหน่งของคะแนนแต่ละคู่
N	=	จำนวนคู่ทั้งหมด

5.4 สมมติฐานที่ 4 “วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ สอดคล้องกันมากกว่าวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป” ใช้ การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และหานัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า Z_r (Z_r -test for Correlation Coefficient) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2533) จากสูตร

$$Z_r = \frac{Z_{r_1} - Z_{r_2}}{\sqrt{\frac{1}{n_1 - 3} + \frac{1}{n_2 - 3}}}$$

เมื่อ r	=	rho
Z_r	=	ค่า Fisher's Z ที่แปลงจากค่า rho
n	=	จำนวนคู่

5.5 สมมติฐานที่ 5 “ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชนแตกต่างกันตามไปด้วย” ใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างในการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA) เพื่ออธิบายความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ ระหว่างกลุ่มที่มีอายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่างกัน

5.6 สมมติฐานที่ 6 “การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน”

5.7 สมมติฐานที่ 7 “ประชาชนที่เปิดรับและใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์

สมมติฐานที่ 6-7 ใช้สถิติ PEARSON PRODUCT – MOMENT CORRELATION COEFFICIENT เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

5.8 สมมติฐานที่ 8 “ประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจได้ใช้ประโยชน์และมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ มากกว่าประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป” ใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของระดับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ระหว่างประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4
ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งเสนอเป็น

ตอนที่ 1 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ตอนที่ 2 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ตอนที่ 3 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
เสนอข้อมูลจากการวิจัยเชิงสำรวจ ประกอบด้วย ลักษณะทางประชากรศาสตร์
พฤติกรรม การเปิดรับสื่อ การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจ และการจัดอันดับ
ความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 4 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ
เสนอข้อมูลจากการวิจัยเชิงสำรวจ ประกอบด้วย ลักษณะทางประชากรศาสตร์
พฤติกรรม การเปิดรับสื่อ การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจ และการจัดอันดับ
ความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 5 การสัมภาษณ์บุคคลที่ทำงานในแวดวงที่ต้องเกี่ยวข้องกับข่าวสารทางเศรษฐกิจ
เสนอข้อมูลในแง่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรม การเปิดรับสื่อ การใช้
ประโยชน์ ความพึงพอใจ การจัดอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจ
ตลอดจนข้อเสนอแนะที่มีต่อสื่อมวลชน

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เลือกวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำนวน 2 ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ และ มติชน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542 รวมระยะเวลา 92 วัน โดยได้เลือกศึกษาในลักษณะวันเว้นวัน ได้กลุ่มตัวอย่างจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จำนวน 46 ฉบับ และจากหนังสือพิมพ์มติชนจำนวน 46 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 92 ฉบับ ($46 \times 2 = 92$)

การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พิจารณาจากข่าว บทบรรณาธิการ บทความ รายงาน สกู๊ป คอลัมน์ประจำ และภาพข่าว ซึ่งเนื้อหาส่วนใหญ่ปรากฏในข่าวหน้า 1 หน้าบทบรรณาธิการ หน้าเศรษฐกิจ และข่าวต่อจากหน้า 1 ทั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งผลวิจัยออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปวัดจากความถี่
2. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปวัดจากเนื้อหาที่
3. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปวัดจากน้ำหนักความสำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปวัดจากความถี่

ตารางที่ 4.1.1 ความถี่และอันดับในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	44	30.98	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	26	18.3	2
ค่าเงินบาท	17	11.97	3
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	16	11.3	4
ห่วยออนไลน์	15	10.6	5
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	13	9.2	6
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	11	7.7	7
รวม	142	100.0	

จากตารางที่ 4.1.1 พบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้ความสำคัญกับข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย เป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 4 ได้แก่ปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และอันดับ 7 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1.2 ความถี่และอันดับในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์มติชน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	40	31.49	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	26	20.47	2
ค่าเงินบาท	19	14.96	3
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	15	11.81	4
ห่วยออนไลน์	11	8.66	5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	10	7.87	6
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	6	4.72	7
รวม	127	100.0	

จากตารางที่ 4.1.2 พบว่า หนังสือพิมพ์มติชนให้ความสำคัญกับข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย เป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 4 ได้แก่ปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับที่ 7 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1.3 ความถี่และอันดับความถี่รวมในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป (ไทยรัฐ และ มติชน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	ไทยรัฐ ความถี่ (ครั้ง)	มติชน ความถี่ (ครั้ง)	ความถี่ รวม (ครั้ง)	อันดับ จ 1 ก ความ ถี่รวม
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	44	40	84	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	26	26	52	2
ค่าเงินบาท	17	19	36	3
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	16	15	31	4
ห่วยออนไลน์	15	11	26	5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	11	10	21	6
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	13	6	19	7
รวม	142	127	269	

จากตารางที่ 4.1.3 พบว่าเมื่อนำความถี่ในการนำเสนอข่าวทั้ง 7 ประเด็น ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ซี่งฉบับมารวมกัน แล้วหาอันดับความถี่รวม จะเห็นได้ว่าข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย มีความถี่รวมสูงเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 4 ได้แก่ ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปวัดจากเนื้อที่

จากการวิเคราะห์เนื้อที่ในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจ 7 ประเด็นข่าว จากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป อันได้แก่ ไทยรัฐ และมติชน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1.4 เนื้อที่และอันดับเนื้อที่ในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	เนื้อที่ (คอลัมน์นิ้ว)	ที่ ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	3,330.89	34.6	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2,127.98	22.1	2
ค่าเงินบาท	1,069.52	11.1	4
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	717.93	7.4	6
หวยออนไลน์	1,158.83	12	3
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	783.27	8.1	5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	448.27	4.7	7
รวม	9636.69	100.0	

จากตารางที่ 4.1.4 พบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้เนื้อที่ในการนำเสนอข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย เป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวหวยออนไลน์ อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย และอันดับ 7 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

ตารางที่ 4.1.5 เนื้อที่และอันดับเนื้อที่ในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์มติชน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	เนื้อที่ (คอลัมน์นิ้ว)	ที่ ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	3,526.5	38.3	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2,329.14	25.3	2
ค่าเงินบาท	1,020.38	11.1	3
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	613.87	6.7	5
ห่วยออนไลน์	838.88	9.1	4
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	554.11	6	6
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	317.17	3.5	7
รวม	9,200.05	100.0	

จากตารางที่ 4.1.5 พบว่า หนังสือพิมพ์มติชนให้เนื้อที่ในการนำเสนอข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย เป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ อันดับ 5 ได้แก่ ปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และอันดับ 7 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1.6 เนื้อที่และอันดับเนื้อที่ในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป (ไทยรัฐ และ มติชน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	ไทยรัฐ เนื้อที่ (คอลัมน์ นิ้ว)	มติชน เนื้อที่ (คอลัมน์ นิ้ว)	เนื้อที่รวม (คอลัมน์ นิ้ว)	อันดับ จาก เนื้อที่ รวม
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	3,330.89	3,526.5	6,857.39	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2,127.98	2,329.14	4,457.12	2
ค่าเงินบาท	1,069.52	1,020.38	2,089.9	3
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	717.93	613.87	1,331.8	6
ห่วยออนไลน์	1,158.83	838.88	1,997.71	4
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	783.27	554.11	1,337.38	5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครน- ของแบงก์ชาติ	448.27	317.17	765.44	7
รวม	9,636.69	9,200.05	18,836.74	

จากตารางที่ 4.1.6 พบว่าเมื่อนำเนื้อที่ในการนำเสนอข่าวทั้ง 7 ประเด็น ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับมารวมกัน แล้วหาอันดับเนื้อที่รวม จะเห็นได้ว่าข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย มีความถี่รวมสูงเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปวัดจากน้ำหนักความสำคัญ

ตารางที่ 4.1.7 น้ำหนักและอันดับน้ำหนักความสำคัญในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	น้ำหนักความสำคัญ (คะแนน)	ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	55	33.2	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	27.5	16.6	2
ค่าเงินบาท	18.5	11.2	5
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	19.5	11.8	4
หวยออนไลน์	20.5	12.4	3
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	13.5	8.2	6
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	11	6.6	7
รวม	165.5	100.0	

จากตารางที่ 4.1.7 พบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้ความสำคัญกับข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย เป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวหวยออนไลน์ อันดับ 4 ได้แก่ปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 6 ได้แก่ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และอันดับ 7 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1.8 น้ำหนักและอันดับน้ำหนักความสำคัญในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์มติชน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	น้ำหนักความ สำคัญ (คะแนน)	ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	56.5	34.3	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	38	23.1	2
ค่าเงินบาท	20	12.2	3
ปัญหานี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	16	9.7	5
ห่วยออนไลน์	17	10.3	4
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	8.5	5.2	6.5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	8.5	5.2	6.5
รวม	164.5	100.0	

จากตารางที่ 4.1.8 พบว่า หนังสือพิมพ์มติชนให้ความสำคัญกับข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย เป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 4 ได้แก่ข่าวห่วยออนไลน์ อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหานี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 6 มี 2 ข่าว (ใช้ค่าเฉลี่ย 6.5) ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1.9 น้ำหนักและอันดับน้ำหนักความสำคัญรวมในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป (ไทยรัฐ และ มติชน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	ไทยรัฐ น้ำหนัก ความ สำคัญ (คะแนน)	มติชน น้ำหนัก ความ สำคัญ (คะแนน)	น้ำหนัก ความ สำคัญรวม (คะแนน)	อันดับ จาก น้ำ หนัก ความ สำคัญ รวม
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	55	56.5	111.5	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	27.5	38	65.5	2
ค่าเงินบาท	18.5	20	38.5	3
ปัญหานี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	19.5	16	35.5	5
ห่วยออนไลน์	20.5	17	37.5	4
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	13.5	8.5	22	6
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคาร- นครธนของแบงก์ชาติ	11	8.5	19.5	7
รวม	165.5	164.5	330	

จากตารางที่ 4.1.9 พบว่าเมื่อนำคะแนนที่ได้จากน้ำหนักความสำคัญในแต่ละหัวข้อของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับมารวมกัน แล้วนำผลรวมมาจัดอันดับความสำคัญในการนำเสนอข่าว จะเห็นได้ว่าข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย มีอันดับจากน้ำหนักความสำคัญรวมสูงเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 4 ได้แก่ข่าวห่วยออนไลน์ อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหานี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

เมื่อได้อันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจ วัดจากความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนัก ความสำคัญแล้ว นำอันดับความสำคัญที่ได้ทั้ง 3 ส่วนมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1.10

ตารางที่ 4.1.10 อันดับเฉลี่ยและอันดับของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดจากความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนักความสำคัญ ของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับ จาก ความถี่	อันดับ จาก เนื้อที่	อันดับ จากน้ำ หนัก	อันดับ เฉลี่ย	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	1	1	1	1	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2	2	2	2	2
ค่าเงินบาท	3	3	3	3	3
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	4	6	5	5	5
หวยออนไลน์	5	4	4	4.33	4
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	7	5	6	6	6
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครน- ของแบงก์ชาติ	6	7	7	6.66	7

จากตารางที่ 4.1.10 สรุปผลวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป (ไทยรัฐ และมติชน) ได้ดังนี้

อันดับ 1 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย

อันดับ 2 ได้แก่ ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน

อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท

อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวหวยออนไลน์

อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย

อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

อันดับ 7 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ

ตอนที่ 2 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ
วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจวัดจากความถี่

ตารางที่ 4.2.1 ความถี่และอันดับในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	39	25.32	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	25	16.23	2.5
ค่าเงินบาท	22	14.3	4
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	25	16.23	2.5
ห่วยออนไลน์	9	5.84	7
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	15	9.74	6
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	19	12.34	5
รวม	154	100.0	

จากตารางที่ 4.2.1 พบว่า หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจให้ความสำคัญกับข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย เป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 มี 2 ข่าว (ใช้อันดับเฉลี่ย 2.5) ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน และ ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2.2 ความถี่และอันดับในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	29	19.9	3
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	37	25.34	1
ค่าเงินบาท	15	10.27	4
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	34	23.28	2
ห่วยออนไลน์	10	6.84	6.5
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	11	7.53	5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	10	6.84	6.5
รวม	146	100.0	

จากตารางที่ 4.2.2 พบว่า หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันให้ความสำคัญกับข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล อันดับ 6 มี 2 ข่าว (ใช้ค่าเฉลี่ย 6.5) ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ กับ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2.3 ความถี่และอันดับความถี่รวมในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (กรุงเทพธุรกิจและผู้จัดการรายวัน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	กรุงเทพธุรกิจ ความถี่ (ครั้ง)	ผู้จัดการ รายวัน ความถี่ (ครั้ง)	ความถี่ รวม (ครั้ง)	อันดับ จาก ความ ถี่รวม
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	39	29	68	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	25	37	62	2
ค่าเงินบาท	22	15	37	4
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	25	34	59	3
ห่วยออนไลน์	9	10	19	7
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	15	11	26	6
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธน- ของแบงก์ชาติ	19	10	29	5
รวม	154	146	300	

จากตารางที่ 4.2.3 พบว่าเมื่อนำความถี่ในการนำเสนอข่าวทั้ง 7 ประเด็น ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับมารวมกัน แล้วหาอันดับความสำคัญ จะเห็นได้ว่าข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย มีความถี่รวมสูงเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจวัดจากเนื้อหาที่

จากการวิเคราะห์เนื้อหาที่ในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจ 7 ประเด็นข่าว จากหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ อันได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ และ ผู้จัดการรายวัน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2.4 เนื้อที่และอันดับเนื้อหาที่ในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	เนื้อที่ (คอลัมน์นิ้ว)	ที่ ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	3,212.79	32.4	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	1,444.64	14.6	3
ค่าเงินบาท	1,109.93	11.2	4
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	1,575.3	15.9	2
ห่วยออนไลน์	557.94	5.62	7
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	1,024.93	10.3	5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	989.74	9.98	6
รวม	9,915.27	100.0	

จากตารางที่ 4.2.4 พบว่า หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจให้เนื้อหาที่ในการนำเสนอข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย เป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์

ตารางที่ 4.2.5 เนื้อที่และอันดับเนื้อที่ในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	เนื้อที่ (คอลัมน์นิ้ว)	ที่ ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	2,167.22	22.47	2
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2,467.55	25.6	1
ค่าเงินบาท	1,030.02	10.7	4
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	1,886.34	19.56	3
ห่วยออนไลน์	844.79	8.76	5
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	458.32	4.75	7
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	787.34	8.16	6
รวม	9,641.58	100.0	

จากตารางที่ 4.2.5 พบว่า หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันให้เนื้อที่ในการนำเสนอข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 3 ได้แก่ ปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2.6 เนื้อที่และอันดับเนื้อที่ในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (กรุงเทพธุรกิจ และ ผู้จัดการรายวัน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	กรุงเทพ ธุรกิจ เนื้อที่ (คอลัมน์ นิ้ว)	ผู้จัดการ รายวัน เนื้อที่ (คอลัมน์ นิ้ว)	เนื้อที่รวม (คอลัมน์ นิ้ว)	อันดับ จาก เนื้อที่ รวม
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	3,212.79	2,167.22	5,380.01	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	1,444.64	2,467.55	3,912.19	2
ค่าเงินบาท	1,109.93	1,030.02	2,139.95	4
ปัญหานี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	1,575.3	1,886.34	3,461.64	3
ห่วยออนไลน์	557.94	844.79	1,402.73	7
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	1,024.93	458.32	1,483.25	6
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครน- ของแบงก์ชาติ	989.74	787.34	1,777.08	5
รวม	9,915.27	9,641.58	19,556.85	

จากตารางที่ 4.2.6 พบว่าเมื่อนำเนื้อที่ในการนำเสนอข่าวทั้ง 7 ประเด็น ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับมารวมกัน แล้วหาอันดับเนื้อที่รวม จะเห็นได้ว่าข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย มีความถี่รวมสูงเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวปัญหานี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และข่าวสุดท้าย ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจวัดจากน้ำหนักความสำคัญ

ตารางที่ 4.2.7 น้ำหนักและอันดับน้ำหนักความสำคัญในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	น้ำหนักความสำคัญ (คะแนน)	ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	64	30.9	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	34	16.4	2
ค่าเงินบาท	31	14.9	3
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	29.5	14.3	4
ห่วยออนไลน์	11.5	5.6	7
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	14	6.8	6
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	23	11.1	5
รวม	207	100.0	

จากตารางที่ 4.2.7 พบว่า หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจให้ความสำคัญกับข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย เป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์

ตารางที่ 4.2.8 น้ำหนักและอันดับน้ำหนักความสำคัญในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	น้ำหนักความสำคัญ (คะแนน)	ร้อยละ	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	53.5	23.2	2
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	54	23.4	1
ค่าเงินบาท	26.5	11.5	4
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	44.5	19.3	3
ห่วยออนไลน์	17.5	7.6	6
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	15	6.5	7
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	20	8.7	5
รวม	231	100.0	

จากตารางที่ 4.2.8 พบว่า หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจให้ความสำคัญกับข่าวน้ำมันขึ้นราคา และการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน เป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2.9 น้ำหนักและอันดับความสำคัญรวมในการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (กรุงเทพธุรกิจและผู้จัดการรายวัน) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	กรุงเทพ ธุรกิจ น้ำหนัก ความ สำคัญ (คะแนน)	ผู้จัดการ รายวัน น้ำหนัก ความ สำคัญ (คะแนน)	น้ำหนัก ความ สำคัญรวม (คะแนน)	อันดับ จาก น้ำ หนัก ความ สำคัญ รวม
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	64	53.5	117.5	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	34	54	88	2
ค่าเงินบาท	31	26.5	57.5	4
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	29.5	44.5	74	3
ห่วยออนไลน์	11.5	17.5	29	6.5
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	14	15	29	6.5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคาร- นครธนของแบงก์ชาติ	23	20	43	5
รวม	207	231	438	

จากตารางที่ 4.2.9 พบว่าเมื่อนำคะแนนที่ได้จากน้ำหนักความสำคัญในแต่ละหัวข้อของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับมารวมกัน แล้วนำผลรวมมาจัดอันดับความสำคัญในการนำเสนอข่าว จะเห็นได้ว่าข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย มีอันดับจากน้ำหนักความสำคัญรวมสูงเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 ได้แก่ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ ส่วนอันดับ 6 มี 2 ข่าว (ใช้อันดับเฉลี่ย 6.5) ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ และข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

เมื่อได้อันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจ วัลจากความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนัก ความสำคัญแล้ว นำอันดับความสำคัญที่ได้ทั้ง 3 ส่วนมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2.10

ตารางที่ 4.2.10 อันดับเฉลี่ยและอันดับของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัลจากความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนักความสำคัญ ของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – วันที่ 30 กันยายน 2542

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับ จาก ความถี่	อันดับ จาก เนื้อที่	อันดับ จากน้ำ หนัก	อันดับ เฉลี่ย	อันดับ
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	1	1	1	1	1
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2	2	2	2	2
ค่าเงินบาท	4	4	4	4	4
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	3	3	3	3	3
ห่วยออนไลน์	7	7	6.5	6.83	7
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	6	6	6.5	6.16	6
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครน- ของแบงก์ชาติ	5	5	5	5	5

จากตารางที่ 4.2.10 สรุปผลวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (กรุงเทพธุรกิจและผู้จัดการรายวัน) ได้ดังนี้

อันดับ 1 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย

อันดับ 2 ได้แก่ ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน

อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย

อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท

อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ

อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

อันดับ 7 ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์

ตอนที่ 3 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตารางที่ 4.3.1 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	66	66.0
หญิง	34	34.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.1 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปประกอบด้วยเพศชาย 66 คน คิดเป็นร้อยละ 66 เพศหญิง 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34

ตารางที่ 4.3.2 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	28	28.0
20-29 ปี	41	41.0
30-39 ปี	20	20.0
40-49 ปี	7	7.0
50-59 ปี	3	3.0
ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	1	1.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปร้อยละ 41.0 เป็นผู้ที่มียุระหว่าง 20-29 ปี อายุต่ำกว่า 20 ปี มีร้อยละ 28.0 อายุระหว่าง 30-39 ปี มีร้อยละ 20.0 กล่าวได้ว่าเกือบร้อยละ 90 ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปมีอายุไม่เกิน 39 ปี ส่วนอายุระหว่าง 40-49 ปี มีร้อยละ 7 อายุระหว่าง 50-59 ปี มีร้อยละ 3 และอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 1

ตารางที่ 4.3.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	0	0.0
ประถมศึกษา	2	2.0
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	11	11.0
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	16	16.0
ปริญญาตรี	64	64.0
สูงกว่าปริญญาตรี	7	7.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.3 แสดงให้เห็นว่ากว่าร้อยละ 60 ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนผู้ที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีร้อยละ 16.0 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีร้อยละ 11.0 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีร้อยละ 7.0 และระดับประถมศึกษา มีร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.3.4 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักธุรกิจ (ระดับผู้บริหาร)	1	1.0
เจ้าของกิจการ (เล็ก, กลาง, ใหญ่)	4	4.0
พนักงานบริษัทเอกชน	22	22.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	18	18.0
พ่อค้า/แม่ค้า	3	3.0
ผู้ใช้แรงงาน	2	2.0
แม่บ้าน	2	2.0
นักเรียน/นักศึกษา	46	46.0
อื่นๆ	2	2.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.4 จะเห็นว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ร้อยละ 46.0 เป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 22.0 ทำงานเป็นพนักงานในบริษัทเอกชน ร้อยละ 18.0 เป็นพนักงานรัฐ

วิสาหกิจ/ข้าราชการ ร้อยละ 4.0 เป็นเจ้าของกิจการ (เล็ก, กลาง, ใหญ่) ร้อยละ 3.0 ประกอบอาชีพพ่อค้า/แม่ค้า ร้อยละ 2.0เป็นผู้ใช้แรงงาน แม่บ้าน และกำลังแรงงาน ส่วน ร้อยละ 1 เป็นนักธุรกิจ (ระดับบริหาร)

ตารางที่ 4.3.5 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,000 บาท	13	13.0
มากกว่า 3,000 บาท ถึง 5,000 บาท	34	34.0
มากกว่า 5,000 บาท ถึง 10,000 บาท	28	28.0
มากกว่า 10,000 บาท ถึง 15,000 บาท	15	15.0
มากกว่า 15,000 บาท ถึง 20,000 บาท	5	5.0
มากกว่า 20,000 บาท ถึง 25,000 บาท	1	1.0
มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	4	4.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.5 แสดงว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปร้อยละ 34.0 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท ถึง 5,000 บาท ร้อยละ 28.0 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 5,000 บาท ถึง 10,000 บาท ร้อยละ 15 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท ถึง 15,000 บาท ร้อยละ 13.0 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 10 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.3.6 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	78	78.0
แต่งงาน	19	19.0
ก. มีบุตร	(17)	(17.0)
ข. ไม่มีบุตร	(2)	(2.0)
หย่า	3	3.0
ก. มีบุตร	(2)	(2.0)
ข. ไม่มีบุตร	(1)	(1.0)
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.6 แสดงว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ร้อยละ 78.0 เป็นโสด ส่วนร้อยละ 19.0 เป็นคนที่แต่งงานแล้ว ซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่มีบุตรร้อยละ 17 และไม่มีบุตรร้อยละ 2 และที่เหลือร้อยละ 3.0 เป็นบุคคลที่หย่าร้างกับสามีหรือภรรยา ซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่มีบุตรร้อยละ 2.0 และไม่มีบุตรร้อยละ 1.0

ความสนใจในทางเศรษฐกิจและพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ตารางที่ 4.3.7 ความสนใจต่อข่าวเศรษฐกิจ

ความสนใจต่อข่าวเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	7	7.0
มาก	34	34.0
ปานกลาง	55	55.0
น้อย	3	3.0
น้อยที่สุด	1	1.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.7 พบว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ร้อยละ 55.0 มีความสนใจต่อข่าวเศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 34.0 มีความสนใจในระดับมาก ร้อยละ 7.0 มีความ

สนใจในระดับมากที่สุด ส่วนร้อยละ 3 มีความสนใจในระดับน้อยและร้อยละ 1 ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.3.8 การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อมวลชน

ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชน	หนังสือพิมพ์		โทรทัศน์		วิทยุกระจายเสียง		วารสารธุรกิจ		บุคคล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	45	45.0	39	39.0	11	11.0	4	4.0	5	5.0
เกือบประจำ	27	27.0	36	36.0	25	25.0	15	15.0	13	13.0
บางครั้ง	23	23.0	21	21.0	36	36.0	32	32.0	39	39.0
น้อยครั้ง	4	4.0	3	3.0	20	20.0	21	21.0	19	19.0
ไม่เปิดรับเลย	1	1.0	1	1.0	8	8.0	28	28.0	24	24.0
รวม	100	100.0	100	100.0	100	100.0	100	100.0	100	100.0
ค่าเฉลี่ย (X)	3.11		3.09		2.11		1.46		1.56	

จากตาราง 4.3.8 จะเห็นว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปมีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง บุคคล และวารสารธุรกิจตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละสื่อปรากฏผลดังนี้

1. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อหนังสือพิมพ์ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย = 3.11) ร้อยละ 45.0 เปิดรับเป็นประจำ ร้อยละ 27.0 เปิดรับเกือบประจำ ร้อยละ 23.0 เปิดรับบางครั้ง ร้อยละ 4.0 เปิดรับน้อยครั้ง และไม่เปิดรับเลย ร้อยละ 1.0

2. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อโทรทัศน์ในระดับสูงเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย = 3.09) ร้อยละ 39.0 เปิดรับเป็นประจำ ร้อยละ 36.0 เปิดรับเกือบประจำ ร้อยละ 21.0 เปิดรับบางครั้ง ร้อยละ 3.0 เปิดรับน้อยครั้ง และไม่เปิดรับเลย ร้อยละ 1.0

3. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อวิทยุกระจายเสียงในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.11) มีผู้เปิดรับน้อยครั้งถึงร้อยละ 36.0 ส่วนเปิดรับเป็น

ประจำ มีเพียงร้อยละ 11.0 เปิดรับเกือบประจำร้อยละ 25.0 เปิดรับบางครั้งร้อยละ 20.0 และไม่เปิดรับเลย ร้อยละ 8.0

4. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปมีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อวารสารธุรกิจในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 1.46) มีผู้เปิดรับบางครั้งร้อยละ 32.0 ไม่เปิดรับเลยร้อยละ 28.0 เปิดรับน้อยครั้งร้อยละ 21.0 เปิดรับเกือบประจำร้อยละ 15.0 และเปิดรับเป็นประจำมีเพียงร้อยละ 4.0

5. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปมีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อบุคคลในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 1.56) มีผู้เปิดรับบางครั้งร้อยละ 39.0 ไม่เปิดรับเลยร้อยละ 24.0 เปิดรับน้อยครั้งร้อยละ 19.0 เปิดรับเกือบประจำร้อยละ 13.0 และเปิดรับเป็นประจำมีเพียงร้อยละ 5.0

ตารางที่ 4.3.9 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่อ่านเลย	2	2.0
น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์	11	11.0
1-3 วัน/สัปดาห์	27	27.0
4-6 วัน/สัปดาห์	24	24.0
ทุกวัน	34	34.0
ไม่ระบุ	2	2.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวันถึงร้อยละ 34.0 ส่วนเปิดรับ 4-6 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 24.0 เปิดรับ 1-3 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 27.0 เปิดรับน้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 11.0 ไม่เปิดรับเลย ร้อยละ 2.0 และไม่ระบุอีก ร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.3.10 ปริมาณการเปิดรับหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้ง

ปริมาณการเปิดรับหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อ่านทั้งฉบับ	8	8.0
อ่านเกือบทั้งฉบับ	34	34.0
อ่านครึ่งหนึ่ง	25	25.0
อ่านมากกว่า 1 ใน 4 แต่ไม่ถึงครึ่ง	25	25.0
อ่านน้อยกว่า 1 ใน 4	8	8.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.0 อ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้งเกือบทั้งฉบับ ส่วนร้อยละ 25.0 อ่านครึ่งหนึ่ง และอ่านมากกว่า 1 ใน 4 ที่เหลือร้อยละ 8.0 อ่านทั้งฉบับ และ อ่านน้อยกว่า 1 ใน 4

ตารางที่ 4.3.11 จำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้ง

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ถึง 30 นาที	27	27.0
มากกว่า 30 นาที แต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง	58	58.0
มากกว่า 1 ชั่วโมงแต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง 30 นาที	10	10.0
มากกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที แต่ไม่เกิน 2 ชั่วโมง	2	2.0
2 ชั่วโมงขึ้นไป	2	2.0
ไม่ระบุ	1	1.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.11 กลุ่มตัวอย่าง มากกว่าครึ่งหนึ่ง ใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้งมากกว่า 30 นาที แต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง ร้อยละ 58.0 ใช้เวลาไม่ถึง 30 นาที ร้อยละ 27.0 ใช้เวลามากกว่า 1 ชั่วโมงแต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง 30 นาที ร้อยละ 10.0 ใช้เวลามากกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาทีขึ้นไป และไม่ระบุร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.3.12 การฟังพาดหนังสือพิมพ์ในแต่ละวันของกลุ่มผู้อ่าน (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

การฟังพาดหนังสือพิมพ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไทยรัฐ	71	47.02
มติชน	47	31.13
กรุงเทพธุรกิจ	18	11.92
ผู้จัดการรายวัน	5	3.31
อื่นๆ	10	6.62

จากตารางที่ 4.3.12 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ฟังพาดหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 47.02 ตามมาด้วยมติชน ร้อยละ 31.13 กรุงเทพธุรกิจ ร้อยละ 11.92 และผู้จัดการรายวัน ร้อยละ 3.31 นอกจากนี้ ยังมีการฟังพาดหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ อาทิ ข่าวสด อีก ประมาณ ร้อยละ 6.62

ตารางที่ 4.3.13 ประเภทข่าวในหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มผู้อ่านให้ความสนใจ (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

ประเภทข่าว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข่าวการเมือง บทความ และบทวิเคราะห์ทางการเมือง	48	13.9
ข่าวเศรษฐกิจ บทความและบทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ	57	16.5
ข่าวบันเทิง	71	20.5
ข่าวกีฬา	56	16.2
ข่าวอาชญากรรม	34	9.8
ข่าวการศึกษา เด็ก สตรี สังคม	39	11.3
ข่าวต่างประเทศ	33	9.5
อื่นๆ	8	2.3

ตารางที่ 4.3.13 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปให้ความสนใจกับข่าวบันเทิง มากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 20.5 ตามมาด้วยข่าวเศรษฐกิจ บทความและบทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ และข่าวกีฬา คิดเป็นร้อยละ 16.5 และ 16.2 ตามลำดับ ข่าวการเมือง บทความและบทวิเคราะห์ทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 13.9 ส่วนการศึกษา/เด็ก/สตรี/สังคม ข่าวอาชญากรรม และ

ข่าวต่างประเทศได้รับความสนใจในระดับใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 11.3 , 9.8 และ 9.5 ตามลำดับ ส่วนข่าวประเภทอื่นๆที่ได้รับความสนใจส่วนใหญ่จะเป็นข่าววิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.3.14 การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์

การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่อ่าน	4	4.0
น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์	18	18.0
1-3 วัน/สัปดาห์	48	48.0
4-6 วัน/สัปดาห์	14	14.0
ทุกวัน	16	16.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.14 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ร้อยละ 48.0 มีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ 1-3 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 18.0 เปิดรับน้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 16.0 เปิดรับทุกวัน ร้อยละ 14.0 เปิดรับ 4-6 วัน/สัปดาห์ ส่วนร้อยละ 4.0 ไม่เปิดรับเลย

ตารางที่ 4.3.15 หนังสือพิมพ์ที่กลุ่มผู้อ่านเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจเป็นประจำ (ระบุ)

หนังสือพิมพ์	จำนวน (ฉบับ)	ร้อยละ
ไทยรัฐ	36	36.0
มติชน	36	36.0
กรุงเทพธุรกิจ	6	6.0
ฐานเศรษฐกิจ	2	2.0
ข่าวสด	2	2.0
เดลินิวส์	1	1.0
อื่นๆ	17	17.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.15 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และมติชนร้อยละ 36.0 เท่ากัน นอกนั้น เปิดรับจากกรุงเทพมหานครกิจ ฐานเศรษฐกิจ ข่าวสด เดลินิวส์ และอื่นๆ รวมร้อยละ 28.0

ตารางที่ 4.3.16 เหตุผลสำคัญในการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เหตุผลในการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
-เพื่อนำข้อมูลไปสนทนากับผู้อื่น	25	12.9
-เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ	53	27.3
-เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	19	9.8
-เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงเพิ่มเติมประกอบการทำงาน	16	8.2
-เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหารงานธุรกิจ	4	2.1
-เพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ผลกระทบที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ	43	22.2
-เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	33	17.0
-อื่นๆ	1	0.5

จากตารางที่ 4.3.16 พบว่าเหตุผลสำคัญที่กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเลือกเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ ก็คือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ ร้อยละ 27.3 เพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ผลกระทบที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ ร้อยละ 22.2 เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร้อยละ 17.0 เพื่อนำข้อมูลไปสนทนากับผู้อื่น ร้อยละ 12.9 เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว ร้อยละ 9.8 เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงเพิ่มเติมประกอบการทำงาน ร้อยละ 8.2 และอื่นๆ ร้อยละ 0.5

การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 4.3.17 ความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ที่มีต่อกลุ่มผู้อ่าน

ความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ที่มีต่อกลุ่มผู้อ่าน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีมาก	30	30
มีพอสมควร	56	56
มีบ้างแต่น้อย	12	12
ไม่มีเลย	2	2
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.17 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เห็นว่าข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์มีความสำคัญต่อตนเองในระดับพอสมควร สูงถึงร้อยละ 56.0 มีมาก ร้อยละ 30.0 มีบ้างแต่น้อย ร้อยละ 12.0 และไม่มีเลย ร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.3.18 การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์

การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	SD
	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ		
-ใช้เป็นประเด็นสนทนากับบุคคลอื่น	11/11.0	27/27.0	48/48.0	11/11.0	3/3.0	3.32	0.92
-พัฒนาความรู้และความเข้าใจในประเด็นปัญหาเศรษฐกิจ	13/13.0	44/44.0	35/35.0	7/7.0	1/1.0	3.61	0.84
-เปรียบเทียบความคิดของตนเองกับบุคคลอื่น	8/8.00	27/27.0	45/45.0	17/17.0	3/3.0	3.20	0.92
-ทราบถึงแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ	13/13.0	39/39.0	33/33.0	12/12.0	3/3.0	3.47	0.97
-ตอบสนองความสนใจส่วนตัว	10/10.0	34/34.0	40/40.0	13/13.0	3/3.0	3.35	0.94
-ใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ	6/6.0	19/19.0	28/28.0	23/23.0	24/24.0	2.60	1.21
-ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการตลาดก่อนการลงทุน	6/6.0	18/18.0	28/28.0	17/17.0	31/31.0	2.51	1.27
-ใช้เป็นแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆในเรื่องนั้นๆขึ้นมาอีก	5/5.0	23/23.0	26/26.0	26/26.0	20/20.0	2.67	1.18
-ใช้เป็นประโยชน์ในการลงทุน (เล่นหุ้น)	7/7.0	17/17.0	22/22.0	14/14.0	40/40.0	2.37	1.35
-ใช้เป็นประโยชน์ในการซื้อบ้านและที่ดิน	9/9.0	13/13.0	22/22.0	18/18.0	38/38.0	2.37	1.35
-ใช้ประกอบการทำรายงานทางการศึกษา	16/16.0	24/24.0	22/22.0	17/17.0	21/21.0	2.97	1.38
-ใช้เป็นกรณีศึกษาในการสอนหนังสือ	8/8.0	20/20.0	25/25.0	7/7.0	40/40.0	2.49	1.40
-ใช้ฆ่าเวลา	5/5.0	28/28.0	32/32.0	19/19.0	16/16.0	2.87	1.14

ค่าเฉลี่ยรวม 2.9

จากตารางที่ 4.3.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับประโยชน์จากการอ่านข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.9 มีการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับสูง คือ เพื่อพัฒนาความรู้และความเข้าใจในประเด็นปัญหาเศรษฐกิจ (3.61), เพื่อทราบถึงแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ (3.47), เพื่อตอบสนองความสนใจส่วนตัว (3.35), เพื่อใช้เป็นประเด็นสนทนากับ

บุคคลอื่น (3.32), เพื่อเปรียบเทียบความคิดของตนเองกับบุคคลอื่น (3.20) และเพื่อใช้ประกอบการทำรายงานทางการศึกษา (2.97)

ตารางที่ 4.3.19 ความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์

ความพึงพอใจที่ได้รับ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	SD
	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ		
-ความพึงพอใจด้านข่าวสารความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ	11/11.0	35/35.0	47/47.0	6/6.0	1/1.0	3.49	0.81
-ความพึงพอใจด้านข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้รับ	9/9.0	26/26.0	50/50.0	14/14.0	1/1.0	3.28	0.85
-ความพึงพอใจด้านข้อคิดเห็นหรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่ได้รับรู้	8/8.0	30/30.0	53/53.0	9/9.0	0	3.37	0.76
-ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อตนเอง	6/6.0	38/38.0	44/44.0	7/7.0	5/5.0	3.33	0.89
-ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานธุรกิจ	6/6.0	24/24.0	35/35.0	22/22.0	13/13.0	2.88	1.10

ค่าเฉลี่ยรวม 3.27

จากตารางที่ 4.3.19 พบว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.27

สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับสูง คือ ผู้อ่านมีความพึงพอใจด้านข่าวสารความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ (3.49) ความพึงพอใจด้านข้อคิดเห็นหรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่ได้รับรู้

(3.37) ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อตนเอง (3.33) ความพึงพอใจด้านข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้รับ (3.28) และความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานธุรกิจ (2.88)

ตารางที่ 4.3.20 ประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจที่หนังสือพิมพ์ควรรำเสนอ

ประเภทของข่าวสาร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	SD
	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ		
-ข่าวสถาบันการเงิน	19/19.0	40/40.0	34/34.0	5 / 5.0	2 / 2.0	3.69	0.91
-ข่าวค่าเงินบาท	19/19.0	35/35.0	42/42.0	3 / 3.0	1 / 1.0	3.68	0.85
-ข่าวเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน จาก IMF	13/13.0	34/34.0	41/41.0	10/10.0	2 / 2.0	3.46	0.91
--ข่าวนโยบายการเงินการ คลังของรัฐ	20/20.0	36/36.0	34/34.0	6 / 6.0	4 / 4.0	3.62	1.00
-ข่าวตลาดหลักทรัพย์ และ ข่าวหุ้น	8 / 8.0	28/28.0	34/34.0	24/24.0	6 / 6.0	3.08	1.04
-ข่าวเศรษฐกิจต่างประเทศ ที่ส่งผลกระทบต่อไทย	31/31.0	37/37.0	26/26.0	6 / 6.0	0	3.93	0.90
-ข่าวธุรกิจสังหาริมทรัพย์	7 / 7.0	26/26.0	44/44.0	19/19.0	4 / 4.0	3.13	0.94
-ข่าวธุรกิจนำเข้าส่งออก	13/13.0	38/38.0	32/32.0	12/12.0	5 / 5.0	3.42	1.03
-ข่าวธุรกิจภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม	16/16.0	42/42.0	27/27.0	13/13.0	2 / 2.0	3.57	0.98
-ข่าวเกี่ยวกับปัญหาค่า ครองชีพและผลกระทบ จากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่ มีต่อประชาชน	25/25.0	43/43.0	26/26.0	6 / 6.0	0	3.87	0.86
-ข่าวราคาสินค้าอุปโภค บริโภค	26/26.0	39/39.0	29/29.0	4 / 4.0	2 / 2.0	3.83	0.93

รวมเฉลี่ย 3.57

จากตารางที่ 4.3.20 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรรำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.57

สรุปได้ว่า ประเด็นข่าวที่หนังสือพิมพ์ควรมีนำเสนอมากที่สุด คือ ข่าวเศรษฐกิจต่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อไทย (3.93) ข่าวเกี่ยวกับปัญหาค่าครองชีพและผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่มีต่อประชาชน (3.87) ข่าวราคาสินค้าอุปโภคบริโภค (3.83) ข่าวสถาบันการเงิน (3.69) ข่าวค่าเงินบาท (3.68) ข่าวนโยบายการเงินการคลังของรัฐ (3.62) ข่าวธุรกิจภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม (3.57) ข่าวเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินจาก IMF (3.46) ข่าวธุรกิจนำเข้าส่งออก (3.42) ข่าวธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (3.13) และข่าวตลาดหลักทรัพย์และข่าวหุ้น (3.08)

ตารางที่ 4.3.21 ความเห็นของกลุ่มผู้อ่านเกี่ยวกับลักษณะการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
-ปริมาณมากเพียงพอ และมีคุณภาพดีแล้ว	28	28.0
-ปริมาณมากเพียงพอ แต่ยังไม่ีคุณภาพ	55	55.0
-ปริมาณน้อยเกินไป แต่มีคุณภาพดีแล้ว	12	12.0
-ปริมาณน้อยเกินไป และยังไม่ีคุณภาพ	5	5.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3.21 พบว่า กลุ่มผู้อ่านถึงร้อยละ 55.0 เห็นว่าลักษณะการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ในเวลานี้มีปริมาณมากเพียงพอแต่ยังไม่ีคุณภาพ ร้อยละ 28.0 เห็นว่ามีปริมาณมากเพียงพอและมีคุณภาพดีแล้ว ร้อยละ 12.0 เห็นว่ามีปริมาณน้อยเกินไป แต่มีคุณภาพดีแล้ว และ ร้อยละ 5.0 มีปริมาณน้อยเกินไปและยังไม่ีคุณภาพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ตารางที่ 4.3.22 อันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจประเมิน โดยกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับ 1 (จำนวน)	อันดับ 2 (จำนวน)	อันดับ 3 (จำนวน)	อันดับ 4 (จำนวน)	อันดับ 5 (จำนวน)	อันดับ 6 (จำนวน)	อันดับ 7 (จำนวน)
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	12	18	8	13	19	14	16
ค่าเงินบาท	36	24	15	10	8	5	2
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	18	15	28	25	8	4	2
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	20	19	22	20	8	10	1
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	9	18	17	15	19	18	4
ห่วยออนไลน์	2	3	2	9	15	19	50
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	3	3	9	8	22	30	25

จากตารางที่ 4.3.22 พบว่า ข่าวที่ได้รับการจัดอันดับความสำคัญเป็นอันดับ 1 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท รongลงมา ได้แก่ ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน และข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

เมื่อนำข้อมูลจากตารางดังกล่าวมาหาอันดับเฉลี่ย ปรากฏว่าข่าวสารทางเศรษฐกิจที่กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปให้ความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 2 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับ 7 ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ ดังตาราง 4.3.23 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3.23 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับเฉลี่ย	อันดับ
ค่าเงินบาท	5.470	1
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	4.900	2
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	4.890	3
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	4.130	4
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	3.850	5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	2.670	6
ห่วยออนไลน์	2.110	7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตารางที่ 4.4.1 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	64	64.0
หญิง	36	36.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.1 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจประกอบด้วยเพศชาย 64 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 เพศหญิง 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0

ตารางที่ 4.4.2 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	12	12.0
20-29 ปี	44	44.0
30-39 ปี	32	32.0
40-49 ปี	10	10.0
50-59 ปี	2	2.0
ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	0	0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจร้อยละ 44.0 เป็นผู้มีอายุระหว่าง 20-29 ปี อายุระหว่าง 30-39 ปี มีร้อยละ 32.0 กล่าวได้ว่าเกือบร้อยละ 80 ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีอายุไม่เกิน 39 ปี ส่วนอายุระหว่าง 40-49 ปี มีร้อยละ 10.0 อายุระหว่าง 50-59 ปี มีร้อยละ 2.0 และไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.4.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	0	0
ประถมศึกษา	0	0
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	9	9.0
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	10	10.0
ปริญญาตรี	63	63.0
สูงกว่าปริญญาตรี	18	18.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.3 แสดงให้เห็นว่ากว่าร้อยละ 80 ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนผู้ที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีร้อยละ 9.0 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีร้อยละ 9.0 แต่ไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา

ตารางที่ 4.4.4 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักธุรกิจ (ระดับผู้บริหาร)	3	3.0
เจ้าของกิจการ (เล็ก, กลาง, ใหญ่)	12	12.0
พนักงานบริษัทเอกชน	47	47.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	10	10.0
พ่อค้า/แม่ค้า	1	1.0
ผู้ใช้แรงงาน	0	0
แม่บ้าน	1	1.0
นักเรียน/นักศึกษา	17	17.0
อื่นๆ	9	9.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.4 จะเห็นว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ร้อยละ 47.0 เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 17.0 เป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 12.0 เป็นเจ้าของกิจการ (เล็ก, กลาง, ใหญ่) ร้อยละ 10.0 เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ ร้อยละ 9.0 อยู่ในประเภทอื่นๆ ซึ่งส่วนมากกำลังว่างงานและรองานอยู่ ส่วน ร้อยละ 3.0 เป็นนักธุรกิจ (ระดับบริหาร) และ ร้อยละ 2.0 เป็นพ่อค้าแม่ค้า และแม่บ้าน

ตารางที่ 4.4.5 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,000 บาท	5	5.0
มากกว่า 3,000 บาท ถึง 5,000 บาท	13	13.0
มากกว่า 5,000 บาท ถึง 10,000 บาท	20	20.0
มากกว่า 10,000 บาท ถึง 15,000 บาท	16	16.0
มากกว่า 15,000 บาท ถึง 20,000 บาท	17	17.0
มากกว่า 20,000 บาท ถึง 25,000 บาท	11	11.0
มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	18	18.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.5 แสดงว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจร้อยละ 20.0 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 5,000 บาท ถึง 10,000 บาท ร้อยละ 18.0 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 17.0 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท ถึง 20,000 บาท ร้อยละ 16.0 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท ถึง 15,000 บาท ร้อยละ 13.0 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท ถึง 5,000 บาท ร้อยละ 11.0 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท ถึง 25,000 บาท และ ร้อยละ 5.0 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.4.6 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	65	65.0
แต่งงาน	30	30.0
ค. มีบุตร	(20)	(20.0)
ง. ไม่มีบุตร	(10)	(10.0)
หย่า	5	(5)
ค. มีบุตร	(2)	(2.0)
ง. ไม่มีบุตร	(3)	(3.0)
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.6 แสดงว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ร้อยละ 65.0 เป็นโสด ส่วนร้อยละ 30.0 เป็นคนที่แต่งงานแล้ว ซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่มีบุตรร้อยละ 20.0 และไม่มีบุตรร้อยละ 10.0 และที่เหลือร้อยละ 5.0 เป็นบุคคลที่หย่าร้างกับสามีหรือภรรยา ซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่มีบุตรร้อยละ 2.0 และไม่มีบุตรร้อยละ 3.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสนใจในทางเศรษฐกิจและพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ตารางที่ 4.4.7 ความสนใจต่อข่าวเศรษฐกิจ

ความสนใจต่อข่าวเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	19	19.0
มาก	43	43.0
ปานกลาง	37	37.0
น้อย	1	1.0
น้อยที่สุด	0	0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.7 พบว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ร้อยละ 43.0 มีความสนใจต่อข่าวเศรษฐกิจในระดับมาก ร้อยละ 37.0 มีความสนใจในระดับปานกลาง ร้อยละ 19.0 มีความสนใจในระดับมากที่สุด ร้อยละ 1.0 มีความสนใจในระดับน้อย ส่วนในระดับน้อยที่สุด ไม่มีผู้ใดเลือก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.4.8 การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อมวลชน

ความถี่ ในการเปิดรับ สื่อมวลชน	หนังสือพิมพ์		โทรทัศน์		วิทยุกระจายเสียง		วารสารธุรกิจ		บุคคล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	52	52.0	45	45.0	14	14.0	5	5.0	9	9.0
เกือบประจำ	31	31.0	40	40.0	20	20.0	13	13.0	17	17.0
บางครั้ง	16	16.0	14	14.0	40	40.0	47	47.0	43	43.0
น้อยครั้ง	1	1.0	1	1.0	21	21.0	22	22.0	20	20.0
ไม่เปิดรับเลย	0	0	0	0	5	5.0	13	13.0	11	11.0
รวม	100	100.0	100	100.0	100	100.0	100	100.0	100	100.0
ค่าเฉลี่ย (X)	3.34		3.29		2.17		1.75		1.93	

จากตาราง 4.4.8 จะเห็นว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง บุคคล และวารสารธุรกิจตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละสื่อปรากฏผลดังนี้

1. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อหนังสือพิมพ์ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย = 3.34) ร้อยละ 52.0 เปิดรับเป็นประจำ ร้อยละ 36.0 เปิดรับเกือบประจำ ร้อยละ 16.0 เปิดรับบางครั้ง ร้อยละ 1.0 เปิดรับน้อยครั้ง และไม่เปิดรับเลย ไม่มีผู้ใดเลือก

2. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อโทรทัศน์ในระดับสูงเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย = 3.29) ร้อยละ 45.0 เปิดรับเป็นประจำ ร้อยละ 40.0 เปิดรับเกือบประจำ ร้อยละ 14.0 เปิดรับบางครั้ง ร้อยละ 1.0 เปิดรับน้อยครั้ง และไม่เปิดรับเลย ไม่มีผู้ใดเลือก

3. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อวิทยุกระจายเสียงในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.17) มีผู้เปิดรับบางครั้งถึงร้อยละ 40.0 ส่วนเปิดรับเป็นประจำ มีเพียงร้อยละ 14.0 เปิดรับเกือบประจำร้อยละ 20.0 เปิดรับน้อยครั้งร้อยละ 21.0 และไม่เปิดรับเลย ร้อยละ 5.0

4. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อวารสารธุรกิจในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 1.75) มีผู้เปิดรับบางครั้งร้อยละ 47.0 เปิดรับน้อยครั้งร้อยละ 22.0 เปิดรับเกือบประจำร้อยละ 13.0 เปิดรับเป็นประจำมีเพียงร้อยละ 5.0 และไม่เปิดรับเลยร้อยละ 13.0

5. กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อบุคคลในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 1.93) มีผู้เปิดรับบางครั้งร้อยละ 43.0 เปิดรับน้อยครั้งร้อยละ 20.0 เปิดรับเกือบประจำร้อยละ 17.0 เปิดรับเป็นประจำมีเพียงร้อยละ 9.0 ส่วนไม่เปิดรับเลย มีร้อยละ 11.0

ตารางที่ 4.4.9 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่อ่านเลย	1	1.0
น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์	6	6.0
1-3วัน/สัปดาห์	22	22.0
4-6วัน/สัปดาห์	34	34.0
ทุกวัน	36	36.0
ไม่ระบุ	1	1.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวันถึงร้อยละ 36.0 ส่วนเปิดรับ 4-6 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 34.0 เปิดรับ 1-3 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 22.0 เปิดรับน้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 6.0 ไม่เปิดรับเลย ร้อยละ 1.0 และไม่ระบุอีก ร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.4.10 ปริมาณการเปิดรับหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้ง

ปริมาณการเปิดรับหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อ่านทั้งฉบับ	11	11.0
อ่านเกือบทั้งฉบับ	37	37.0
อ่านครึ่งหนึ่ง	24	24.0
อ่านมากกว่า 1 ใน 4 แต่ไม่ถึงครึ่ง	21	21.0
อ่านน้อยกว่า 1 ใน 4	7	7.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.10 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ร้อยละ 37.0 อ่านหนังสือพิมพ์เกือบทั้งฉบับในแต่ละครั้ง ร้อยละ 24.0 อ่านครึ่งหนึ่ง ร้อยละ 21.0 อ่านมากกว่า 1 ใน 4 ร้อยละ 11.0 อ่านทั้งฉบับ และร้อยละ 7.0 อ่านน้อยกว่า 1 ใน 4

ตารางที่ 4.4.11 จำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้ง

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ถึง 30 นาที	19	19.0
มากกว่า 30 นาที แต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง	57	57.0
มากกว่า 1 ชั่วโมงแต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง 30 นาที	14	14.0
มากกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที แต่ไม่เกิน 2 ชั่วโมง	3	3.0
2 ชั่วโมงขึ้นไป	2	2.0
ไม่ระบุ	5	5.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.11 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ มากกว่าครึ่งหนึ่ง ใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้งมากกว่า 30 นาที แต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง ร้อยละ 57.0 ใช้เวลาไม่ถึง 30 นาที ร้อยละ 19.0 ใช้เวลามากกว่า 1 ชั่วโมงแต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง 30 นาที ร้อยละ 14.0 ใช้เวลามากกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาทีขึ้นไป และไม่ระบุร้อยละ 5.0

ตารางที่ 4.4.12 การฟังพาดหนังสือพิมพ์ในแต่ละวันของกลุ่มผู้อ่าน (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

การฟังพาดหนังสือพิมพ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไทยรัฐ	43	21.3
มติชน	31	15.3
กรุงเทพธุรกิจ	63	31.2
ผู้จัดการรายวัน	47	23.3
อื่นๆ	18	8.9

จากตารางที่ 4.4.12 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ฟังพาดหนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 31.2 ตามมาด้วยผู้จัดการรายวัน ร้อยละ 23.3 ไทยรัฐ ร้อยละ 21.3 และมติชน ร้อยละ 15.3 นอกจากนี้ ยังมีการฟังพาดหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ อาทิ ประชาชาติธุรกิจ และฐานเศรษฐกิจ อีกประมาณ ร้อยละ 8.9

ตารางที่ 4.4.13 ประเภทข่าวในหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มผู้อ่านให้ความสนใจ (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

ประเภทข่าว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข่าวการเมือง บทความ และบทวิเคราะห์ทางการเมือง	64	16.3
ข่าวเศรษฐกิจ บทความและบทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ	84	21.4
ข่าวบันเทิง	59	15.0
ข่าวกีฬา	51	13.0
ข่าวอาชญากรรม	28	7.1
ข่าวการศึกษา เด็ก สตรี สังคม	43	10.9
ข่าวต่างประเทศ	55	14
อื่นๆ	9	2.3

ตารางที่ 4.4.13 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสนใจกับข่าว เศรษฐกิจ บทความและบทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 21.4 ตามมาด้วย ข่าวการเมือง บทความและบทวิเคราะห์ทางการเมืองร้อยละ 16.3 ข่าวบันเทิงร้อยละ 15.0 ข่าว ต่างประเทศร้อยละ 14.0 ข่าวกีฬาร้อยละ 13.0 ข่าวการศึกษา/เด็ก/สตรี/สังคมร้อยละ 10.9 ข่าว

อาชญากรรมร้อยละ 7.1 ส่วนข่าวประเภทอื่นๆที่ได้รับความสนใจส่วนใหญ่จะเป็นข่าววิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.4.14 การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์

การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่อ่าน	3	3.0
น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์	8	8.0
1-3 วัน/สัปดาห์	41	41.0
4-6 วัน/สัปดาห์	23	23.0
ทุกวัน	22	22.0
ไม่ระบุ	3	3.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.14 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ร้อยละ 41.0 มีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ 1-3 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 23.0 เปิดรับ 4-6 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 22.0 เปิดรับทุกวัน ร้อยละ 8.0 เปิดรับน้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์ ส่วนร้อยละ 3.0 ไม่เปิดรับเลย และไม่ระบุอีกร้อยละ 3.0

ตารางที่ 4.4.15 หนังสือพิมพ์ที่กลุ่มผู้อ่านเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจเป็นประจำ (ระบุ)

หนังสือพิมพ์	จำนวน (ฉบับ)	ร้อยละ
กรุงเทพธุรกิจ	50	47.2
ผู้จัดการรายวัน	50	47.2
ฐานเศรษฐกิจ	2	1.9
ประชาชาติธุรกิจ	2	1.9
บางกอกโพสต์	1	0.9
เดอะ เนชั่น	1	0.9

จากตารางที่ 4.4.15 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจและผู้จัดการรายวันในระดับเท่ากันคือร้อยละ 47.2 นอกนั้น เปิดรับจากฐานเศรษฐกิจ และประชาชาติธุรกิจ ร้อยละ 1.9 เท่ากัน ส่วน บางกอกโพสต์ และ

เดอะ เนชั่น กิดเป็นร้อยละ 0.9 เท่ากัน

ตารางที่ 4.4.16 เหตุผลสำคัญในการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์

เหตุผลในการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
-เพื่อนำข้อมูลไปสนทนากับผู้อื่น	32	12.6
-เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ	60	23.7
-เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	26	10.3
-เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงเพิ่มเติมประกอบการทำงาน	42	16.6
-เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหารงานธุรกิจ	16	6.3
-เพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ผลกระทบ- ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ	49	19.4
-เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	27	10.7
-อื่นๆ	1	0.4

จากตารางที่ 4.4.16 พบว่าเหตุผลสำคัญที่กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเลือกเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ ก็คือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ ร้อยละ 23.7 เพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ผลกระทบที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐร้อยละ 19.4 เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงประกอบการทำงานร้อยละ 16.6 เพื่อนำข้อมูลไปสนทนากับผู้อื่นร้อยละ 12.6 เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัวร้อยละ 10.3 เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ร้อยละ 10.7 เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหารงานธุรกิจร้อยละ 6.3 และอื่นๆ ร้อยละ 0.4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 4.4.17 ความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ที่มีต่อกลุ่มผู้อ่าน

ความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ที่มีต่อกลุ่มผู้อ่าน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีมาก	39	39.0
มีพอสมควร	53	53.0
มีบ้างแต่น้อย	5	5.0
ไม่มีเลย	3	3.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.17 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ เห็นว่าข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์มีความสำคัญต่อตนเองในระดับ มีความสำคัญพอสมควร สูงถึงร้อยละ 53.0 มีความสำคัญมาก ร้อยละ 39.0 มีความสำคัญบ้างแต่น้อยร้อยละ 5.0 และไม่มีมีความสำคัญเลย ร้อยละ 3.0

ตารางที่ 4.4.18 การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์

การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	SD
	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ		
-ใช้เป็นประเด็นสนทนากับบุคคลอื่น	17/17.0	31/31.0	41/41.0	9 / 9.0	2/2.0	3.52	0.95
-พัฒนาความรู้และความเข้าใจในประเด็นปัญหาเศรษฐกิจ	17/17.0	47/47.0	33/33.0	3/3.0	0	3.78	0.76
-เปรียบเทียบความคิดของตนเองกับบุคคลอื่น	8/8.0	33/33.0	44/44.0	15/15.0	0	3.34	0.83
-ทราบถึงแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ	11/11.0	46/46.0	35/35.0	8/8.0	0	3.60	0.79
-ตอบสนองความสนใจส่วนตัว	11/11.0	31/31.0	44/44.0	10/10.0	4/4.0	3.35	0.95
-ใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ	10/10.0	24/24.0	35/35.0	23/23.0	8/8.0	3.05	1.10
-ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการคลาดก่อนการลงทุน	12/12.0	24/24.0	31/31.0	24/24.0	9/9.0	3.06	1.15
-ใช้เป็นแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆในเรื่องนั้นๆขึ้นมาอีก	4/4.0	17/17.0	44/44.0	26/26.0	9/9.0	2.81	0.96
-ใช้เป็นประโยชน์ในการลงทุน (เล่นหุ้น)	12/12.0	18/18.0	24/24.0	21/21.0	25/25.0	2.70	1.36
-ใช้เป็นประโยชน์ในการซื้อบ้านและที่ดิน	5/5.0	9/9.0	25/25.0	36/36.0	25/25.0	2.32	1.12
-ใช้ประกอบการทำรายงานทางการศึกษา	6/6.0	15/15.0	30/30.0	22/22.0	27/27.0	2.50	1.23
-ใช้เป็นกรณีศึกษาในการสอนหนังสือ	3/3.0	11/11.0	22/22.0	16/16.0	48/48.0	2.04	1.21
-ใช้ฆ่าเวลา	8/8.0	14/14.0	49/49.0	12/12.0	17/17.0	2.83	1.14

ค่าเฉลี่ยรวม 2.99

จากตารางที่ 4.4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับประโยชน์จากการอ่านข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.99 มีการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับสูง คือ เพื่อพัฒนาความรู้และความเข้าใจในประเด็นปัญหาเศรษฐกิจ (3.78), เพื่อทราบถึงแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ (3.60), เพื่อใช้เป็นประเด็นสนทนากับบุคคลอื่น (3.52), เพื่อตอบสนองความสนใจส่วนตัว (3.35), เพื่อเปรียบเทียบความคิดของตนเองกับบุคคลอื่น (3.34) , เพื่อใช้เป็นแนวทางใน

การวางแผนการตลาดก่อนการลงทุน (3.06), เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ (3.05), เพื่อใช้ฆ่าเวลา (2.83) และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆในเรื่องนั้นๆขึ้นมาอีก (2.81)

ตารางที่ 4.4.19 ความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์

ความพึงพอใจที่ได้รับ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	SD
	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ		
-ความพึงพอใจด้านข่าวสารความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ	14/14.0	41/41.0	43/43.0	2/2.0	0	3.67	0.74
-ความพึงพอใจด้านข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้รับ	6/6.0	41/41.0	48/48.0	5/5.0	0	3.48	0.69
-ความพึงพอใจด้านข้อคิดเห็นหรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่ได้รับรู้	7/7.0	40/40.0	46/46.0	7/7.0	0	3.47	0.73
-ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อตนเอง	5/5.0	43/43.0	46/46.0	6/6.0	0	3.47	0.69
-ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานธุรกิจ	9/9.0	32/32.0	39/39.0	15/15.0	5/5.0	3.25	0.99

ค่าเฉลี่ยรวม 3.46

จากตารางที่ 4.4.19 พบว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.46

สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับสูง คือ ผู้อ่านมีความพึงพอใจด้านข่าวสารความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ (3.67) ความพึงพอใจด้านข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้รับ (3.48) ความพึงพอใจด้านข้อคิดเห็นหรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่ได้รับรู้ (3.47) ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อตนเอง (3.47) และความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานธุรกิจ (3.25)

ตารางที่ 4.4.20 ประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในสายตาของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ประเภทของข่าวสาร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	SD
	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ	จำนวน/ ร้อยละ		
-ข่าวสถาบันการเงิน	20/20.0	50/50.0	29/29.0	1/1.0	0	3.89	0.72
-ข่าวค่าเงินบาท	17/17.0	45/45.0	37/37.0	1/1.0	0	3.78	0.73
-ข่าวเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน จาก IMF	15/15.0	44/44.0	33/33.0	8/8.0	0	3.66	0.83
--ข่าวนโยบายการเงินการ คลังของรัฐ	27/27.0	42/42.0	26/26.0	5/5.0	0	3.66	0.83
-ข่าวตลาดหลักทรัพย์ และ ข่าวหุ้น	19/19.0	27/27.0	41/41.0	10/10.0	3/3.0	3.49	1.01
-ข่าวเศรษฐกิจต่างประเทศ ที่ส่งผลกระทบต่อไทย	36/36.0	43/43.0	18/18.0	3/3.0	0	4.12	0.81
-ข่าวธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	8/8.0	31/31.0	47/47.0	12/12.0	2/2.0	3.31	0.86
-ข่าวธุรกิจนำเข้าส่งออก	9/9.0	41/41.0	42/42.0	7/7.0	1/1.0	3.50	0.80
-ข่าวธุรกิจภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม	11/11.0	40/40.0	40/40.0	8/8.0	1/1.0	3.52	0.83
-ข่าวเกี่ยวกับปัญหาค่า ครองชีพและผลกระทบ จากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่ มีต่อประชาชน	30/30.0	43/43.0	25/25.0	2/2.0	0	4.01	0.80
-ข่าวราคาสินค้าอุปโภค บริโภค	28/28.0	37/37.0	30/30.0	4/4.0	1/1.0	3.87	0.91

ค่าเฉลี่ยรวม 3.73

จากตารางที่ 4.4.20 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ เห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจประเด็นต่างๆในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.73

สรุปได้ว่า ประเด็นข่าวที่ต้องการให้นำเสนอมากที่สุด คือ ข่าวเศรษฐกิจต่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อไทย (4.12) ตามมาด้วย ข่าวเกี่ยวกับปัญหาค่าครองชีพและผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่มีต่อประชาชน (4.01) ข่าวนโยบายการเงินการคลังของรัฐ (3.91) ข่าวสถาบันการเงิน (3.89) ข่าวราคาสินค้าอุปโภคบริโภค (3.87) ข่าวค่าเงินบาท (3.78) ข่าวเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินจาก IMF (3.66) ข่าวธุรกิจภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม (3.52) ข่าวธุรกิจนำเข้าส่งออก (3.50) ข่าวตลาดหลักทรัพย์และข่าวหุ้น (3.49) และข่าวธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (3.31)

ตารางที่ 4.4.21 ความเห็นของกลุ่มผู้อ่านเกี่ยวกับลักษณะการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
-ปริมาณมากเพียงพอ และมีคุณภาพดีแล้ว	37	37.0
-ปริมาณมากเพียงพอ แต่ยังไม่มีความดี	53	53.0
-ปริมาณน้อยเกินไป แต่มีคุณภาพดีแล้ว	8	8.0
-ปริมาณน้อยเกินไป และยังไม่มีความดี	2	2.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4.21 พบว่า กลุ่มผู้อ่านถึงร้อยละ 53.0 เห็นว่าลักษณะการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ในเวลานี้มีปริมาณมากเพียงพอแต่ยังไม่มีความดี ร้อยละ 37.0 เห็นว่ามีปริมาณมากเพียงพอและมีคุณภาพดีแล้ว ร้อยละ 8.0 เห็นว่ามีปริมาณน้อยเกินไป แต่มีคุณภาพดีแล้ว และ ร้อยละ 2.0 มีปริมาณน้อยเกินไปและยังไม่มีความดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ตารางที่ 4.4.22 อันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจประเมิน โดยกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับ 1 (จำนวน)	อันดับ 2 (จำนวน)	อันดับ 3 (จำนวน)	อันดับ 4 (จำนวน)	อันดับ 5 (จำนวน)	อันดับ 6 (จำนวน)	อันดับ 7 (จำนวน)
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	11	15	14	12	25	10	13
ค่าเงินบาท	21	21	20	18	6	11	3
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	25	21	21	18	4	9	2
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	22	16	19	15	15	7	6
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	19	19	13	18	20	9	2
ห่วยออนไลน์	1	4	4	8	15	28	40
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	1	4	9	11	14	26	35

จากตารางที่ 4.4.22 พบว่า ข่าวที่ได้รับการจัดอันดับความสำคัญเป็นอันดับ 1 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล รองลงมา ได้แก่ ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน และข่าวค่าเงินบาท

เมื่อนำข้อมูลจากตารางดังกล่าวมาหาอันดับเฉลี่ย ปรากฏว่าข่าวสารทางเศรษฐกิจที่กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล อันดับ 2 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับ 7 ได้แก่ ข่าวห่วยออนไลน์ ดังตาราง 4.4.23 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.23 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับเฉลี่ย	อันดับ
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	5.100	1
ค่าเงินบาท	4.880	2
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	4.700	3
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	4.640	4
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	3.930	5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	2.490	6
ห่วยออนไลน์	2.240	7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 การสัมภาษณ์เจาะลึก (DEPTH INTERVIEW)

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์บุคคลที่ทำงานในสถาบันการเงิน เจ้าของกิจการ สื่อมวลชนและอาจารย์ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสนใจในประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจ เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ การจัดอันดับข่าวสารทางเศรษฐกิจ ตลอดจน ข้อเสนอแนะ และความคาดหวังที่ต้องการจากสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ ซึ่งการสัมภาษณ์เจาะลึกนี้สามารถแบ่งผู้ให้สัมภาษณ์ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. นักธุรกิจ หรือ ผู้ใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจในการทำงาน
2. นักปฏิบัติ หรือ ผู้ผลิตสื่อ
3. นักวิชาการทางด้านสื่อสารมวลชน

ในส่วนของประเภทที่ 1 นั้น ได้ทำการสัมภาษณ์บุคคล 3 ท่าน ดังนี้

1. นางสาว สุจินต์ ฅณาธารทิพย์
อายุ 31 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปัจจุบันทำงานอยู่ที่ THE SAKURA BANK , LTD
(MITSUI TAIYO KOBE) ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกบริหารเงิน

รายละเอียดการให้สัมภาษณ์ - โดยปกติแล้ว งานที่ดูแลอยู่จำเป็นต้องเปิดรับข่าวสารทางธุรกิจเป็นประจำอยู่แล้ว เพราะเป็นงานที่เกี่ยวกับการเงิน ต้องดูความเคลื่อนไหวของบริษัทที่มีชื่อเสียงเพื่อช่วยในการกำหนดทิศทางทั้งในเรื่องการการเงินและดอกเบี้ยระหว่างธนาคาร

ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า ส่วนใหญ่แล้วทางธนาคารจะเปิดรับข้อมูลทางเศรษฐกิจจาก 2 แหล่ง คือ 1. แหล่งข่าวจากต่างประเทศ จะเปิดรับจากสำนักข่าวรอยเตอร์ และ หนังสือพิมพ์ เอเชียน วอลล์ สตรีท 2. แหล่งข่าวในประเทศ จะเปิดรับจากหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ หนังสือพิมพ์เดอะ เนชั่น และ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

ในแง่ของความเชื่อถือที่มีต่อสื่อ นั้น เบื้องต้นจะให้ความเชื่อถือเพียง 50 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือทางเราจะต้องทำการเช็คข่าว สืบหาต้นตอในตลาด หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพราะหากข่าวที่ไม่

เป็นจริงแพร่หลายออกไป ก็จะก่อให้เกิดผลเสียตามมา ที่ผ่านมา พบว่าสื่อมวลชนก็มีการเสนอข่าว ผิดพลาดถึง 20-30 เปอร์เซ็นต์

สำหรับประโยชน์ที่ได้รับจากการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า มีประโยชน์ในแง่ทำให้ทราบถึงข่าวคราวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับปัจจัยที่จะมากระทบกับดอกเบี้ยในตลาด ช่วยให้รู้ถึงทิศทางของธนาคารและดอกเบี้ยว่าควรเป็นไปอย่างไร นอกจากนี้ ยังได้ประโยชน์ในแง่ทราบความคืบหน้าของลูกค้ำที่มาขอกู้เงินและทำสินเชื่อกับธนาคาร อาทิ โชนี และโตโยต้า เมื่อบริษัทเหล่านี้มียอดขายเพิ่มขึ้น หรือมีการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ก็เป็นสัญญาณบอกให้เราทราบว่าลูกค้ำเหล่านี้ น่าจะมากู้เงินหรือมาทำสินเชื่อกับธนาคารมากขึ้น

ในส่วนของการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์มองว่าบางครั้งสื่อมักจะเสนอข่าวที่ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกในสังคมมากเกินไป ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ ปัญหาเรื่อง Y2K แง่ดีที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอข่าวอย่างต่อเนื่อง ก็คือ ช่วยจุดประกายให้คนเกิดความรอบคอบ ส่วนแง่เสียก็มีมาก คือ ทำให้ดอกเบี้ยแกว่งตัว เนื่องจากลูกค้ำจำนวนมากรีบมาถอนเงิน ส่งผลให้สถาบันการเงินต้องรีบกู้เงินเพื่อให้สถานะทางการเงินไม่ติดตัวแดง จนทำให้อัตราดอกเบี้ยเกิดการแกว่งตัว หรืออย่างนักการเมือง อาทิ ดร.สุภชัย พานิชภักดิ์ รองนายกรัฐมนตรี ให้สัมภาษณ์ว่าพอใจในระดับค่าเงินบาทที่ระดับ 38 บาท/ดอลลาร์ การนำเสนอข่าวเพียงเท่านี้ ก็เป็นจุดสำคัญที่ช่วยกระตุ้นตลาดการเงินได้มากเช่นกัน ดังนั้น สิ่งที่ต้องการให้หนังสือพิมพ์ รวมทั้ง สื่ออื่นๆ ปรับปรุง ก็คือ ควรนำเสนอข่าวสารอย่างมีเหตุมีผลมากขึ้น ควรพิจารณารอบด้านทั้งแง่ดีและแง่เสีย ไม่ควรก่อให้เกิดผลกระทบในวงกว้าง

สำหรับการจัดอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจในความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์มองว่า ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ที่รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งแก้ไข อันดับ 2 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวน้ำมันขึ้นราคา และการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับสุดท้ายคือ ข่าวหวยออนไลน์

2.) นาย สมชาย พรศิริเจริญพันธุ์ อายุ 33 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

จากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปัจจุบันทำงานอยู่ที่ บริษัท
หลักทรัพย์ เอกธำรง เคจีไอ จำกัด (มหาชน) ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายธุรการ

ธุรกิจหลักทรัพย์

รายละเอียดการให้สัมภาษณ์ – ได้ติดตามข่าวสารทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่อเนื่องทั้งทางสื่อโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะ ประชาชาติธุรกิจ ผู้จัดการรายวัน และกรุงเทพธุรกิจ ประเด็นข่าวที่เปิดรับส่วนใหญ่เป็นข่าวไฟแนนซ์ ข่าวหุ้น และข่าวการเมืองที่กระทบเศรษฐกิจ

ในส่วนของความน่าเชื่อถือของข่าวที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเชื่อถือถึง 70 เปอร์เซ็นต์ เพราะจากการทำงานที่ผ่านมา พบว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวเศรษฐกิจค่อนข้างต่อเนื่อง บางครั้งมีสัญญาณบอกเหตุล่วงหน้า โดยเฉพาะข่าวหุ้น ซึ่งหนังสือพิมพ์ได้มีการคาดการณ์ไว้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในตลาดหุ้น และในวันนั้น ตลาดหุ้นก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ

นอกจากนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่าข่าวเศรษฐกิจที่หนังสือพิมพ์นำเสนอมีประโยชน์ในแง่ช่วยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไปทางเศรษฐกิจ และแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น ทั้งในเรื่องการส่งออก การเงินการคลัง ปัญหาเอ็นพีแอล ข่าวเศรษฐกิจช่วยให้เราวิเคราะห์แนวโน้มทางการตลาด การเงิน และตลาดหุ้น ได้ชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข่าวเศรษฐกิจมีประโยชน์มากในวงการหุ้น เนื่องจากสามารถนำข่าวมาวิเคราะห์เชิงแนวโน้มเพื่อให้ข้อมูลแก่ลูกค้าได้ อย่างไรก็ตาม พบว่าบ่อยครั้งมีการปล่อยข่าวลือเข้ามาในตลาดหุ้น ทำให้ต้องมีการตรวจเช็คกันหลายรอบเพื่อหาข้อเท็จจริงด้วยเหมือนกัน

สำหรับสิ่งที่ต้องการให้สื่อปรับปรุงนั้น ก็คือ อยากให้นำเสนอข่าวด้วยความเป็นกลางมากขึ้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ที่นำเสนอข่าวหนักไปในทางโจมตีรัฐบาล เป็นการเสนอในทางที่ไม่สร้างสรรค์ เขียนวิพากษ์เศรษฐกิจในแง่ลบตลอด

สำหรับการจัดอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจในความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์มองว่า ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ที่รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งแก้ไข อันดับ 2 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับสุดท้าย คือ ข่าวห่วยออนไลน์

3. นาง สิริลักษณ์ เพ็ชรเจริญ

อายุ 38 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

ปัจจุบันกำลังทำธุรกิจส่วนตัว ตำแหน่ง กรรมการบริษัท ฮัท มีเดีย จำกัด
บริษัทที่เน้นผลิตสื่อทางด้านสิ่งพิมพ์ ชื่อว่า “ทำเนียบผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง” เป็นหนังสือ
Directory รายปี รวบรวมข้อมูลผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง

รายละเอียดการให้สัมภาษณ์ - ในปัจจุบันจำเป็นต้องเปิดรับข่าวเศรษฐกิจทั้งจากหนังสือ
พิมพ์และโทรทัศน์ เพื่อศึกษาว่า ขณะนี้ ควรลงทุนในด้านไหน โดยเฉพาะ ธุรกิจ
อสังหาริมทรัพย์ รวมทั้ง คว้ารัฐบาลมีนโยบายให้ความช่วยเหลือธุรกิจทางด้านนี้อย่างไรบ้าง อย่าง
ไรก็ตาม จากการอ่านและฟังข่าว ปรากฏว่าผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเชื่อถือต่อข่าวเพียง 60
เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะมีการแต่งเติมสีสันก่อนข้างเยอะ ทำให้เชื่อทั้งหมดไม่ได้ ต้องดูเป็น
เรื่องๆ แล้วนำมาวิเคราะห์อีกที

สำหรับประโยชน์ที่ได้รับจากการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์นั้น ผู้ให้
สัมภาษณ์กล่าวว่า มีประโยชน์ในแง่ทำให้ทราบว่าคุณภาพทางด้านอุตสาหกรรมมีความคืบหน้าไปใน
ทิศทางใด มีเรื่องราວอะไรใหม่ๆ เกิดขึ้นบ้าง และธุรกิจอะไรที่น่าลงทุน

ในส่วนของการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์มองว่าหนังสือพิมพ์ไม่ได้
ให้ข้อมูลทางเศรษฐกิจที่เป็นสัญญาณเตือนว่าเศรษฐกิจไทยกำลังจะเกิดปัญหาเลย แหล่งข่าวที่ให้
ข้อมูล บางครั้งก็ไม่ชัดเจน รวมทั้ง ผู้ประกอบการและรัฐบาลต่างก็ให้ข้อมูลไม่ชัดเจนด้วยเช่นกัน
โดยเฉพาะในเรื่องเงินนโยบาย และเรื่องภาษี ตัวเลขทางเศรษฐกิจที่เปิดเผยมามากแล้วไม่สอดคล้อง
และไม่ใช้ตัวเลขที่แท้จริง เพราะหน่วยงานที่ดูแลไม่ว่าจะเป็นกรมทะเบียนการค้า กรม
สรรพากร หรือสภาพัฒน์ ต่างก็ไม่ได้มีการร่วมมือกันอย่างจริงจัง

สำหรับความพึงพอใจต่อการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น พบว่ามีความพอใจเพียง 60
เปอร์เซ็นต์เท่านั้น สิ่งที่เห็นว่าควรปรับปรุงก็คือ แหล่งข่าวที่ให้ข่าวควรมีความชัดเจนมากขึ้น รวมทั้ง
มีการปรับระบบฐานข้อมูลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การนำเสนอข่าวควรมีความเที่ยงตรง ไม่
ใส่สีสันหรือคำนึ่งถึงผลทางการตลาดแต่เพียงอย่างเดียว ควรเขียนข่าวโดยคำนึงถึงประโยชน์ของ
ส่วนรวมเป็นสำคัญ

สำหรับการจัดอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจในความคิดเห็นของผู้ให้
สัมภาษณ์มองว่า ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ที่รัฐบาลจำ
เป็นต้องเร่งแก้ไขเพราะหากมาตรการไม่ชัดเจนก็ไม่มีการกล้าลงทุน อันดับ 2 ได้แก่ ข่าวปัญหา
หนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 4 ได้แก่ ข่าว

น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับสุดท้ายคือ ข่าวหวยออนไลน์

ในส่วน of นักปฏิบัติ หรือตัวแทน of ผู้ผลิตสื่อ ได้ทำการสัมภาษณ์เพียง 1 ท่าน ดังนี้

4. นาย เฉลิมชัย ขอดมัลย์

อายุ 35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโทจากคณะรัฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปัจจุบันทำงานอยู่ที่ สถานีโทรทัศน์ ไอทีวี

ตำแหน่ง บรรณาธิการควบคุมข่าว

รายละเอียดการให้สัมภาษณ์ - จากหน้าที่การงานและความสนใจส่วนตัว ทำให้ได้ติดตามข่าวสารทางเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด ทั้งเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ โดยปกติแล้ว จะเปิดรับข่าวเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด ได้แก่ บางกอกโพสต์ เดอะเนชั่น กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการรายวัน และ TIME MAGAZINE ส่วนสื่อทางโทรทัศน์ จะเปิดรับ จาก CNN เพื่อดูเศรษฐกิจและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นทั่วโลกในภาพรวม

ในแง่ of ความเชื่อถือที่มีสื่อ นั้น โดยส่วนตัวจะให้ความเชื่อถือเพียง 50/50 เท่านั้น เพราะบางที การระบุชื่อแหล่งข่าวและข้อมูลที่น่าเสนอไม่ค่อยชัดเจนนัก และบ่อยครั้ง พบว่าอ่านข่าวแล้วเนื้อหามันขัดแย้งกันเอง แต่จุดสำคัญที่ทำให้ยังคงติดตามข่าวอยู่ก็คือเพื่อทำให้รู้ถึงแนวโน้มของข่าวว่าตอนนี้กำลังเป็นไปในทิศทางใด

สำหรับประโยชน์ที่ได้รับจากการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า มีประโยชน์ใน 2 ส่วนคือ

1. ทำให้เห็นพัฒนาการของระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการลงทุน ปัญหาเอ็นพีแอล ปัญหาราคาน้ำมัน และการ lay-off พนักงาน
2. ช่วยในการทำข่าว ทำให้เรามีพื้นฐานข้อมูลที่ดีในการทำข่าว ตลอดจนช่วยให้เราวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจได้รอบด้านขึ้น

ในส่วน of การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์มองว่าบ่อยครั้งสื่อเสนอข่าวทำให้คนเกิดความตื่นตระหนกเกินเหตุ เรื่องบางเรื่องแทนที่จะคาดการณ์เพื่อให้เกิดความระมัดระวัง แต่กลับคาดการณ์ทำให้คนเกิดความกลัวจนเกินเหตุ ต้องยอมรับว่าคนทำข่าวเองก็รู้เรื่องทางเศรษฐกิจไม่ลึก บางครั้ง มีดัชนีบ่งชี้บางตัวที่แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจกำลังแย่ เช่น

ธนาคารบางแห่งกำลังมีปัญหา แต่สื่อกลับเสนอข่าวว่า ธนาคารกำลังจะล้ม ทำให้คนแตกตื่น คนก็แห่ไปถอนเงิน ทำให้สถานการณ์ของธนาคารยิ่งแย่ลงไปอีก

นอกจากนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่าโดยส่วนตัวแล้วไม่ค่อยพอใจกับลักษณะการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ และสื่ออื่นๆ มากนัก แต่เราก็จำเป็นต้องอ่านเพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหว แต่อ่านแล้วอย่าเชื่อกันที ต้องพิจารณาบริบททางสังคมประกอบกันไปด้วย สิ่งที่ต้องการให้คนทำข่าวเศรษฐกิจปรับปรุง ก็คือ อยากให้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับระบบตลาด และกลไกทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนมากขึ้น มีการเชื่อมโยงข่าวเศรษฐกิจกับคนในสังคม รวมทั้ง มีสาระทางวิชาการมากกว่าที่เป็นอยู่ ข่าวเศรษฐกิจเป็นเรื่องที่ค่อนข้างเข้าใจยาก จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจให้ถูกต้องก่อนที่จะออกไปสัมภาษณ์แหล่งข่าวและนำเสนอต่อสาธารณชน

สำหรับการจัดอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจในความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์มองว่า ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ที่รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งแก้ไข อันดับ 2 ได้แก่ ข่าวค่าเงินบาท อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับสุดท้าย คือ ข่าวห่วยออนไลน์

ในส่วนของนักวิชาการทางด้านสื่อสารมวลชน ได้ทำการสัมภาษณ์เพียง 1 ท่าน ดังนี้

5. ดร.จินตนา แสงสว่าง

อายุ 34 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจากคณะนิเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปัจจุบันทำงานอยู่ที่ มหาวิทยาลัย อีสเทิร์นเอเชีย

ตำแหน่ง คณบดี คณะนิเทศศาสตร์

รายละเอียดการให้สัมภาษณ์ - ที่ผ่านมามีการติดตามข่าวเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้รู้ถึง hot issue ที่กำลังได้รับความสนใจในสังคม โดยปกติแล้ว จะเปิดรับข่าวจากสื่อหลายๆ ด้าน แต่ที่ติดตามเสมอคือจากสื่อโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ อาทิ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการรายวัน ประชาชาติธุรกิจ และฐานเศรษฐกิจ

ในแง่ของความเชื่อถือที่มีต่อสื่อ นั้น โดยส่วนตัวเห็นว่าขึ้นอยู่กับลักษณะของการนำเสนอข่าวถ้ามีการระบุค่าพุดของแหล่งข่าวอย่างชัดเจน ก็ค่อนข้างจะให้ความเชื่อถือ เพราะเราสามารถ

ตรวจสอบได้จากสื่ออื่นๆ แต่ถ้าเป็นข่าวประเภทวิเคราะห์ ก็จะทำให้ความสนใจเพื่อให้เห็นแง่มุมที่หลากหลาย แต่จะไม่เชื่อไปเสียทั้งหมด

นอกจากนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเปิดรับข่าวเศรษฐกิจว่าช่วยให้ได้เรียนรู้ความเป็นไปที่กำลังเกิดขึ้นในสังคม เพื่อจะได้นำมาถกกับนักศึกษาในชั้นเรียน

ในส่วนของการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์มองว่าประเด็นของข่าวจะเป็นตัวชี้วัดอยู่แล้วว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้น ทำให้เรารู้กระแสสังคมตัวอย่างเช่น แม้ว่าจะมีตัวเลขดัชนีชี้วัดว่าขณะนี้เศรษฐกิจกำลังดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกันพบว่าราคาน้ำมันกลับถีบตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และจากการที่มีปัจจัยเรื่องน้ำมันแพงเกิดขึ้นนี้ ทำให้เชื่อได้ว่าเวลานี้ เศรษฐกิจคงจะยังไม่ดีขึ้น ดังนั้น การนำเสนอข่าวอย่างไรวินั้น คงต้องขึ้นอยู่กับวิธีการเขียนข่าวเป็นหลัก ถึงแม้ว่าจะเขียนข่าวก่อนไปในทางลบ หรือในเชิงที่ว่าสถานการณ์ค่อนข้างน่ากลัว แต่มีการเสนอแนะทางแก้ประกอบกันไปด้วย คิดว่าไม่น่าจะเป็นผลเสียอะไร อาทิ กรณีปัญหา Y2K สื่อค่อนข้างเสนอข่าวให้เกิดความตื่นตระหนก แต่มันก็มีข้อดี ก็เป็นตัวบีบให้หน่วยงานต่างๆต้องเร่งแก้ไข และหาทางป้องกัน ถือเป็น Critical Issue ดังนั้น ไม่คิดว่าการนำเสนอข่าวที่ทำให้เกิดความตื่นตระหนก เป็นสิ่งที่ผิดจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์ หากเป็นการนำเสนออย่างครอบคลุมทุกๆด้าน พร้อมเสนอแนะวิธีป้องกัน และแก้ไขที่ชัดเจน

นอกจากนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรจะปรับปรุงวิธีการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจในเชิงมหภาคให้มากขึ้น เป็นไปได้ว่าหนังสือพิมพ์เองอาจจะไม่เข้าใจทางด้านเศรษฐกิจอย่างลึกซึ้ง ทำให้บ่อยครั้งถ่ายทอดออกมาค่อนข้างสับสน ดังนั้น จุดที่น่าคิดคือ ทำอย่างไรจึงจะสามารถเสนอข่าวเศรษฐกิจออกมาให้ประชาชนอ่านได้เข้าใจง่าย เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักอย่างแท้จริงว่าเวลานี้เราควรใช้จ่ายอย่างประหยัด แต่ในความเป็นจริง พบว่าคนก็ยังใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยอยู่เช่นเดิม

สำหรับการจัดอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจในความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์มองว่า ข่าวค่าเงินบาท และ ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันมีความสำคัญเป็นอันดับ 1 เท่ากัน อันดับ 3 ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล อันดับ 4 ได้แก่ ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับสุดท้าย คือ ข่าวหวยออนไลน์

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

งานวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ 8 ข้อ จากการวิเคราะห์ข้อมูลทำให้ได้ผลการวิจัยเพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

สมมติฐานที่ 2 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปสอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

สมมติฐานที่ 3 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจสอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

สมมติฐานที่ 4 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ สอดคล้องกันมากกว่า วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

สมมติฐานที่ 5 : ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชนแตกต่างกันตามไปด้วย

สมมติฐานที่ 6 : การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน

สมมติฐานที่ 7 : ประชาชนที่เปิดรับและใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์

สมมติฐานที่ 8 : ประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจได้ใช้ประโยชน์และมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจมากกว่าประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

จากการวิเคราะห์เนื้อหาระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 ของหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ แยกเป็นหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป 2 ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ และมติชน กับหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 2 ชื่อฉบับ ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ และผู้จัดการรายวัน และจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป จำนวน 100 คน และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ จำนวน 100 คน เมื่อวันที่ 10-13 ตุลาคม 2542 ได้ข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

ทดสอบการสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

จากการเปรียบเทียบอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดจากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ พบว่ามีข่าวที่จัดอันดับตรงกัน 3 ประเด็น คือ

- ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย ซึ่งทั้งหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 เหมือนกัน
- ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน ซึ่งทั้งหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 เหมือนกัน
- ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ซึ่งทั้งหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสำคัญเป็นอันดับ 6 เหมือนกัน

สำหรับข่าวที่มีอันดับต่างกันมากที่สุด คือ ข่าวห่วยออนไลน์ ซึ่งหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปให้ความสำคัญเป็นอันดับ 4 ในขณะที่ หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสำคัญเป็นอันดับ 7

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.6.1 เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดได้จากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับที่ประเมินโดยหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	อันดับที่ประเมินโดยหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	ความแตกต่าง (D)
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	1	1	0
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2	2	0
ค่าเงินบาท	3	4	1
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	5	3	2
หวยออนไลน์	4	7	3
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	6	6	0
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธน-ของแบงก์ชาติ	7	5	2

นำข้อมูลในตารางมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ทางสถิติ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Spearman's rho ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

	อันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	P-value
อันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	0.6786	0.094

$P > 0.05$

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับอันดับความสำคัญของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ พบว่า ค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman's rho) มีค่าเท่ากับ 0.6786 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (เนื่องจากค่า P-value ที่คำนวณได้คือ 0.094 มีค่ามากกว่า 0.05) แสดงว่าอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไม่สอดคล้องกับ อันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

สรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 1

จากการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไม่สอดคล้องกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ **สนับสนุนสมมติฐานที่ 1**

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปสอดคล้องกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

จากการเปรียบเทียบอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป พบว่า ไม่มีหัวข้อข่าวที่จัดอันดับตรงกันแม้แต่อันดับเดียว ส่วนข่าวที่มีอันดับต่างกันมากที่สุด ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย ซึ่งในขณะที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 แต่กลุ่มผู้อ่านกลับให้ความสำคัญในอันดับ 5 และข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ซึ่งในขณะที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 6 แต่กลุ่มผู้อ่านกลับให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6.3 เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดได้จากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับที่ ประเมินโดย หนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไป	อันดับที่ ประเมินโดย กลุ่มผู้อ่าน หนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไป	ความ แตกต่าง (D)
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	1	5	4
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2	3	1
ค่าเงินบาท	3	1	2
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	5	4	1
ห่วยออนไลน์	4	7	3
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	6	2	4
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครน- ของแบงก์ชาติ	7	6	1

นำข้อมูลในตารางมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ทางสถิติ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Spearman's rho ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

	อันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	P-value
อันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	0.1429	0.76

$P > 0.05$

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับอันดับความสำคัญของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman's rho) มีค่าเท่ากับ 0.1429 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (เนื่องจากค่า P-value ที่คำนวณได้คือ 0.76 มีค่ามากกว่า 0.05) แสดงว่าอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไม่สอดคล้องกับ อันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

สรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 2

จากการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไม่สอดคล้องกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป **ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2**

การทดสอบสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจสอดคล้องกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

จากการเปรียบเทียบอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ พบว่า มีหัวข้อข่าวที่จัดอันดับตรงกันเพียงอันดับเดียว คือ ข่าวห่วยออนไลน์ ซึ่งทั้งหนังสือพิมพ์และกลุ่มผู้อ่านต่างให้ความสำคัญเป็นอันดับ 7 เหมือนกัน ส่วนข่าวที่มีอันดับต่างกันมากที่สุด ได้แก่ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ซึ่งในขณะที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 6 แต่กลุ่มผู้อ่านกลับให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6.5 เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดได้จากหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับที่ ประเมินโดย หนังสือพิมพ์ รายวันธุรกิจ	อันดับที่ ประเมินโดย กลุ่มผู้อ่าน หนังสือพิมพ์ รายวันธุรกิจ	ความ แตกต่าง (D)
ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	1	5	4
น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2	3	1
ค่าเงินบาท	4	2	2
ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	3	4	1
ห่วยออนไลน์	7	7	0
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	6	1	5
การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครน- ของแบงก์ชาติ	5	6	1

นำข้อมูลในตารางมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ทางสถิติ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Spearman's rho ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

	อันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	P-value
อันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	0.2143	0.645

$P > 0.05$

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับอันดับความสำคัญของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman's rho) มีค่าเท่ากับ 0.2143 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (เนื่องจากค่า P-value ที่คำนวณได้คือ 0.645 มีค่ามากกว่า 0.05) แสดงว่าอันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ไม่สอดคล้องกับ อันดับความสำคัญของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

สรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 3

จากการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 3 พบว่า วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ไม่สอดคล้องกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ **ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3**

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดสอบสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 : วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ สอดคล้องกันมากกว่า วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

จากสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Spearman's rho) จากตัวแปร 2 คู่ คือ

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

เมื่อหาค่าความแตกต่าง ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป มีค่าเท่ากับ 0.1429
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ มีค่าเท่ากับ 0.2143
3. เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้ง 2 ค่า มาหาความแตกต่างโดยใช้ Zr - test for Correlation Coefficient ตามสูตรต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 Z &= \frac{Z_{r_1} - Z_{r_2}}{\sqrt{\frac{1}{n_1-3} + \frac{1}{n_2-3}}} \\
 &= \frac{0.22 - 0.141}{\sqrt{\frac{1}{4} + \frac{1}{4}}} \\
 &= \frac{0.079}{0.707} \\
 &= 0.11
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 4.6.7 การเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

	N	r	Zr	Z
วาระข่าวสารของนสพ.รายวันธุรกิจกับกลุ่มผู้อ่านธุรกิจ	7	0.2143	0.220	0.11
วาระข่าวสารของนสพ. รายวันทั่วไปกับกลุ่มผู้อ่านทั่วไป	7	0.1429	0.141	

ผลสรุปจากตารางพบว่า ค่า Z ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.11 ซึ่งน้อยกว่าค่าวิกฤตจากตาราง (ค่าวิกฤตจากตาราง $Z = 1.645$ ที่ระดับ .05) ดังนั้น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ไม่แตกต่าง กับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

สรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 4

จากการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Spearman's rho ระหว่าง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ธุรกิจกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ($\rho = 0.2143$) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ($\rho = 0.1429$) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ไม่แตกต่าง กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป **ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 4**

การทดสอบสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 5 : ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกันตามไปด้วย

จากสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6.8 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย t-test

ในหัวข้อ “เพศกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์”

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	T
ชาย	130	2.3677	0.637	-.38
หญิง	70	2.4057	0.750	

$P > 0.05$

จากตารางที่ 4.6.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน **ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 5**

ตารางที่ 4.6.9 แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ในหัวข้อ “อายุกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์”

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ที่ต่างกัน
ต่ำกว่า 20 ปี	40	2.4100	0.7074	2.5106*	* **
20-29 ปี *	85	2.2141	0.6293		
30-39 ปี **	52	2.6192	0.6113		
40-49 ปี	17	2.4235	0.7965		
50-59 ปี	5	2.4400	0.9633		
ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	1	2.0000			
รวม	200	2.3810	0.6771		

*F Prob. < 0.05

จากตารางที่ 4.6.9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 **สนับสนุนสมมติฐานที่ 5** และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' แล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20-29 ปี กับ อายุ 30-39 ปี มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ในช่วงอื่นๆ มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6.10 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวน

ในหัวข้อ “การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์”

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
ต่ำกว่าประถมศึกษา	0	0	0	1.0725
ประถมศึกษา	2	2.3000	0.4243	
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	20	2.4500	0.6220	
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	26	2.1615	0.6400	
ปริญญาตรี	127	2.3858	0.6648	
สูงกว่าปริญญาตรี	25	2.5360	0.8118	
รวม	200	2.3810	0.6771	

F Prob. > 0.05

จากตารางที่ 4.6.10 พบว่า กลุ่มผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน **ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 5**

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.6.11 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวน

ในหัวข้อ “อาชีพ กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน”

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
นักธุรกิจ (ระดับผู้บริหาร)	4	3.1000	0.4761	2.4881*
เจ้าของกิจการ (เล็ก, กลาง, ใหญ่)	16	2.5875	0.6217	
พนักงานบริษัทเอกชน	69	2.5188	0.6318	
พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	28	2.2929	0.7726	
พ่อค้า/แม่ค้า	4	2.7500	0.5260	
ผู้ใช้แรงงาน	2	2.3000	0.7071	
แม่บ้าน	3	2.2667	0.4619	
นักเรียน/นักศึกษา	63	2.2381	0.6583	
อื่นๆ	11	1.9091	0.6534	
รวม	200	2.3810	0.6771	

*F Prob. < 0.05

จากตารางที่ 4.6.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สนับสนุนสมมติฐานที่ 5 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' แล้วพบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.6.12 แสดงผลทดสอบความแปรปรวน

ในหัวข้อ “รายได้กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์”

รายได้/เดือน (บาท)	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
ต่ำกว่า 3,000 บาท	18	1.9778	0.6208	2.6915*
มากกว่า 3,000 บาท ถึง 5,000 บาท	47	2.2936	0.6526	
มากกว่า 5,000 บาท ถึง 10,000 บาท	48	2.2833	0.6089	
มากกว่า 10,000 บาท ถึง 15,000 บาท	31	2.5161	0.7095	
มากกว่า 15,000 บาท ถึง 20,000 บาท	22	2.5727	0.7258	
มากกว่า 20,000 บาท ถึง 25,000 บาท	12	2.5000	0.4936	
มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	22	2.6636	0.7493	
รวม	200	2.3810	0.6771	

*F Prob < 0.05

จากตาราง 4.6.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 สนับสนุนสมมติฐานที่ 5 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.6.13 แสดงผลทดสอบความแปรปรวน ในหัวข้อ“สถานภาพทางครอบครัว กับ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์”

สถานภาพทางครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
โสด	143	2.3371	0.6828	2.2663
แต่งงาน	49	2.5469	0.6743	
หย่า	8	2.1500	0.4106	
รวม	200	2.3810	0.6771	

F Prob > 0.05

จากตารางที่ 4.6.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน **ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 5**

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดสอบสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 6 : การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน

ตารางที่ 4.6.14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน

<u>ตัวแปร</u>	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชน	P
การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน	0.2815*	0.000

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.6.14 พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชน มีความสัมพันธ์กับ การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 สนับสนุนสมมติฐานที่ 6 และเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก (ทิศทางเดียวกัน) คือ เมื่อประชาชนมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์มาก ก็จะมีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์มากตามไปด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดสอบสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 7 : ประชาชนที่เปิดรับและใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 4.6.15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม的开รับและใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชน กับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์	P
-พฤติกรรม的开รับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์	0.2737*	0.000
-การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์	0.6605*	0.000

*p < 0.05

จากตารางที่ 4.6.15 พบว่า พฤติกรรม的开รับและใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 **สนับสนุนสมมติฐานที่ 7** และเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก กล่าวคือ เมื่อประชาชนมีการเปิดรับและใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ในปริมาณสูง ก็จะมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์มากตามไปด้วย

การทดสอบสมมติฐานที่ 8

สมมติฐานที่ 8 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจได้ใช้ประโยชน์และมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ตารางที่ 4.6.16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย t-test เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชนที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	T
<u>การใช้ประโยชน์</u>				
-หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	100	3.0331	0.697	-1.71
-หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	100	2.8669	0.674	
<u>ความพึงพอใจ</u>				
-หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	100	3.4580	0.589	-2.05*
-หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	100	3.2800	0.638	

*2-tail Sig < 0.05

จากตาราง 4.6.16 พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจได้ใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ มีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์น้อยกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 8 เพียงบางส่วน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการกำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ในช่วงวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 และศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ และการจัดอันดับข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจในช่วงภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ
2. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
3. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ
4. เพื่อศึกษาว่าหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเป็นผู้กำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ มากกว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเป็นผู้กำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
5. เพื่อสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจของประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน
7. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์จากข่าวสารและความพึงพอใจต่อข่าวสารที่ได้รับ
8. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์เนื้อหา (CONTENT ANALYSIS) เพื่อทำการศึกษากำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษา คือ ไทยรัฐ และมติชน กับหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษา คือ กรุงเทพธุรกิจ และผู้จัดการรายวัน โดยมีระยะเวลาการศึกษาตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง 30 กันยายน 2542
2. การวิจัยเชิงสำรวจ (SURVEY RESEARCH) ด้วยการออกแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด สอบถามกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจประเภทละ 100 คน เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากสื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ ตลอดจนสำรวจการจัดอันดับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ เพื่อทำการเปรียบเทียบกับการจัดอันดับของหนังสือพิมพ์
3. การสัมภาษณ์เจาะลึก (DEPTH INTERVIEW) ด้วยการสัมภาษณ์บุคคลที่ทำงานในสถาบันการเงิน เจ้าของกิจการ สื่อมวลชน และอาจารย์ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นบุคคลที่สนใจในประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจ เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ การจัดอันดับข่าวสารทางเศรษฐกิจ ตลอดจนข้อเสนอแนะ และความคาดหวังที่ต้องการจากสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อตอบคำถามดังกล่าวได้ผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

สมมติฐานที่ 2 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

สมมติฐานที่ 3 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

สมมติฐานที่ 4 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ไม่แตกต่างกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชนแตกต่างกันตามไปด้วย อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 6 การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 7 ประชาชนที่เปิดรับและใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 8 กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ได้ใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์น้อยกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยในส่วนของ การวิเคราะห์เนื้อหา (CONTENT ANALYSIS) สรุปผลได้ดังนี้

1. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ความถี่ เนื้อที่ และอันดับความสำคัญในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์
2. ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ และมติชน

ข่าวสารทางเศรษฐกิจที่หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปนำเสนอในช่วงระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 มีประเด็นสำคัญ 7 ประเด็น คือ

- ปัญหาในธนาคารกรุงไทย
- น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน
- ค่าเงินบาท
- ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย
- หวยออนไลน์
- มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
- การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

1.1 อันดับความสำคัญวัดจากความถี่ ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับแต่ละข่าวเรียงตามลำดับ ดังนี้

- อันดับ 1 ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย
- อันดับ 2 ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน
- อันดับ 3 ข่าวค่าเงินบาท
- อันดับ 4 ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย
- อันดับ 5 ข่าวหวยออนไลน์
- อันดับ 6 ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ
- อันดับ 7 ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

1.2 อันดับความสำคัญวัดจากเนื้อที่ ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับแต่ละข่าวดังนี้

- อันดับ 1 ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย
- อันดับ 2 ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน
- อันดับ 3 ข่าวค่าเงินบาท
- อันดับ 4 ข่าวหวยออนไลน์
- อันดับ 5 ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
- อันดับ 6 ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย
- อันดับ 7 ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

1.3 อันดับความสำคัญวัดจากน้ำหนักความสำคัญ ผลการวิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับแต่ละข่าวดังนี้

- อันดับ 1 ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย

อันดับ 2 ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน

อันดับ 3 มี 2 ข่าวได้แก่

ข่าวค่าเงินบาท และข่าวห่วยออนไลน์

อันดับ 5 ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย

อันดับ 6 ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

อันดับ 7 ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ

1.4 อันดับความสำคัญวัดจากความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนักความสำคัญ ดังต่อไปนี้

อันดับ 1 ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย

อันดับ 2 ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน

อันดับ 3 ข่าวค่าเงินบาท

อันดับ 4 ข่าวห่วยออนไลน์

อันดับ 5 ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย

อันดับ 6 ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

อันดับ 7 ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ

2. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ความถี่ เนื้อที่ และอันดับความสำคัญในการเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับ ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ และผู้จัดการรายวัน

ข่าวสารทางเศรษฐกิจที่หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจนำเสนอในช่วงระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542 มีประเด็นสำคัญ 7 ประเด็น คือ

- ปัญหาในธนาคารกรุงไทย
- น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน
- ค่าเงินบาท
- ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย
- ห่วยออนไลน์
- มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
- การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ

2.1 อันดับความสำคัญวัดจากความถี่ ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับแต่ละข่าวเรียงตามลำดับ ดังนี้

- อันดับ 1 มี 2 ข่าว ได้แก่
 - ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย และ
 - ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน
- อันดับ 3 ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย
- อันดับ 4 ข่าวค่าเงินบาท
- อันดับ 5 มี 2 ข่าว ได้แก่
 - ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ
 - และ ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
- อันดับ 7 ข่าวห่วยออนไลน์

2.2 อันดับความสำคัญวัดจากเนื้อที่ ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับแต่ละข่าวดังนี้

- อันดับ 1 ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย
- อันดับ 2 ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน
- อันดับ 3 ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย
- อันดับ 4 ข่าวค่าเงินบาท
- อันดับ 5 ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ
- อันดับ 6 ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
- อันดับ 7 ข่าวห่วยออนไลน์

2.3 อันดับความสำคัญวัดจากน้ำหนักความสำคัญ ผลการวิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับแต่ละข่าวดังนี้

- อันดับ 1 ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย
- อันดับ 2 ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน
- อันดับ 3 ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย
- อันดับ 4 ข่าวค่าเงินบาท
- อันดับ 5 ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ
- อันดับ 6 มี 2 ข่าว ได้แก่
 - ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และ
 - ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

2.4 อันดับความสำคัญวัดจากความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนักความสำคัญ ดังต่อไปนี้

- อันดับ 1 ข่าวกฎหมายในธนาคารกรุงไทย
- อันดับ 2 ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน
- อันดับ 3 ข่าวกฎหมายหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย
- อันดับ 4 ข่าวค่าเงินบาท
- อันดับ 5 ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ
- อันดับ 6 ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
- อันดับ 7 ข่าวห่วยออนไลน์

ผลการวิจัยในส่วนของการวิจัยเชิงสำรวจ (SURVEY RESEARCH) สรุปผลได้ดังนี้

1. การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปที่ทำการศึกษามีจำนวน 100 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 66 คน เพศหญิงจำนวน 34 คน กลุ่มผู้อ่านกว่าร้อยละ 40.0 มีอายุอยู่ในช่วง 20-29 ปี ร้อยละ 28.0 อายุต่ำกว่า 20 ปี และร้อยละ 20.0 อายุ 30-39 ปี ที่เหลือจะมีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ กลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 60.0 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 46.0 ยังคงเป็นนักเรียน/นักศึกษา และอีกร้อยละ 40.0 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานในบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจและข้าราชการ และมากกว่าร้อยละ 60.0 มีรายได้มากกว่า 3,000 บาท ถึง 10,000 บาท

กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปมีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.11) จากโทรทัศน์ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.09) จากวิทยุกระจายเสียงในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.11) จากสื่อวารสารธุรกิจในระดับต่ำ (ค่าเฉลี่ย 1.46) และจากสื่อบุคคลในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 1.56)

ส่วนกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจที่ทำการศึกษามีจำนวน 100 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 64 คน เพศหญิงจำนวน 36 คน กลุ่มผู้อ่านกว่าร้อยละ 40.0 มีอายุอยู่ในช่วง 20-29 ปี และร้อยละ 32.0 อายุ 30-39 ปี ที่เหลือมีอายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ กลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 60.0 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี อีกร้อยละ 47.0 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานในบริษัทเอกชน ร้อยละ 17.0 ยังคงเป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ

12.0 เป็นเจ้าของกิจการ (เล็ก,กลาง,ใหญ่) ร้อยละ 10.0 เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและข้าราชการ และมากกว่าร้อยละ 60.0 มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป

กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.34) จากโทรทัศน์ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.29) จากวิทยุกระจายเสียงในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.17) จากสื่อวารสารธุรกิจในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 1.75) และจากสื่อบุคคลในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 1.93)

เมื่อพิจารณาจากการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่า ทั้งกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ เปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาเป็นสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุกระจายเสียง สื่อบุคคล และสื่อวารสารธุรกิจ ตามลำดับ

นอกจากนี้ หากมองประเภทของข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับจากหนังสือพิมพ์ จะเห็นว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์เพื่ออ่านข่าวบันเทิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.0 ส่วนกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์เพื่ออ่านข่าวเศรษฐกิจ บทความและบทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.0

กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กว่าร้อยละ 50.0 มีความสนใจต่อข่าวสารเศรษฐกิจในระดับปานกลาง และกว่าร้อยละ 58.0 มีการเปิดรับหนังสือพิมพ์ตั้งแต่ 4 วันขึ้นไป/สัปดาห์ แต่ร้อยละ 48.0 มีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์เพียง 1-3 วัน/สัปดาห์ ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านแต่ละครั้งจะอยู่ในช่วงระหว่าง มากกว่า 30 นาที แต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง และส่วนใหญ่มีปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อครั้งประมาณ อ่านครั้งหนึ่ง หรือ อ่านเกือบทั้งฉบับ และสำหรับเหตุผลหลักในการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ก็คือเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 53.0 และเพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ผลกระทบที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 43.0

กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กว่าร้อยละ 43.0 มีความสนใจต่อข่าวสารเศรษฐกิจในระดับมาก และร้อยละ 19.0 มีความสนใจในระดับมากที่สุด อีกทั้ง กว่าร้อยละ 70.0 มีการเปิดรับหนังสือพิมพ์ตั้งแต่ 4 วันขึ้นไป/สัปดาห์ แต่ร้อยละ 45.0 มีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ 4 วันขึ้นไป/สัปดาห์ ที่เหลือประมาณร้อยละ 41.0 เปิดรับ1-3 วัน/สัปดาห์ ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านแต่ละครั้งจะอยู่ในช่วงระหว่าง มากกว่า 30 นาที แต่ไม่เกิน

1 ชั่วโมง และส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 60.0 มีปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อครั้งประมาณ อ่านครั้งหนึ่ง หรือ อ่านเกือบทั้งฉบับ และสำหรับเหตุผลหลักในการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ก็คือเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 60.0 และเพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ผลกระทบที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 49.0 และเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงประกอบการทำงาน ร้อยละ 42.0

2. การใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์

กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปได้ใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 2.9 โดยใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาความรู้และความเข้าใจในประเด็นปัญหาเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.61) เพื่อทราบถึงแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ (ค่าเฉลี่ย 3.47) เพื่อตอบสนองความสนใจส่วนตัว (ค่าเฉลี่ย 3.35) เพื่อใช้เป็นประเด็นสนทนากับบุคคลอื่น (ค่าเฉลี่ย 3.32) เพื่อเปรียบเทียบความคิดของตนเองกับบุคคลอื่น (ค่าเฉลี่ย 3.20) ส่วนหัวข้อการใช้ประโยชน์ที่มีค่าน้อยที่สุด คือ เพื่อใช้ประโยชน์ในการลงทุน เล่นหุ้น และ ใช้ประโยชน์ในการซื้อบ้านและที่ดิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 2.37

กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจได้ใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลางด้วยเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยที่ 2.99 โดยใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาความรู้และความเข้าใจในประเด็นปัญหาเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.78) เพื่อทราบถึงแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ (ค่าเฉลี่ย 3.60) เพื่อใช้เป็นประเด็นสนทนากับบุคคลอื่น (ค่าเฉลี่ย 3.52) เพื่อตอบสนองความสนใจส่วนตัว (ค่าเฉลี่ย 3.35) เพื่อเปรียบเทียบความคิดของตนเองกับบุคคลอื่น (ค่าเฉลี่ย 3.34) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการตลาดก่อนการลงทุน (ค่าเฉลี่ย 3.06) ส่วนหัวข้อการใช้ประโยชน์ที่มีค่าน้อยที่สุด คือ เพื่อใช้เป็นกรณีศึกษาในการสอนหนังสือ (ค่าเฉลี่ย 2.04)

3. ความพึงพอใจที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์

จากการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.27 โดยผู้อ่านมีความพึงพอใจด้านข่าวสารความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.49) รองลงมาคือความพึงพอใจด้านข้อคิดเห็นหรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่ได้รับรู้ (ค่าเฉลี่ย 3.37) ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อตนเอง (ค่าเฉลี่ย 3.33) และความพึงพอใจด้านข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้รับ (ค่าเฉลี่ย

3.28) ส่วนหัวข้อที่กลุ่มผู้อ่านมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 2.88)

นอกจากนี้ กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปยังเห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.57 โดยประเด็นข่าวที่ต้องการให้นำเสนอมากที่สุดคือ ข่าวเศรษฐกิจต่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อไทย (ค่าเฉลี่ย 3.93) ตามมาด้วยข่าวเกี่ยวกับปัญหาค่าครองชีพและผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่มีต่อประชาชน (ค่าเฉลี่ย 3.87) ข่าวราคาสินค้าอุปโภคบริโภค (ค่าเฉลี่ย 3.83) และข่าวสถาบันการเงิน (3.69) ส่วนประเด็นข่าวที่กลุ่มผู้อ่านต้องการให้นำเสนอน้อยที่สุด คือ ข่าวตลาดหลักทรัพย์และข่าวหุ้น (ค่าเฉลี่ย 3.08)

สำหรับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจนั้น พบว่ามีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.46 โดยผู้อ่านมีความพึงพอใจด้านข่าวสารความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.67) รองลงมาคือ ความพึงพอใจด้านข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้รับ (ค่าเฉลี่ย 3.48) ความพึงพอใจด้านข้อคิดเห็นหรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่ได้รับรู้ (ค่าเฉลี่ย 3.47) ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อตนเอง (ค่าเฉลี่ย 3.47) ส่วนหัวข้อที่กลุ่มผู้อ่านมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.25)

กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจยังเห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.73 โดยประเด็นข่าวที่ต้องการให้นำเสนอมากที่สุดคือ ข่าวเศรษฐกิจต่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อไทย (ค่าเฉลี่ย 4.12) ตามมาด้วยข่าวเกี่ยวกับปัญหาค่าครองชีพและผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่มีต่อประชาชน (ค่าเฉลี่ย 4.01) ข่าวนโยบายการเงินการคลังของรัฐ (ค่าเฉลี่ย 3.91) ข่าวสถาบันการเงิน (ค่าเฉลี่ย 3.89) และ ข่าวราคาสินค้าอุปโภคบริโภค (ค่าเฉลี่ย 3.87) ส่วนประเด็นข่าวที่กลุ่มผู้อ่านต้องการให้นำเสนอน้อยที่สุด คือ ข่าวธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (ค่าเฉลี่ย 3.31)

นอกจากนี้ จากการสอบถามความเห็นของกลุ่มผู้อ่านเกี่ยวกับลักษณะการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ พบว่า กว่าร้อยละ 50.0 ของกลุ่มผู้อ่านทั้งสองประเภทมีความเห็นตรงกันว่าหนังสือพิมพ์ได้นำเสนอข่าวเศรษฐกิจในปริมาณที่มากเพียงพอ แต่ส่วนใหญ่ยังไม่มีความพึงพอใจ ร้อยละ 17.5 บอกว่า ควรเสนอข่าวตามความเป็นจริง ร้อยละ 13.5 เห็นว่าควรเสนอข่าวด้วยความเป็นกลางไม่ลำเอียง ร้อยละ 10.5 เห็นว่าควรมีการวิเคราะห์ข่าวเจาะลึก ขยายรายละเอียด

ของข่าวมากขึ้น ร้อยละ 9.5 เห็นว่าควรใช้ภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย ไม่ใช่ศัพท์วิชาการมากเกินไป ร้อยละ 8.5 เห็นว่าควรมีข่าวสารหลากหลายและจัดหมวดหมู่และประเด็นให้ชัดเจน

4. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

จากผลของการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปรากฏผลดังนี้

อันดับ 1 ข่าวค่าเงินบาท

อันดับ 2 ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

อันดับ 3 ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน

อันดับ 4 ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย

อันดับ 5 ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย

อันดับ 6 ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

อันดับ 7 ข่าวห่วยออนไลน์

5. วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

จากผลของการตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

อันดับ 1 ข่าวมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

อันดับ 2 ข่าวค่าเงินบาท

อันดับ 3 ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน

อันดับ 4 ข่าวปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย

อันดับ 5 ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย

อันดับ 6 ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ

อันดับ 7 ข่าวห่วยออนไลน์

ส่วนผลการวิจัยในส่วนของการสัมภาษณ์เจาะลึก (DEPTH INTERVIEW) นั้น ได้เลือกสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำงานในสถาบันการเงิน เจ้าของกิจการ อาจารย์ และ สื่อมวลชน เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ และการจัดอันดับข่าวสารทางเศรษฐกิจ สามารถสรุปได้ดังนี้

การเปิดรับข่าวสาร

กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจในปริมาณค่อนข้างสูง และติดตามค่อนข้างต่อเนื่อง หนังสือพิมพ์ที่นิยมเปิดรับได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการรายวัน ประชาชาติธุรกิจ ฐานเศรษฐกิจ บางกอกโพสต์ และ เดอะเนชั่น

ในส่วนของความเชื่อถือที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์นั้น พบว่าในเบื้องต้น ส่วนใหญ่ให้ความเชื่อถือเพียง 50/50 เท่านั้น ต่อจากนั้น จะทำการเช็คข่าวจากแหล่งข่าวบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือตรวจสอบข่าวจากสื่ออื่นๆ เพื่อความถูกต้องอีกครั้ง ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งได้แสดงทัศนะว่า แม้ว่าจะเชื่อถือหนังสือพิมพ์ได้ไม่มากนัก แต่ก็จำเป็นต้องอ่านข่าวเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์อยู่ดี เพราะอย่างน้อยก็ช่วยให้ทราบถึงแนวโน้มทางเศรษฐกิจว่าตอนนี้กำลังเป็นไปในทิศทางใด นอกจากนี้ ข่าวที่มีการระบุชื่อแหล่งข่าวอย่างชัดเจน จะได้รับความเชื่อถือค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ให้สัมภาษณ์ที่ทำงานในวงการตลาดหุ้น กลับเห็นว่า หนังสือพิมพ์เสนอข่าวหุ้นได้ค่อนข้างน่าเชื่อถือ เพราะบ่อยครั้ง มักจะมีสัญญาณบอกเหตุล่วงหน้า ซึ่งในที่สุดเหตุการณ์ก็เป็นจริงตามนั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่างพบว่าค่อนข้างแตกต่างกันตามลักษณะงานอาชีพ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับปัจจัยที่มากกระทบกับดอกเบี้ย ช่วยให้รู้ถึงทิศทางของธนาคารว่าควรเป็นไปอย่างไร
2. ทราบความคืบหน้าเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของลูกค้ำที่มาขอกู้เงินและทำสินเชื่อกับธนาคาร
3. ช่วยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไปทางเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการส่งออก การเงินการคลัง NPL ภาคอุตสาหกรรม ราคาน้ำมัน และการ lay-off พนักงาน
4. ก่อให้เกิดประโยชน์สำหรับตลาดหุ้น เนื่องจากหนังสือพิมพ์มักจะมีสัญญาณบ่งชี้ล่วงหน้าให้ทราบ นอกจากนี้ ยังช่วยในการวิเคราะห์แนวโน้มของตลาดหุ้นให้กับลูกค้ำได้
5. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการทำงาน
6. เป็นประเด็นที่อาจารย์นำมาถกกับนักศึกษาในชั้นเรียน

ความพึงพอใจที่ได้รับและสิ่งที่ต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยพอใจกับวิธีการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์มากนัก แต่ที่จำเป็นต้องเปิดรับก็เพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจที่กำลังเป็นไปในทิศทางใด

สำหรับสิ่งที่ต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุงในการเสนอข่าว มีดังนี้

1. ควรนำเสนอข่าวอย่างเป็นกลางมากขึ้น
2. ควรนำเสนอข่าวอย่างเป็นเหตุเป็นผล อย่าก่อให้เกิดความตื่นตระหนกในสังคม เพราะประเด็นปัญหาเศรษฐกิจเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและกระทบประชาชนในวงกว้าง ในทางกลับกัน มีผู้เห็นว่าการเสนอข่าวที่ทำให้เกิดความตื่นตระหนกนั้น ไม่ได้เป็นสิ่งที่ผิดจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์ หากเป็นการนำเสนอครอบคลุมรอบด้าน พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีป้องกันและแก้ไขที่ชัดเจน
3. ต้องมีการระบุชื่อแหล่งข่าวให้ชัดเจน
4. คนทำข่าวควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจให้ลึกซึ้งมากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อจะได้นำเสนอข่าวเศรษฐกิจในเชิงมหภาคให้ประชาชนเข้าใจได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

การจัดอันดับข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คน ได้มีการจัดอันดับข่าวสารทางเศรษฐกิจค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยมีการจัดอันดับตรงกัน 3 ข่าวคือ อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวหวยออนไลน์ ส่วนอันดับ 1-4 มีการสลับสับเปลี่ยนแตกต่างกันไป ดังตารางที่ 5.1 ต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.1 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	ดัชนีความართิพ	สมชายพรศิริเจริญพันธุ์	สิริลักษณ์เพ็ชรเจริญ	เฉลิมชัยชอคมาลัย	จินดาแสงสว่าง
-ปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	1	2	2	3	4
-ค่าเงินบาท	2	4	3	2	1.5
-น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	3	1	4	1	1.5
-มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	4	3	1	4	3
-ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	5	5	5	5	5
-การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ	6	6	6	6	6
-หวยออนไลน์	7	7	7	7	7

เมื่อนำการจัดอันดับข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างไปเปรียบเทียบกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปและกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจพบว่าค่อนข้างใกล้เคียงกัน กล่าวคือมีการจัดอันดับตรงกัน 3 ข่าวคือ อันดับ 5 ได้แก่ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย อันดับ 6 ได้แก่ ข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข่าวหวยออนไลน์ ส่วนอันดับ 1-4 มีการสลับสับเปลี่ยนแตกต่างกันไป แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ กับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจโดยการตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นค่อนข้างสอดคล้องกัน ดังตารางที่ 5.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เปรียบเทียบกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	สุจินต์	สมชาย	ศิริลักษณ์	เฉลิมชัย	จินตนา	วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่าน นสพ. รายวันทั่วไป	วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่าน นสพ. รายวันธุรกิจ
-ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	1	2	2	3	4	4	4
-ค่าเงินบาท	2	4	3	2	1.5	1	2
-น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	3	1	4	1	1.5	3	3
-มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	4	3	1	4	3	2	1
-ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	5	5	5	5	5	5	5
-การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	6	6	6	6	6	6	6
ห่วยออนไลน์	7	7	7	7	7	7	7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ เมื่อนำการจัดอันดับข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ไปเปรียบเทียบกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ พบว่าไม่สอดคล้องกัน ยกเว้นการจัดอันดับข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจที่มีการจัดอันดับตรงกัน 1 ข่าว คือ ข่าวห่วยออนไลน์ (อันดับ 7) ดังตารางที่ 5.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เปรียบเทียบกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	สุจินต์	สมชาย	ศิริลักษณ์	เฉลิมชัย	จินตนา	วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของ นสพ. รายวันทั่วไป	วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของ นสพ. รายวันธุรกิจ
-ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	1	2	2	3	4	5	3
-ค่าเงินบาท	2	4	3	2	1.5	3	4
-น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	3	1	4	1	1.5	2	2
-มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	4	3	1	4	3	6	6
-ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	5	5	5	5	5	1	1
-การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ	6	6	6	6	6	7	5
ห่วยออนไลน์	7	7	7	7	7	4	7

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ผลการวิจัยสนับสนุนเฉพาะสมมติฐานที่ 1 ทำให้ทราบว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปและหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสำคัญกับประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน แต่จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทให้ความสำคัญต่อหัวข้อข่าวใหญ่เหมือนกัน อาทิเช่น กำหนดให้

ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย เป็นอันดับ 1 เหมือนกัน และให้ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันเป็นอันดับ 2 เช่นเดียวกัน ดังตารางที่ 5.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.4 เปรียบเทียบระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับรายวันธุรกิจ

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับที่ประเมินโดยหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	อันดับที่ประเมินโดยหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ
-ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	1	1
-น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2	2
-ค่าเงินบาท	3	4
-ห่วยออนไลน์	4	7
-ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	5	3
-มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	6	6
-การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	7	5

เมื่อแยกพิจารณาข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ โดยดูจากการจัดอันดับความสำคัญของข่าวทั้ง 7 ประเด็น พบว่า มีข่าวที่จัดอันดับตรงกัน 3 คู่ คือ ข่าวปัญหาในธนาคารกรุงไทย (อันดับ 1) ข่าวน้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน (อันดับ 2) และข่าวการเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ (อันดับ 6) ส่วนข่าวที่เหลือถูกจัดอันดับไว้ต่างกันดังนี้ คือ มีเพียง 2 คู่ ที่มีผลต่างระหว่างอันดับเท่ากันคือ 2 ส่วนที่เหลืออีก 2 คู่ มีผลต่างอันดับเท่ากับ 1 และ 3 (ดังตารางที่ 4.6.1 ในบทที่ 4) ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ออกมาค่อนข้างสูง (0.6786)

ตารางที่ 4.6.1 เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดได้จากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับที่ประเมินโดยหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	อันดับที่ประเมินโดยหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	ความแตกต่าง (D)
-ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	1	1	0
-น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2	2	0
-ค่าเงินบาท	3	4	1
-ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	5	3	2
-ห่วยออนไลน์	4	7	3
-มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	6	6	0
-การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	7	5	2

อย่างไรก็ตาม จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสมมติฐานที่ 1 ที่ได้ค่าเท่ากับ 0.6786 นั้น ถือได้ว่าเป็นตัวเลขที่ออกมาค่อนข้างสูง ดังนั้น หากตั้งค่าความคลาดเคลื่อนไว้ที่ .10 แล้ว ก็จะทำให้ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป มีความสอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ อย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ .10

สมมติฐานที่ 2 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไม่สอดคล้องกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

สมมติฐานที่ 3 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ไม่สอดคล้องกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

แม้ว่าวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปและรายวันธุรกิจจะไม่สอดคล้องกัน แต่สิ่งที่พบว่าเหมือนกันก็คือ หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปไม่ใช่ผู้กำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจก็ไม่ได้เป็นผู้กำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจด้วยเช่นกัน เนื่องจาก วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของทั้ง 2 กลุ่มไม่สอดคล้องกัน ดังตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 เปรียบเทียบวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของ นสพ. รายวันทั่วไป	วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่าน นสพ. รายวันทั่วไป	วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของ นสพ. รายวันธุรกิจ	วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่าน นสพ. รายวันธุรกิจ
-ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	1	5	1	5
-น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2	3	2	3
-ค่าเงินบาท	3	1	4	2
-ห่วยออนไลน์	4	7	7	7
-ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	5	4	3	4
-มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	6	2	6	1
-การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	7	6	5	6

สำหรับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปนั้น พบว่า ไม่มีการจัดอันดับตรงกันแม้แต่ข้อเดียว ผลต่างระหว่างอันดับของแต่ละคู่มิค่าห่างกันตั้งแต่ 1 ถึง 4 โดยมีถึง 2 คู่ที่มีผลต่างระหว่างอันดับห่างกันถึง 4 และมี 3 คู่ที่มีผลต่างระหว่างอันดับห่างกัน 1 ส่วนที่เหลือมีอันดับต่างกัน 2 และ 3 (ดังตารางที่ 4.6.3 ในบทที่ 4) ซึ่งจากการที่ไม่มีการจัดอันดับตรงกันแม้แต่คู่เดียว อีกทั้ง ผลต่างระหว่างอันดับมีค่าห่างกันในช่วง 3 และ 4 ถึง 3 คู่ จึงส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ออกมาต่ำสุดเมื่อเทียบกับคู่อื่น (0.1429)

ตารางที่ 4.6.3 เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดได้จากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับที่ประเมินโดยหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	อันดับที่ประเมินโดยกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	ความแตกต่าง (D)
-ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	1	5	4
-น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2	3	1
-ค่าเงินบาท	3	1	2
-ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	5	4	1
-ห่วยออนไลน์	4	7	3
-มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	6	2	4
-การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครธนของแบงก์ชาติ	7	6	1

ส่วนวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ พบว่าจัดอันดับตรงกันเพียง 1 คู่ คือ ข่าวห่วยออนไลน์ (อันดับ 7) ผลต่างระหว่างอันดับของแต่ละคู่มิค่าห่างกันตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยมีถึง 3 คู่ที่มีผลต่างระหว่างอันดับห่างกัน 1 ส่วนที่เหลือมีอันดับต่างกัน 2 , 4 และ 5 (ดังตารางที่ 4.6.5 ในบทที่ 4) ซึ่งแม้ว่าจะมีผลต่างระหว่างอันดับห่างกันถึง 4 และ 5 คล้ายกับคู่ของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป แต่เนื่องจากการจัดอันดับตรงกัน 1 คู่ จึงส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (0.2143) มีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป (0.1429) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6.5 เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่วัดได้จากหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ข่าวสารทางเศรษฐกิจ	อันดับที่ประเมิน โดยหนังสือพิมพ์ รายวันธุรกิจ	อันดับที่ประเมิน โดยกลุ่มผู้อ่าน หนังสือพิมพ์ รายวันธุรกิจ	ความ แตกต่าง (D)
-ปัญหาในธนาคารกรุงไทย	1	5	4
-น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน	2	3	1
-ค่าเงินบาท	4	2	2
-ปัญหาหนี้เสีย(เอ็นพีแอล)ของสถาบันการเงินไทย	3	4	1
-ห่วยออนไลน์	7	7	0
-มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	6	1	5
-การเพิ่มทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ	5	6	1

อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ มากกว่าที่หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปมีอิทธิพลต่อกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เนื่องจาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ($\rho = 0.2143$) มีค่ามากกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ($\rho = 0.1429$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับแบบจำลองการกำหนดวาระข่าวสารของ Mc.Combs และ Shaw ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างวาระข่าวสารของสื่อมวลชนกับวาระข่าวสารของคนในสังคม ดังแผนภาพต่อไปนี้

แบบจำลองการกำหนดวาระข่าวสารของ McCombs และ Shaw

จากแบบจำลองนี้สามารถอธิบายได้ว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมซึ่งแทนด้วย X1, X2, X3, X4, X5 และ X6 มีความสำคัญในตัวเองเท่ากัน แต่เมื่อสื่อมวลชนนำประเด็นเหล่านี้มาเสนอต่อสาธารณชน ก็มีการให้น้ำหนักของแต่ละประเด็นปัญหาที่แตกต่างกันออกไป ปรากฏตามความถี่ เนื้อที่ และน้ำหนักความสำคัญของข่าวที่นำเสนอ ดังแสดงด้วยรูปแท่งตามแนวนอนที่มีขนาดไม่เท่ากัน และเมื่อประชาชนได้บริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนแล้ว ก็เกิดการรับรู้หรือตระหนักในประเด็นปัญหาทั้ง 6 ประเด็นแตกต่างกันไปตามน้ำหนักความสำคัญที่สื่อมวลชนเสนอ

แม้ว่าผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 และ 3 จะปรากฏผลวิจัยว่าวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ซึ่งการที่ผลทดสอบสมมติฐานที่ 2 และ 3 ไม่สอดคล้องตามแนวคิดของการกำหนดวาระข่าวสารนั้น น่าจะเกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่เป็น “นายทวารข่าวสาร” (GATEKEEPER) จึงให้อันดับความสำคัญของข่าวเศรษฐกิจตามลักษณะ “คุณค่าข่าว” (NEWS VALUE) ในขณะที่ กลุ่มผู้

อ่านทั้งประเภทรายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ ต่างให้อันดับความสำคัญของข่าวเศรษฐกิจตามลักษณะหัวข้อข่าวที่ส่งผลกระทบ หรือมีความเกี่ยวข้องกับตนเองเป็นหลัก

2. ในการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านทั้ง 2 ประเภทนั้น ไม่ได้เปิดรับข่าวจากหนังสือพิมพ์แต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีการเปิดรับจากสื่ออื่นๆด้วย ดังนั้น จึงอาจจะเป็นไปได้ว่าอาจจะมีปัจจัยอื่นเข้ามาเป็นตัวแปรแทรกซ้อน อาทิ การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุกระจายเสียง สื่อวารสารธุรกิจ และสื่อบุคคล รวมทั้ง ความสนใจส่วนตัว อาชีพการงานที่เกี่ยวข้องเรื่องเศรษฐกิจ และผลกระทบส่วนตัวทางเศรษฐกิจที่แต่ละบุคคลได้รับ ล้วนแล้วแต่มีส่วนทำให้ความสนใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจในประเด็นต่างๆแตกต่างกันออกไป
3. พิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงสำรวจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในส่วนกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั่วไปนั้น เป็นนักเรียน/นักศึกษา มากกว่า 46% ซึ่งในจุดนี้ อาจจะทำให้ผลที่ได้เกิดความคลาดเคลื่อน เพราะกลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีความหลากหลายกระจายตามลักษณะงานอาชีพต่างๆอย่างที่ควรจะเป็น

สมมติฐานที่ 4 วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ไม่แตกต่างกับ วาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

จากการที่ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 4 แสดงว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปและหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจไม่ใช่ผู้กำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ตามทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร เนื่องจากวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของทั้ง 2 กลุ่มต่างก็ไม่สอดคล้องกัน

การที่ผลวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 4 น่าจะมีปัจจัยอื่นที่เป็นตัวแปรแทรกซ้อน ดังจะเห็นได้จากการพิจารณาการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า แม้ว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจจะเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และ 3.34 ตามลำดับ) แต่เมื่อเทียบกับการเปิดรับสื่อประเภทอื่น โดยเฉพาะโทรทัศน์ จะเห็นได้ว่ามีค่าเฉลี่ยเกือบใกล้เคียงกันกับหนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และ 3.29 ตามลำดับ) จากจุดนี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้อ่านทั้ง 2 กลุ่ม มีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ในระดับสูงเกือบใกล้เคียงกัน

ดังนั้น สื่อโทรทัศน์น่าจะเป็นตัวแปรแทรกซ้อนที่ทำให้การประเมินอันดับข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ไม่สอดคล้องกับวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ประเมิน โดยหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชนแตกต่างกันตามไปด้วย

จากแนวคิดในเรื่องลักษณะทางประชากรของผู้รับสาร ที่บอกว่า การที่ประชากรแต่ละคนมีลักษณะแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน เพศ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพในครอบครัว ล้วนแล้วแต่มีผลทำให้พฤติกรรมกาเลือกเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน รวมทั้ง ยังเลือกสนใจเลือกรับรู้ เลือกตีความและเลือกจดจำแตกต่างกันด้วย โดย Schramm (1973, อ้างถึงใน ขนิษฐา สว่างศวีจิตร, 2540, หน้า 28) กล่าวถึง องค์ประกอบในการเลือกรับข่าวสารของผู้รับสารดังนี้

1. ประสบการณ์ของผู้รับสาร แสวงหาข่าวสารแตกต่างกัน
2. การประเมินประโยชน์ของข่าวสาร ผู้รับสาร แสวงหาข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ภูมิหลังแตกต่างกัน ทำให้มีความสนใจต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดความแตกต่างกันในพฤติกรรมกาเลือกรับสาร และเนื้อหาข่าวสาร
5. ความสามารถในการรับสาร เกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจที่ทำให้มีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารต่างกัน
6. บุคลิกภาพ ทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวจิตใจ และพฤติกรรมของผู้รับสาร
7. อารมณ์ สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของสาร หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของสารได้
8. ทัศนคติ จะเป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสารที่ได้รับ

แต่ผลการวิจัยกลับสนับสนุนแนวคิดนี้เพียงบางส่วน กล่าวคือพบว่า อายุ อาชีพ และรายได้ ต่อเดือน ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ ทำให้ปริมาณกาเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกันตามไปด้วยอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในขณะที่ เพศ การศึกษา และสถานภาพทางครอบครัวที่แตกต่างกันของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ ไม่ทำให้ปริมาณการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกันแต่อย่างใด

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านอายุของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปที่มีอายุ 20-29 ปี มีการเปิดรับหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ ต่ำกว่า 20 ปี และ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ 20.0 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ที่มีอายุ 20-29 ปี มีการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0

ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ (GILEN AND MORGAN, อ้างถึงใน ชีรภัทร์ เสรีรังสรรค์, 2529) พบว่าผู้ที่มีวัยระหว่าง 35-64 ปี บอกรับหนังสือพิมพ์มากกว่าผู้ที่อยู่ในวัยอื่นๆ แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยในประเทศไทย พบว่า ผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 20-24 ปี อ่านหนังสือพิมพ์เป็นสัดส่วนสูงกว่าผู้ที่อยู่ในช่วงอายุอื่นๆ ผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี ดูโทรทัศน์มากที่สุด ส่วนผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 55-59 ปี ฟังวิทยุ และชมโทรทัศน์มากที่สุด แต่ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อ่านหนังสือพิมพ์น้อยที่สุด และไม่ใช้สื่อทุกประเภทสูงสุด

ด้านอาชีพ พบว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปที่มีการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ ผู้ที่ยังเป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.0 ตามมาด้วย บุคคลที่เป็นพนักงานในบริษัทเอกชน และพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 22.0 และ 18.0 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจที่มีการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ บุคคลที่เป็นพนักงานในบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 47.0 ตามมาด้วย นักเรียน/นักศึกษา เจ้าของกิจการ(เล็ก, กลาง, ใหญ่) และพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 17.0, 12.0 และ 10.0 ตามลำดับ

ในส่วนของรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปที่มีรายได้ในช่วงมากกว่า 3,000 บาท ถึง 5,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.0 ตามมาด้วย รายได้ในช่วง มากกว่า 5,000 บาท ถึง 10,000 บาท และ มากกว่า 10,000 บาท ถึง 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.0 และ 15.0 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจที่มีรายได้ในช่วงมากกว่า 5,000 บาท ถึง 10,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามมาด้วย ผู้ที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท, มากกว่า 15,000 บาท ถึง

20,000 บาท และ มากกว่า 10,000 บาท ถึง 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.0, 17.0 และ 16.0 ตามลำดับ

อาชีพและรายได้ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านหนังสือพิมพ์ โดยทั่วไปจำนวนคนอ่านหนังสือพิมพ์จะเพิ่มขึ้นตามอายุจนกระทั่งถึงวัย 30 ปี แล้วจะคงที่ โดยไม่เปลี่ยนแปลงหรือลดน้อยลงเล็กน้อย คนที่มีการศึกษาน้อยมักอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อความบันเทิง ชอบอ่านข่าวที่ตื่นเต้น และดูรูปภาพ ส่วนคนที่มีการศึกษาสูงมักอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อความบันเทิงน้อยลง แต่จะอ่านเพื่อต้องการทราบข่าวคราวและงานด้านสังคมมากขึ้น (สิริพร จิตรภักดิ์ธรรม, อ้างแล้ว, หน้า 114)

เป็นที่ยอมรับกันว่า รายได้ของประชาชนมีบทบาทสำคัญมากสำหรับผู้รับสารที่ประสงค์จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์ และรายได้ย่อมเป็นเครื่องกำหนดความต้องการของบุคคล ตลอดจนกำหนดความคิดของบุคคลเกี่ยวกับสื่อต่างๆ และพฤติกรรมต่างๆ ด้วย

ดังนั้น บุคคลที่มีรายได้สูง หรือเรียกรวมๆกันว่าฐานะทางเศรษฐกิจดี กลุ่มบุคคลเหล่านี้มักจะใช้สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อมวลชนต่างๆ มากด้วย และการใช้สื่อก็มักใช้เพื่อแสวงหาเรื่องราวข่าวสารหนัก เช่น บทบรรณาธิการ เรื่องการบ้านการเมือง ปัญหาสังคม และปัญหาเศรษฐกิจต่างๆ เป็นต้น

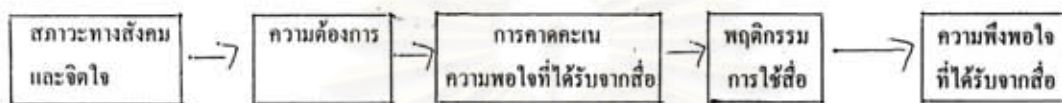
กล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับผลของการทดสอบ สมมติฐานที่ 5 นี้ สามารถอธิบายได้ในแง่ที่ว่างานวิจัยครั้งนี้ เลือกศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจในช่วงภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งประเด็นเศรษฐกิจเป็นเรื่องที่ประชาชนกำลังให้ความสนใจ เพราะเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง ทำให้ประชาชนไม่ว่า จะเป็นเพศชายหรือหญิง บุคคลที่มีระดับการศึกษาและสถานภาพทางครอบครัวที่ต่างกัน ต่างก็ให้ความสนใจและเปิดรับข่าวสารความเป็นไปทางเศรษฐกิจมากขึ้นกว่าเดิม กล่าวคือ ประชาชนรับรู้ว่ ขณะนี้ ประเด็นสำคัญทางเศรษฐกิจที่กำลังเป็นที่กล่าวขานในสังคมคืออะไร แต่การลงลึกถึงรายละเอียดเกี่ยวกับข่าวสารทางเศรษฐกิจนั้น เชื่อว่าจะแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษาและลักษณะทางประชากรด้านอื่นๆ อย่างแน่นอน

สมมติฐานที่ 6 การเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชน

สมมติฐานที่ 7 ประชาชนที่เปิดรับและใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ในปริมาณสูง มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 และ 7 นั้น พบว่าสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ดังแบบจำลองของ Katz และคณะ ดังนี้

แบบจำลองการใช้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534)

“การศึกษาการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจ คือการศึกษาเกี่ยวกับ (1) สภาวะของสังคมและจิตใจที่มีผลต่อ (2) ความต้องการของบุคคลซึ่งนำไปสู่ (3) การคาดคะเนเกี่ยวกับ (4) สื่อและแหล่งที่มาของสาร การคาดคะเนนี้นำไปสู่ (5) ความแตกต่างกันในการใช้สื่อ และพฤติกรรมอื่นๆของแต่ละบุคคลยังผลให้เกิด (6) ความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่อ และ (7) ผลอื่นๆที่บางครั้งมิได้คาดหมายมาก่อน (อ้างถึงใน ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534)

นอกจากนี้ ผลการทดสอบสมมติฐานยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ McCombs และ Becker (1979, อ้างถึงใน ขนิษฐา สว่างสวัสดิ์, หน้า 41) ที่พบว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ หรือสื่อต่างๆ ขึ้นอยู่กับเหตุผล 6 ประการด้วยกันคือ

1. เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวและสังเกตการณ์รอบตัว (Surveillance) เพื่อที่จะได้รู้ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น เพื่อให้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และเรียนรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้
2. เพื่อใช้ข่าวสารที่ได้มานั้นเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจ (Decision)
3. เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ใช้เป็นประโยชน์ในการถกเถียงปัญหาประจำวันกับบุคคลอื่นๆ (Discussion)
4. เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกัน (Participating) อยู่ในเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นด้วย
5. เพื่อใช้ข่าวสารที่ได้จากสื่อมวลชน เสริมความคิดที่มีอยู่เดิม (Reinforcement) ให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งช่วยสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำลงไปแล้ว
6. เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ (Relaxing) และเพื่อความบันเทิง (Entertainment)

สมมติฐานที่ 8 ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจได้ใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันกับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป แต่กลุ่มผู้อ่านทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 8

ส่วนการทดสอบสมมติฐานที่ 8 นั้น พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ และรายวันทั่วไป มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน แต่มีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน ซึ่งในจุดนี้สามารถอธิบายได้ในแง่ที่ว่า ในช่วงภาวะวิกฤตเศรษฐกิจประชาชนหันมาให้ความสนใจต่อประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจมากขึ้น เพราะเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกับระบบเงินฝากของประชาชน เรื่องปัญหาราคาน้ำมันซึ่งส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและค่าครองชีพของประชาชน ดังนั้น กลุ่มผู้อ่านทั้ง 2 ประเภท จึงได้มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน แต่ในแง่ของการบริโภคข้อมูลข่าวสาร กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจน่าจะมีความต้องการรายละเอียดเกี่ยวกับข่าวสารทางเศรษฐกิจในเชิงลึกมากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป แต่หนังสือพิมพ์ไม่สามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางเศรษฐกิจได้อย่างมีคุณภาพเพียงพอกับความต้องการ ส่งผลให้กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจน้อยกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และ หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้กำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ ดังนั้น จึงน่าจะมีการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดวาระข่าวสารของสื่อมวลชน ในแง่ที่ว่า สื่อมวลชนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือพิมพ์ยังคงมีอิทธิพลในการกำหนดวาระข่าวสารให้มีความสำคัญในสายตาประชาชนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด รวมถึงมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลกระทบต่อการกำหนดวาระข่าวสารของสื่อมวลชน
2. จากการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป และรายวันธุรกิจ ต่างมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ในระดับสูงเกือบจะใกล้เคียงกับที่เปิดรับจากหนังสือพิมพ์ ส่งผลให้สื่อโทรทัศน์ เป็นตัวแปรแทรกซ้อนที่สำคัญในการกำหนดวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษาการกำหนด

วาระข่าวสารของสื่อโทรทัศน์เพื่อเปรียบเทียบกับสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออื่นๆ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนขึ้น

3. การวิจัยครั้งนี้ ทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเฉพาะ กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ยังคงเป็นนักเรียน/นักศึกษา เสียเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพหลากหลายมากขึ้น และคำถามที่ใช้ควรมีคำถามปลายเปิดให้มากขึ้น เพราะจะช่วยให้ได้คำตอบที่ลึกและชัดเจนมากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กอบกุล กาญจนาลัย. การวิเคราะห์การเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ และสำรวจการเปิดรับ ความเข้าใจ และการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่อง การเจรจาแอกต์รอบอุรุกวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- การดา ร่วมพุ่ม. ความสอดคล้องของการกำหนดวาระข่าวสารทางการเมืองระหว่างหนังสือพิมพ์ ผู้นำทางความคิด และประชาชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ ภาควิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541
- กิตติชาติ นิลวรรณ. การวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวสารในหนังสือพิมพ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538
- ขนิษฐา สว่างศรีวิจิตร. การเปิดรับรายการที่แทรกอารมณ์ขันทางโทรทัศน์ การรับรู้ประโยชน์ และความพึงพอใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540
- จันดารา อุดมสิน. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้อ่านบทวิเคราะห์ทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและข่าวสด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ, 2541
- ชิบ จิตนิม. ความต้องการข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของกลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการเคเบิลทีวี : ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกของบริษัท อินเตอร์ เนชั่นแนล บรอดคาสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534
- คนยา รัชชนก. หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวันจังหวัดเชียงใหม่กับการกำหนดวาระข่าวสารการพัฒนาแก่ชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- เดนิส แมคเคลวล และ สเวน วินดาห์ล. แบบจำลองการสื่อสารสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา. แปลโดย สวนิต ชมาภัย และ ระวีวรรณ ประกอบผล กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์. สภาพปัจจุบันและปัญหาการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 14. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- นันทวัน สุชาติ. เอกสารประกอบการสอนทฤษฎี และแนวทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา.

- ปรีชา ขุนทรง. พฤติกรรมกรเปิดรับและความพึงพอใจของเด็กในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อราย การสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศนสำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา (เข้ค ภาควิชา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541
- พวงทิพย์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- พีระ จิรโสภณ. ทฤษฎีสื่อมวลชน. หลักและทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช, พิมพ์ครั้งที่ 2 : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529
- ถัดดา ประเสริฐวิริยะกุล. การเปิดรับข่าวสารเรื่องวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ การรับรู้ถึงความรุนแรงของวิกฤตการณ์ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรบริโภคของชาวกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540
- วรรณสิริ โมรากุล. โทรทัศน์กับการกำหนดประเด็นชี้้นำทางการเมืองในช่วงก่อนการเลือกตั้ง 13 กันยายน 2535. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2539
- วิไล ฉัตรกุล ณ อยุธยา. หนังสือพิมพ์ไทยกับห้าที่ในการกำหนดวาระข่าวสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สิริพร จิตรักษ์ธรรม. การเปิดรับและการใช้ประโยชน์ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารด้าน ธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจส่งออก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการ หนังสือพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. 2533
- สุลิวีย์ เมธมนโนศักดิ์. ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์ และ ความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยม ศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการ ประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสาร มติมหาชน และการเมือง. 2541

ภาษาอังกฤษ

- Katz, E., J.G. Blumler, and M Gurevitch. Utilization of Mass Communication by the individual. In J.G. Blumler and E. Katz (eds.) The Uses of Mass Communication. Beverly Hills : Sage Publications, 1973
- Klapper, J.T. The Effects of Mass Communication. New York : The Free Press, 1960
- Maxwell McCombs & Donald Shaw. "The Agenda-Setting Function of Mass Media." (1972) in David L. Proress & Maxwell McCombs, Editors. Agenda-Setting Reading on Media, Public Opinion and Policymaking. New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates Inc., 1991
- Scandlen, Guy B. and Winkler, Ken.Thailand. in John A. Lent (ed), Newspaper in Asia. Hong Kong : Wing King Tong Co., Ltd., 1982
- Schramm, Wilbur. Mass Media and National Development : The Role of Information in Developing Countries. California : Stanford University Press, 1964
- Sears, David O. and Freedman, Jonathan L. Selective Exposure Information : A Critical Review. Public Opinion Quarterly, 1967
- Walter Lippman. Public Opinion. New York, The Free Press : London, Collier-Macmillan Limited, 1962

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง

“ การกำหนดวาระของหนังสือพิมพ์

กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจของประชาชนในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ”

แบบสอบถามมี 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 : คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 : คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์
ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ
- ตอนที่ 3 : คำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจาก
หนังสือพิมพ์ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ
- ตอนที่ 4 : คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจาก
หนังสือพิมพ์ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ
- ตอนที่ 5 : คำถามเกี่ยวกับการประเมินอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจ

คำชี้แจงสำหรับผู้เก็บข้อมูล ให้ขีดเครื่องหมาย ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่
ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ

- () ชาย ()
- () หญิง ()

1.2 อายุ

- () ต่ำกว่า 20 ปี ()
- () 20-29 ปี ()
- () 30-39 ปี ()
- () 40-49 ปี ()

- () 50-59 ปี ()
 () ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ()

1.3 ระดับการศึกษา

- () ต่ำกว่าประถมศึกษา ()
 () ประถมศึกษา ()
 () มัธยมศึกษาตอนต้น ()
 () มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ()
 () อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ()
 () ปริญญาตรี ()
 () สูงกว่าปริญญาตรี ()

1.4 อาชีพ

- () เจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่ ()
 () เจ้าของธุรกิจขนาดกลาง ()
 () เจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก ()
 () พนักงานบริษัทเอกชน ()
 () พนักงานรัฐวิสาหกิจ / ข้าราชการ ()
 () พ่อค้าแม่ค้า ()
 () ผู้ใช้แรงงาน ()
 () แม่บ้าน ()
 () นักเรียน / นักศึกษา ()
 () อื่นๆ (ระบุ) ()

1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- () ต่ำกว่า 3,000 บาท ()
 () มากกว่า 3,000 บาท ถึง 5,000 บาท ()
 () มากกว่า 5,000 บาท ถึง 10,000 บาท ()
 () มากกว่า 10,000 บาท ถึง 20,000 บาท ()
 () มากกว่า 20,000 บาท ถึง 30,000 บาท ()
 () มากกว่า 30,000 บาท ถึง 40,000 บาท ()
 () มากกว่า 40,000 บาท ขึ้นไป ()

1.5 สถานที่ทำงาน

1.5 สถานภาพการสมรส

- () โสด ()
- () แต่งงาน ()
- () มีบุตร ()
- () ไม่มีบุตร ()
- () หย่า ()
- () มีบุตร ()
- () ไม่มีบุตร ()

ตอนที่ 2 : ความสนใจในทางเศรษฐกิจและพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจ จากหนังสือพิมพ์ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ

2.1 ท่านสนใจข่าวเศรษฐกิจมากน้อยแค่ไหน

- () มากที่สุด ()
- () มาก ()
- () ปานกลาง ()
- () น้อย ()
- () น้อยที่สุด ()

2.2 ท่านติดตามข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อประเภทใด และบ่อยครั้งเพียงใด

	เป็นประจำ	เกือบประจำ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย	
หนังสือพิมพ์						()
โทรทัศน์						()
วิทยุ						()

วารสารธุรกิจ ()

บุคคล ()

2.3 ท่านรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์บ่อยครั้งเพียงใดใน 1 สัปดาห์

- () ไม่อ่าน เพราะ (ข้ามไปตอบข้อ3.1) ()
- () น้อยกว่า 1 วัน / สัปดาห์ ()
- () 1-3 วัน / สัปดาห์ ()
- () 4-6 วัน / สัปดาห์ ()
- () ทุกวัน ()

2.4 ท่านมีปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์เฉลี่ยในแต่ละครั้งอย่างไร

- () อ่านทั้งฉบับ ()
- () อ่านเกือบทั้งฉบับ ()
- () อ่านครึ่งหนึ่ง ()
- () อ่านมากกว่า 1 ใน 4 ()
- () อ่านน้อยกว่า 1 ใน 4 ()

2.5 ท่านใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้งมากน้อยเพียงใด

- () ไม่ถึง 30 นาที ()
- () มากกว่า 30 นาที แต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง ()
- () มากกว่า 1 ชั่วโมง แต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง 30 นาที ()
- () มากกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที แต่ไม่เกิน 2 ชั่วโมง ()
- () 2 ชั่วโมงขึ้นไป ()

2.6 ในแต่ละวัน ท่านพึ่งพาหนังสือพิมพ์ฉบับใดเป็นแหล่งข่าวสารหลัก (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- () ไทยรัฐ ()
- () มติชน ()
- () กรุงเทพธุรกิจ ()
- () ผู้จัดการรายวัน ()
- () อื่นๆ (ระบุ) ()

- 2.7 ท่านชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับอะไรในหนังสือพิมพ์ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- () ข่าวการเมือง / บทความและบทวิเคราะห์ทางการเมือง ()
- () ข่าวเศรษฐกิจ / บทความและบทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ()
- () ข่าวกีฬา ()
- () ข่าวบันเทิง ()
- () ข่าวอาชญากรรม ()
- () ข่าวการศึกษา / เด็ก / สตรี / สังคม ()
- () ข่าวต่างประเทศ ()
- () อื่นๆ (ระบุ) ()
- 2.7 ท่านอ่านข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์บ่อยครั้งเพียงใดใน 1 สัปดาห์
- () ไม่อ่าน เพราะ (ข้ามไปตอบข้อ 3.1) ()
- () น้อยกว่า 1 วัน / สัปดาห์ ()
- () 1-3 วัน / สัปดาห์ ()
- () 4-6 วัน / สัปดาห์ ()
- () ทุกวัน ()
- 2.8 ท่านอ่านข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ฉบับใดเป็นประจำ (ระบุ)
-
- 2.9 เหตุผลสำคัญที่ท่านเลือกเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์
- () เพื่อนำข้อมูลไปสนทนากับผู้อื่น ()
- () เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ ()
- () เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว ()
- () เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงเพิ่มเติมประกอบการทำงาน ()
- () เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหารงานธุรกิจ ()
- () เพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ผลกระทบที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ ()
- () เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ()
- () อื่นๆ (ระบุ) ()

**ตอนที่ 3 : คำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ใน
ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ**

- 3.1 ท่านคิดว่าข่าวสารทางเศรษฐกิจที่หนังสือพิมพ์นำเสนอมีความสำคัญต่อท่านหรือไม่
- () มีมาก ()
- () มีพอสมควร ()
- () มีบ้างเล็กน้อย ()
- () ไม่มีเลย ()

- 3.2 ท่านใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์อย่างน้อยเพียงใด
และอย่างไร

<u>การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร</u>	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
- ใช้เป็นประเด็นสนทนา กับบุคคลอื่น	()
- ใช้เพื่อพัฒนาความรู้และความ เข้าใจในประเด็นปัญหาเศรษฐกิจ	()
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดของ ตนเองกับบุคคลอื่น	()
- เพื่อทราบถึงแนวทางการแก้ ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐ	()
- เพื่อตอบสนองความสนใจ ส่วนตัว	()
- ใช้ประกอบการตัดสินใจ ในการดำเนินธุรกิจ	()

- เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ
วางแผนการตลาด ()

- เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ
ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆ
ในเรื่องนั้นๆ ขึ้นมาอีก ()

- เพื่อประโยชน์ในการลงทุน
(เล่นหุ้น) ()

- เพื่อประโยชน์ในการซื้อบ้าน
และที่ดิน ()

- เพื่อประกอบการทำรายงาน
เพื่อการศึกษา ()

- เพื่อเป็นกรณีศึกษาในการ
สอนหนังสือ ()

- ใช้เพื่อฆ่าเวลา ()

- อื่นๆ

(1) ()

(2) ()

(3) ()

**ตอนที่ 4 : คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์ใน
ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ**

4.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์มากน้อยเพียงใด

ความพึงพอใจด้านต่างๆที่ได้รับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

-ความพึงพอใจด้านข่าวสาร
ความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ()

-ความพึงพอใจด้านข้อมูลและ
ข้อเท็จจริงที่ได้รับ ()

-ความพึงพอใจด้านข้อคิดเห็น
หรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่ได้รับรู้ ()

-ความพึงพอใจที่มีประโยชน์
ต่อตนเอง ()

-ความพึงพอใจที่มีประโยชน์ต่อ
การดำเนินงานธุรกิจ ()

-อื่นๆ
(1) ()
(2) ()
(3) ()

4.2 ท่านเห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจในด้านใดและมากน้อยเพียง
ใด

4.3 ท่านเห็นว่า การนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์เป็นอย่างไร

- () ปริมาณมากเพียงพอ และมีคุณภาพดีแล้ว ()
 () ปริมาณมากเพียงพอ แต่ยังไม่ดีคุณภาพ ()
 () ปริมาณน้อยเกินไป แต่มีคุณภาพดีแล้ว ()
 () ปริมาณน้อยเกินไป และยังไม่ดีคุณภาพ ()

4.4 ท่านเห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรปรับปรุงการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจอย่างไรบ้าง เพื่อให้ผู้อ่านได้รับผลประโยชน์สูงสุด

.....

ตอนที่ 5 : คำถามเกี่ยวกับการประเมินอันดับความสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจ

5. ในช่วงไตรมาสที่ 3 ของ ปี 2542 (ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2542) ท่านคิดว่าประเด็นข่าวสารทางเศรษฐกิจใดมีความสำคัญมากที่สุด ตามลำดับ (สำคัญที่สุดได้หมายเลข 1 กระจุกอันดับให้ครบทั้ง 7 ประเด็น)

- () ปัญหาในธนาคารกรุงไทย
 () ค่าเงินบาท
 () มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
 () น้ำมันขึ้นราคาและการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน
 () ปัญหาหนี้เสีย (เอ็นพีแอล) ของสถาบันการเงินไทย
 () หวยออนไลน์
 () การลงทุนและเข้าแทรกแซงธนาคารนครนของแบงก์ชาติ

แบบคำถามสัมภาษณ์เจาะลึก

1. ชื่อและนามสกุล อายุ อาชีพ และตำแหน่งหน้าที่การงาน
2. ท่านเปิดรับข่าวสารทางเศรษฐกิจจากสื่อมวลชนประเภทใดบ้าง และอย่างไร
3. ท่านมีความเชื่อถือต่อข่าวสารทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์มากน้อยเพียงใด
4. ท่านได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากข่าวสารทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์
5. วิจัยลักษณะการนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของสื่อมวลชน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์
6. ผู้ให้สัมภาษณ์ประเมินวาระข่าวสารทางเศรษฐกิจที่กำหนดให้ทั้ง 7 ประเด็น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นาง จิราวัฒน์ แดงเดช (เดงวิทย์) เกิดวันที่ 5 สิงหาคม 2511 เกิดที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ จาก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี 2534 และเข้าศึกษาต่อหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย